

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN NEGARA

Senate

PARLIMEN KELAPAN

EIGHT PARLIAMEN

SEKSYEN KEEMPAT

Fourth Session

Jilid IV

Bil. 8

Hari Khamis

19hb Mei, 1994

KANDUNGAN

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN (Ruangan 1)

RANG UNDANG-UNDANG:

**Rang Undang-undang Lembaga Pembangunan Industri
Pembinaan Malaysia 1994** (Ruangan 41)

Rang Undang-undang Pengangkutan Jalan (Pindaan) 1994 (Ruangan 81)

**Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1993 dan 1994)
1994** (Ruangan 87)

Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 (Ruangan 127)

Rang Undang-undang Perempuan Bersuami (Pindaan) 1994 (Ruangan 193)

USUL-USUL:

**Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada
Peraturan Mesyuarat dan Penangguhan** (Ruangan 39)

Aturan Urusan Mesyuarat (Ruangan 40)

DN.19.5.94

MALAYSIA

DEWAN NEGARA

Khamis, 19hb **Mei**, 1994

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

D O A

[Tuan Yang di-Pertua mempengerusikan Mesyuarat]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN

DASAR PELAJARAN NEGARA - PELAKSANAAN SISTEM 3M

1. Tuan Tiong Thai King minta Menteri Pendidikan menyatakan sama ada Dasar Pendidikan Negara masih berasaskan kepada 3M. Dan jika benar apakah sistem ini memberi pemikiran yang berwawasan kepada pelajar-pelajar di sekolah-sekolah di negara ini seperti pemikiran yang bebas, berani dan bertindak sebagaimana pelajar-pelajar di Barat.

Timbalan Menteri Pendidikan [Dr. Leo Michael Toyad]: Tuan Yang di-Pertua, untuk, makluman Ahli Yang Berhormat, Dasar Pelajaran Negara kita tidak hanya diasaskan kepada 3M sahaja tetapi meliputi seluruh dasar dan sistem pendidikan negara. Dari segi kurikulum secara amnya Kementerian Pendidikan masih memberi penekanan kepada 3M tetapi penekanan dan tumpuan juga diberi kepada penguasaan kemahiran belajar, kemahiran berfikir, kemahiran manipulatif dan asas-asas urusaniaga, keusahawanan serta reka cipta. Tumpuan dan penekanan ini penting untuk kita membentuk sikap positif pelajar supaya mereka berani bertindak dan bebas berfikir apabila mereka dewasa kelak.

Tuan V. Saravanan a/1 Veliaudayar: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Jika Kerajaan memberi penekanan kepada konsep 3M ini, mengapakah kurikulum sekolah bagi kelas-kelas peralihan dikecualikan dalam mata pelajaran matematik?

Dr. Leo Michael Toyad: Tuan Yang di-Pertua, ingin saya maklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa kelas peralihan ini adalah satu kelas di mana kita menyediakan pelajar—pelajar untuk Tingkatan I iaitu untuk meningkatkan lagi penguasaan mereka dalam Bahasa Malaysia di mana sekolah menengah kita menggunakan Bahasa Malaysia sebagai bahasa pengantar utama.

Tuan Mohd. Zain bin Haji Mat Daud: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Kerajaan bercadang untuk menukar sistem persekolahan dari semester sekarang ini kepada sistem yang diarahkan sebelum daripada ini iaitu sistem penggal.

Dr. Leo Michael Toyad: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pendidikan tidak bercadang untuk menukar balik sistem semester yang kita gunakan sekarang, cuma yang kita kenali ialah untuk kita membawa balik sistem kita yang menggunakan sesi sekolah yang mulai dari pukul 8.00 pagi hingga pukul 4,30 petang iaitu satu sesi.

PEKERJA ASING DI MALAYSIA - TINDAKAN KERAJAAN

2. **Dr. Ng Yen Yen** minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:

- (a) bilangan pekerja asing yang berada di negara kita sekarang dan apakah langkah-langkah yang telah diambil untuk mencegah pendatang bekerja tanpa izin;
- (b) apakah prosedur dan peranan Imigresen dalam proses memohon pengambilan pekerja asing; dan
- (c) apakah langkah-langkah yang telah diambil oleh Kementerian Dalam Negeri untuk menghantar balik pekerja-pekerja tanpa izin di dalam kem tahanan sekarang.

Setiausaha Parlimen Kementerian Dalam Negeri [**Tuan Ong Ka Ting**]: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Mulai tahun 1992 sehingga Mac 1994 seramai 456,395 pekerja asing telah dikeluarkan dengan pas kerja untuk bekerja di sektor-sektor seperti perladangan, pembinaan, perkhidmatan pembantu rumah dan pembuatan. Kebanyakan daripada mereka adalah terdiri daripada warganegara Indonesia, Bangladesh, Thailand dan Filipina. Bagi membendung kehadiran pekerja asing tanpa izin di negara ini, agensi penguatkuasaan khususnya Polis dan Imigresen sentiasa menjalankan operasi untuk mengesan dan menangkap pendatang tanpa izin dan juga majikan yang disyaki memberi perlindungan terutama sekali di tempat-tempat yang dikenal pasti menjadi tumpuan pendatang tanpa izin seperti di kawasan pembinaan, kilang-kilang dan ladang.
- (b) Jabatan Imigresen menetapkan prosedur untuk pengambilan pekerja asing, di antaranya:-
 - (i) majikan dikehendaki mendapatkan perakuan daripada Kementerian Sumber Manusia, membuktikan usaha-usaha telah pun dibuat tetapi jawatan berkenaan masih tidak dapat diisi oleh rakyat tempatan;
 - (ii) pekerja asing hendaklah mempunyai dokumen perjalanan yang sah;

- (iii) pekerja asing yang akan diambil bekerja di negara ini disahkan sihat tubuh badan dan tidak mengidap sebarang penyakit berbahaya atau berjangkit;
 - (iv) menjelaskan bayaran seperti wang cagaran pas, visa dan levi;
 - (v) pekerja asing berkenaan tidak tergolong dalam kategori orang yang tidak diingini di negara Ini misalnya penjenayah, pelacur dan sebagainya. Jabatan Imigresen memastikan syarat-syarat Imigresen dan peraturan-peraturan buruh dipatuhi.
- (c) Penghantaran pulang pendatang tanpa izin yang ditahan di Depot-depot Imigresen dibuat secara berperingkat. Sejak 1hb Julai 1992 hingga Mac 1994 seramai 33,779 orang pendatang tanpa izin telah dihantar pulang ke negara asal mereka. Kebanyakan daripadanya adalah terdiri dari warganegara Indonesia, Myanmar dan Bangladesh.

Puan Hajah Rahmah binti Salleh: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin penjelasan. Pendatang tanpa izin dari manakah yang telah ditempatkan di bangunan Lebuh raya Seremban-Kuala Lumpur, dan apakah pendatang tanpa izin dari Indonesia, dari Bangladesh dan dari Vietnam ditempatkan di tempat yang sama? Dan satu lagi, berapakah jumlah pendatang tanpa izin yang datang setiap bulan, dan juga dihantar ke negara ketiga setiap bulan?

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, kem tahanan di tepi Lebuh raya Seremban-Kuala Lumpur itu bukan depot Imigresen. Kem Tahanan itu adalah khas untuk pendatang tanpa izin dari Vietnam dan ada segelintir dari Kambodia. Mereka itu ditempatkan di situ selepas satu perundingan antarabangsa telah dibuat melibatkan Bangsa-bangsa Bersatu, kerana mereka itu pada mulanya perlu dikategorikan sama ada mereka itu pelarian ataupun pendatang tanpa izin, dan mereka itu tidak termasuk dalam kategori soalan ini, iaitu pendatang tanpa izin.

Untuk bahagian soalan yang kedua yang mengatakan tiap-tiap bulan itu, sebenarnya depot-depot Imigresen ada buat laporan kepada Kementerian setiap hari - kita tidak kira setiap bulan, kerana setiap bulan sudah lambat. Misalnya saya ambil satu contoh, pada 13hb Mei, di semua depot Imigresen sejumlah 8 depot, jumlah bilangan pendatang tanpa izin yang telah ditahan di situ ialah 5,222 orang di mana pada hari yang sama seramai 254 orang telah dihantar pulang sama ada secara sukarela ataupun melalui satu 'arrangement' antara negara-negara yang berkenaan, dan seramai 169 orang telah dituntut

oleh majikan mengikut peraturan-peraturan yang telah ditetapkan. Dan pada hari yang sama juga seramai 419 orang adalah tahanan baru, iaitu pada hari itu ataupun hari sebelumnya ditahan dan dimasukkan pada hari yang sama. Jadi, kita monitor ataupun mengawasi perkembangan dari sehari ke sehari. Laporan itu adalah cukup 'up-to-date'.

Tuan Ding Seling: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin tahu berapakah wang yang telah digunakan untuk menghantar pendatang haram?

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, mengenai wang yang terlibat untuk menghantar pendatang tanpa izin balik ke negara masing-masing, saya tidak dapat memberi satu angka yang tepat pada hari ini, tetapi saya boleh menjelaskan bagaimana mereka itu dihantar balik. Pada masa kini Kerajaan sedang mengadakan satu dasar, iaitu mana-mana pihak majikan sekiranya mereka sanggup mengambil pendatang tanpa izin dalam depot-depot Imigresen, kalau didapati mereka yang diambil itu adalah layak mengikut syarat-syarat, maka mereka ambil tanpa menghantar balik. Itu dengan tersendirinya menjimatkan wang, tak payah dihantar balik.

Ada juga arrangement yang lain sekiranya pendatang tanpa izin itu dengan pertolongan daripada duta-duta negara yang berkenaan sanggup membiayai tambang, maka mereka dihantar balik tanpa apa-apa kos daripada Kerajaan. Cuma jika semua saluran sudah exhausted, dengan izin, tak boleh buat apa-apa lagi, maka terpaksa Kerajaan hantar mereka balik melalui cara-cara yang difikirkan paling jimat sekali, iaitu kita tidak hantar seseorang, itu expensive. Kalau boleh, kita charter bot atau buat macam mana, semuanya untuk menjimatkan wang. Maaf kerana saya tak dapat beri satu angka yang tepat oleh kerana ia bukan simple sangat.

Puan Hajah Habsah binti Haji Osman: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin tahu daripada pihak Jabatan Perdana Menteri atau mana-mana Kementerian adakah kajian dibuat berapa banyakkah kewangan kita yang mengalir keluar berasaskan kepada gaji-gaji yang kita bayar kepada pekerja-pekerja asing?

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, kalau sekiranya kita tengok pengupahan pekerja asing itu secara tersendiri, 'isolated', dengan izin, maka nampaknya jumlah gaji itu dianggap jumlah yang dialir keluar. Kalau sekiranya kita tengok ekonomi secara menyeluruh, maknanya mereka ini sudah datang dan hasil daripada itu produktiviti kita ataupun pengeluaran kita dan pendapatan negara kita semuanya sekali gus mungkin pada akhirnya kita tidak kerugian apa-apa. Sebenarnya kita dapat menguntungkan negara. Jadi, kita perlu tengok dari aspek itu.

Tuan Mohd. Zain bin Haji Mat Daud: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Berapakah jumlah syarikat yang dibenarkan oleh Kerajaan sebagai agen untuk membawa masuk pekerja-pekerja asing ini, dan dari bilangan yang diluluskan tersebut, adakah syarikat-syarikat yang telah melanggar syarat-syarat ataupun melakukan penyelewengan, dan apakah bentuk tindakan yang dilakukan oleh Kerajaan?

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, setakat penghujung tahun 1993 sebanyak 139 agen telah didaftar dengan Kerajaan untuk mengambil pekerja asing. Setakat penghujung tahun lepas juga terdapat 3 syarikat yang tersebut telah melanggar peraturan dan ketiga-tiga syarikat itu lesennya digantung, dibatal. Selain daripada itu, siasatan selanjutnya terhadap mereka itu juga dijalankan oleh pihak-pihak berkuasa, dan kalau sekiranya terbukti yang mereka

melanggar mana-mana satu peruntukan undang-undang, mereka akan didakwa mengikut undang-undang yang berkenaan.

PEMBAUNGAN SISA TOKSID DI SELAT MELAKA - KAWALAN

3. **Dato' K. Vijayanathan** minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan merujuk kepada kes-kes kebelakangan mengenai pembuangan kotoran toxic (toxic waste) di Selat Melaka, bolehkah beliau beri butir-butir mengenai pembuangan baru-baru ini dan sumber-sumber berkaitan pembuangan kotoran toxic (toxic waste) dan sama ada pembuangan tersebut akan menjejaskan nyawa marin di Selat tersebut. Adakah Kerajaan berunding dengan negara-negara yang bertanggungjawab bagi pembuangan tersebut bagi maksud mendapat pampasan dan untuk mendapat jaminan bahawa pembuangan kotoran toxic tidak akan berlaku pada masa hadapan.

Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar [**Tuan Peter Chin Fah Kui**]: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, setakat ini belum ada rekod yang sah menunjukkan ada berlaku pelupusan sisa toksid di Selat Melaka seperti yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat. Jika benar-benar terjadi, pembuangan sisa berkenaan memang boleh menjejaskan kehidupan marin di selat berkenaan dan melalui 'food chain', dengan izin, akhirnya ia boleh menjejaskan kesihatan orang ramai.

Perkara mendapatkan pampasan tidak timbul kerana tiada kes pembuangan berkenaan buat masa ini di Selat berkenaan. Jika berlaku kejadian pembuangan sisa-sisa toksid di perairan Malaysia pada masa hadapan, Malaysia boleh membuat tuntutan atau meminta pampasan selaras dengan Peruntukan Protokol Mengenai Liabiliti dan Pampasan di bawah Konvensyen Basel di mana Malaysia merupakan anggota dalam Konvensyen tersebut.

Tuan Ding Seling: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Timbalan Menteri kerana beliau mengatakan tadi tidak ada buktinya nyawa marin terjejas. Adakah ini oleh kerana tidak ada kajian yang sistematik yang telah dilakukan oleh pihak Kementerian atau Kerajaan ataupun di sebaliknya?

Tuan Peter Chin Fah Kui: Tuan Yang di-Pertua, mengenai perkara **ini**, memang kita sedar jikalau ada pembuangan toksid ini dilakukan di Selat Melaka yang akan menjejaskan kehidupan marin ini, tetapi buat masa sekarang kita belum dapat sesuatu contoh atau sesuatu perkara atau kejadian yang menyebutkan kehidupan marin itu mati atau dijejaskan sebab pembuangan toksid yang telah berlaku itu. Ini yang saya sebutkan tadi. Kita hendak kaitkan kehidupan marin itu terjejas dengan kejadian buangan toksid.

PERTUKARAN PENGAJAR ANTARA UNIYEPSITI - RANCANGAN

4. **Puan Hajah Che Pora binti Haji Omar** minta Menteri Pendidikan menyatakan adakah Kerajaan bercadang untuk merangka dasar pertukaran pengajar antara universiti tempatan sebagai langkah mengatasi masalah kekurangan tenaga pengajar yang semakin **serius** kini.

Timbalan Menteri Pendidikan [**Dr. Leo Michael Toyad**]: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang berhormat, sememangnya perkara ini dalam pertimbangan Kementerian Pendidikan.

MEDIA ELEKTRONIK - PERTUKARAN BAHAN NEGARA ASING

5.. **Tuan Michael Bong Thiam Joon** minta Menteri Penerangan menyatakan sama ada usaha-usaha sedang dijalankan untuk mewujudkan suasana berbaik-baik dengan media asing supaya diadakan pertukaran wartawan-wartawan dan juga bahan-bahan media elektronik supaya dapat ditayangkan di kaca TV di negara-negara yang berkenaan, dan jika ya, adakah Kementerian bercadang untuk memulakan dengan media Inggeris.

Timbalan Menteri Penerangan [**Tuan Kailey bin Haji Jeffrey**]: Tuan Yang di-Pertua, kerjasama untuk mewujudkan suasana berbaik-baik dengan media asing telah pun dilaksanakan melalui memorandum persefahaman yang ditandatangani oleh Malaysia dengan beberapa buah negara. Ianya meliputi pertukaran wartawan-wartawan dan juga bahan media elektronik. Pertubuhan-pertubuhan media asing bebas untuk beroperasi di negara ini dan mereka diberi layanan yang baik supaya mereka melaporkan "**kebenaran**" dengan mengambilkira sensitiviti tempatan. Dalam hal **ini**, saya percaya Malaysia lebih terkenal berbanding negara-negara lain. Kehadiran sebilangan besar wartawan asing yang berpangkalan di sini membuktikan dasar liberal negara kita Malaysia.

Selain daripada itu Malaysia menjadi Pusat Rancangan Pertukaran Berita TV Asia (Asiavision) yang dianggotai oleh lebih daripada 10 buah stesyen TV daripada 12 buah negara di rantau ini. Usaha-usaha sedang dibuat untuk menambah bilangan penyertaan stesen-stesen TV

dalam Asiavision; selaras dengan matlamat Kerajaan untuk menjadikan Malaysia sebagai pusat perhubungan media elektronik di rantau ini. Asiavision juga mengadakan pertukaran berita dengan Eurovision di Eropah yang berpusat di Geneva.

Penyaluran bahan-bahan berita dari Asia juga disalurkan melalui Asiavision ke Amerika Syarikat, Amerika Latin, Negara-negara Arab dan juga melalui persefahaman antara pertubuhan-pertubuhan penyiaran antarabangsa seperti Arab Vision, Afrika Vision Carribvision dan sebagainya. Berita-berita ini boleh disalurkan secara terus melalui penggunaan satelit. Kita juga berlanggan dan juga menjual bahan berita dengan agensi-agensi berita TV antarabangsa seperti World TV News, Reuter, Cable News Network (CNN) dan lain-lain.

Selain itu, Malaysia juga memainkan peranan aktif dalam usaha untuk menubuhkan rancangan pertukaran berita antara negara-negara Islam yang dipanggil Islamvision. Radio Malaysia telah mula mengadakan rancangan-rancangan pertukaran berita dengan beberapa buah negara awal tahun ini di bawah program ABU (Asia Pasific Broadcasting Union). Di samping itu, RTM juga mengadakan program-program penerbitan rancangan bersama dalam bidang hiburan dan juga dokumentari.

LIMA 1993 - HASIL KEUNTUNGAN

6. Tuan Ibrahim bin Daud minta Menteri Pertahanan menyatakan jumlah keuntungan yang diperolehi oleh negara hasil dari pameran LIMA 1993.

Timbalan Menteri Pertahanan [**Dato' Wan Abu Bakar bin Wan Mohamad**]: Tuan Yang di-Pertua, LIMA 1993 yang dianjurkan oleh sebuah syarikat swasta telah dapat menarik pengaliran masuk wang asing yang dianggarkan berjumlah lebih kurang RM33 juta ke negara ini. Jumlah ini merupakan perbelanjaan-perbelanjaan langsung yang dibuat oleh pempamer seperti bayaran kepada penganjur, penginapan dan

pengangkutan serta penggunaan perkhidmatan semasa pameran seperti khidmat, dengan izin, ground handling, minyak pesawat dan pemblnaan gerai-gerai. Akibat pengaliran masuk wang asing **itu**, komuniti perniagaan di negara ini telah mendapat keuntungan-keuntungan yang tertentu. Di samping keuntungan tersebut, LIMA 1993 juga membawa faedah-faedah lain seperti berikut:

- (i) menjadikan Malaysia, khasnya Pulau Langkawi sebagai salah satu pusat pameran bertaraf antarabangsa;
- (ii) menarik lebih banyak pelaburan ke negara ini, khususnya dalam industri aerospace dan maritim;
- (iii) memperkenalkan Pulau Langkawi sebagai sebuah pusat pelancongan, malahan sebagai salah sebuah pusat komersil yang terkenal di dunia sesuai dengan kedudukannya sebagai sebuah pulau bebas cukai.

KEMUDAHAN GSP - PETISYEN AFL-CIO

7. **Tuan Shuib bin Endut** [di bawah 8.0.23(2)] minta Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Hal Ehwai Pengguna menyatakan:

- (a) sejauh manakah bakal penarikan balik status "Most Favoured Nation" (MFN) oleh Amerika Syarikat yang diberi kepada negara China akan mempengaruhi perdagangan negara dan bagaimana;
- (b) bagaimanakah dengan status Generalised System of Preferences (GSP) negara. Adakah Kerajaan Malaysia akan merayu untuk mendapatkan "balik status itu jika ia ditarik balik oleh Kerajaan Amerika Syarikat; dan
- (c) apakah pula persediaan dan langkah-langkah yang dibuat oleh Kerajaan Malaysia untuk menghadapi cabaran tidak lagi bergantung kepada status GSP itu.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Hal Ehwal Pengguna [**Dato' S,S, Subramaniam**]: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Malaysia mungkin mendapat faedah-faedah tertentu sekiranya Amerika Syarikat tidak melanjutkan status "Most Favoured Nation" (MFN) yang diberikan kepada Republik Rakyat China. Tanpa status MFN, keluaran eksport dari negara tersebut ke pasaran Amerika Syarikat akan dikenakan duti yang lebih tinggi dan mungkin akan menjadi lebih mahal. Barang-barang perkilangan Malaysia yang dieksport ke Amerika Syarikat seperti peralatan elektrik dan elektronik untuk kegunaan rumah tangga, tekstil dan pakaian, perabot dan barang-barang yang diperbuat dari getah bukan sahaja akan lebih bersaing berbanding dengan keluaran dari Republik Rakyat China, bahkan juga akan dapat menggantikan barang-barang yang dahulunya di-import oleh Amerika Syarikat dari negara tersebut. Sekiranya status MFN bagi Republik Rakyat China tidak dilanjutkan, ini mungkin juga memberi kesan negatif kepada pelaburan Amerika Syarikat dan lain-lain negara maju di Republik Rakyat China. Sebahagian dari negara-negara maju mungkin mengalihkan pelaburan yang dimaksudkan untuk Republik Rakyat China ke negara-negara lain termasuk Malaysia yang mempunyai status MFN.

- (b) Setakat ini Malaysia masih menikmati kemudahan "Generalised System of Preferences" (GSP) dari Amerika Syarikat bagi keluaran-keluaran tertentu negara. Skim GSP negara tersebut yang akan tamat pada 30hb September, 1994 sedang dikaji semula untuk diperbaharui. Sementara itu American Federation of Labour dan Congress of Industrial Organisation (AFL-CIO), dengan izin, telah mengemukakan petisyen kepada Pentadbiran Amerika Syarikat supaya kemudahan GSP yang diberikan kepada Malaysia ditarik balik berasaskan dakwaan bahawa Malaysia tidak memberi layanan dan hak yang saksama kepada golongan pekerja. Sehingga kini, Pentadbiran Amerika Syarikat masih belum membuat keputusan sama ada untuk menerima atau menolak petisyen daripada AFL-CIO tersebut.

Kerajaan Malaysia telah mengemukakan hujah-hujah untuk menyangkal dakwaan-dakwaan AFL-CIO yang cuba memesonkan maklumat-maklumat mengenai kedudukan hak asasi pekerja yang sebenar di Malaysia. Kerajaan juga telah mengambil langkah-langkah tertentu untuk meyakinkan pihak pentadbiran Amerika Syarikat supaya tidak mengaitkan pemberian GSP dengan isu-isu bukan perdagangan seperti hak asasi manusia, alam sekitar dan hak-hak pekerja.

- (c) Oleh kerana Malaysia tidak boleh bergantung kepada faedah GSP secara berkekalan, para pengeksport kita sentiasa diberi ingatan supaya berusaha meningkatkan tahap kecekapan dan daya saing mereka di pasaran antarabangsa serta memperkukuhkan rangkaian perhubungan dengan para pengimport di negara-negara pemberi GSP. Dengan kadar pertumbuhan ekonomi negara yang pesat dan berterusan, para pengeksport perlulah bersedia menghadapi suatu keadaan bilamana kemudahan skim GSP ini ditarik balik sama sekali.

PROJEK HIDRO ELEKTRIK BAKUN - TEMPOH PELAKSANAAN

8. Datuk David Yeoh Eng Hock minta Menteri Tenaga Telekom dan Pos menyatakan sama ada projek Hidro Elektrik Bakun akan mempercepatkan proses industri di Malaysia dan juga di negara Asean yang lain dan jika ya, adakah Kementerian akan bercadang untuk mempercepatkan pembinaan empangan air yang akan menelan belanja RM15 bilion itu.

Menteri Tenaga Telekom dan Pos [**Dato Seri S. Samy Yellu**]:
Tuan Yang di-Pertua, dengan pelaksanaan Projek Hidro Elektrik Bakun, ianya akan mempercepatkan proses pertumbuhan industri di Malaysia. Industri-industri berkaitan dengan pengeluaran kabel, alat-alat bekalan elektrik yang lain dan juga perkhidmatan boleh dipertingkatkan dan diperkembangkan keupayaannya. Sarawak juga akan menjadi lebih menarik untuk pertumbuhan industri, terutama industri tenaga intensif.

Tempoh pelaksanaan projek yang dijangkakan adalah selama 10 tahun iaitu dari tahun 1995 hingga 2005. Sama ada tempoh pembinaan ini oleh dipercepatkan akan bergantung kepada keupayaan konsortium yang akan membina projek tersebut.

PEPERIKSAAN SPM - KEMEROSOTAAN PRESTASI

9. Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah minta Menteri Pendidikan, memandangkan nisbah kelulusan Sijil Pelajaran Malaysia tahun ini ialah 66.1% berbanding dengan 72.4 % bagi tahun lalu, apakah tindakan yang Kementerian akan ambil supaya prestasi calon-calon SPM tidak akan merosot di tahun-tahun akan datang di bawah format Kurikulum Bersepadu Sekolah Menengah (KBSM).

Dr. Leo Michael Toyad: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, walaupun dari segi statistik peratus kelulusan SPM tahun 1993 berkurangan iaitu dari 72.4% pada tahun 1992 kepada 66.1% pada tahun 1993, adalah tidak wajar keputusan SPM tahun 1993 dibandingkan dengan SPM tahun 1992 dan tahun-tahun sebelumnya kerana keputusan SPM 1993 adalah diasaskan kepada sistem pensijilan KBSM (Kurikulum Baru Sekolah Menengah). Terdapat beberapa perbezaan yang jelas di antara peperiksaan SPM (Kurikulum Lama Sekolah Menengah) dahulu dengan SPM (Kurikulum Baru Sekolah Menengah) iaitu dari segi:

- syarat pemilihan mata pelajaran;
- format dan bentuk ujian dalam mata pelajaran;
- syarat pensijilan dan pengiraan agregat.

Mungkin disebabkan perbezaan di antara peperiksaan SPM kurikulum lama dahulu dengan SPM kurikulum baru serta ketidak-biasaan dengan format SPM kurikulum baru yang baru ini, maka keputusan SPM 1993 telah merosot. Bagi kita membaiki keadaan ini, Kementerian Pendidikan akan terus menambahkan lagi kefahaman di kalangan guru-guru kita dan juga pelajar terhadap format baru SPM di samping beberapa usaha lain yang berkaitan.

KES MEMBUNUH DIRI - BILANGAN

10. Tuan K. Munisamy minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:-

- (a) bilangan kes-kes membunuh diri mengikut kaum di negara ini;
- (b) apakah jenis-jenis kes membunuh diri yang sering berlaku; dan
- (c) apakah tindakan Kerajaan untuk mengawal kes-kes membunuh diri.

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Bilangan kes bunuh diri mengikut kaum bagi tahun 1993 hingga Mac 1994 adalah seperti berikut:-
 - (i) Bumiputera - 109 kes
 - (ii) Cina - 201 kes
 - (iii) India - 303 kes
- (b) Kebanyakan kes-kes bunuh diri dilakukan dengan cara meminum racun atau menggantung diri.

- (c) Kerajaan senantiasa menekankan betapa perlunya masyarakat mengamalkan budaya penyayang dan prihatin bagi mewujudkan sebuah sistem sosial yang lebih mementingkan masyarakat daripada diri sendiri. Di samping itu, sistem kekeluargaan yang kukuh yang mengamalkan ajaran agama dan moral yang tinggi dapat menghindarkan masyarakat daripada gejala-gejala buruk seperti membunuh diri.

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, tahukah Kementerian apakah sebab mereka ini membunuh diri? [Ketawa]

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, ada banyak sebab-sebab mengikut kes-kes tersendiri tetapi ada satu gejala yang menyeluruh ialah mereka yang membunuh diri itu hidup dalam kekecewaan. Mungkin mereka ingat tidak ada harapan untuk meneruskan kehidupan. Jadi, mereka bunuh diri. Apa sebab yang sebenarnya, saya rasa pihak Polis pun tidak dapat mencari punca asalnya dengan tepat. Cuma keluarga mereka yang berkenaan sahaja yang tahu. Sebab itulah Kerajaan menggalakkan masyarakat penyayang dan juga adakan semangat kekeluargaan dan juga adakan banyak kempen dan kegiatan yang sihat. Semua rakyat jelata termasuk semua badan-badan sukarela perlu memainkan peranan bersama.

Tuan Ho Cheng Wang: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin merujuk kepada jawapan (a) yang diberi oleh Yang

Berhormat Setiausaha Parlimen bahawa kes-kes membunuh diri sendiri, sehingga mati atau tidak mati? [Ketawa] Jikalau tidak mati atau tidak meninggal dunia, adakah mereka ini dibawa ke mahkamah untuk dihukum atau kerana kita kasihkan mereka, lepaskan mereka begitu sahaja? [Ketawa]

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, kes bunuh diri maknanya sudah bunuhlah. [Ketawa] Sudah matilah. Yang belum mati itu cuba bunuh. 'Cuba bunuh' tidak masuk dalam kes **ini**. Memang ada satu perkara yang kita perlu mengambil perhatian apa yang disebutkan oleh Yang Berhormat **Tuan Ho Cheng Wang** iaitu 'cuba bunuh' **itu**, sama ada kita hukuman mereka atau tidak. Ini satu perkara kena tengok dari segi keadaan. Kalau sekiranya seseorang itu cuba hendak bunuh diri, kita hukuman dia lagi, saya ingat lagi senang dia mahu mati. [Ketawa] Inilah perkara yang kita kena tengok dari segi peri kemanusiaan.

PERBADANAN KRAFTANGAN - PERANAN

11. Puan Hajah Habshah binti Haji Osman minta Perdana Menteri menyatakan peranan Kraftangan untuk membantu industri kraf serta 'cottage industry' di negeri ini untuk bersaing maju:-

- (a) apakah tindakan yang telah diambil oleh pihak Kraftangan serta agensi-agensinya untuk memperkenalkan industri ini dari segi produk, promosi, pemasaran dan juga bantuan teknikal; dan
- (b) adakah promosi-promosi yang telah dilakukan di luar negara berjaya memasarkan produk-produk kraftangan pengusaha tempatan. Apakah nilai eksport yang telah dicapai semenjak 5 tahun kebelakangan ini berbanding dengan kos promosi yang telah dibuat.

Setiausaha Parlimen Jabatan Perdana Menteri [**Tuan Othman bin Abdul**]: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Tindakan-tindakan yang telah diambil oleh Perbadanan Kraftangan untuk membantu industri kraf bagi bersaing maju adalah seperti berikut:-
- (i) Dari segi produk, Perbadanan Kraftangan menjalankan kajian pengeluaran produk dalam aspek rekaan, teknik pembuatan, pembungkusan dan kos pengeluaran. Kajian ini dijalankan bagi mempelbagaikan mata barang kraf mengikut kehendak pasaran dengan mengekalkan identiti tempatan. Produk-produk yang dihasilkan diuji pasar melalui pameran tahunan Perbadanan Kraftangan yang diadakan sebanyak 3 kali setahun bertempat di INFOKRAF, Kuala Lumpur.
 - (ii) Usaha-usaha promosi dijalankan dalam dan luar negeri. Usaha promosi di dalara negeri ialah melalui pameran di peringkat negeri dengan menyelaraskan penyertaan pcngusaha-pengusaha kraf dalam aktiviti-aktiviti pameran dan jualan yang dianjurkan oleh Kerajaan Negeri atau Perbadanan Kraftangan bertempat di hotel-hotel, kompleks membeli-belah dan sebagainya. Selain daripada itu, Perbadanan Kraftangan juga mengadakan pameran-pameran tetap di Kompleks Perbadanan Kraftangan yang terdapat

di seluruh negara dan di INFOKRAF, Kuala Lumpur.

Untuk promosi di peringkat luar negeri ialah melalui penyertaan Perbadanan Kraftangan dalam "International Frankfurt Spring Fair Ambiente" untuk selama 5 tahun berturut-turut mulai tahun 1991 hingga 1995 bagi menerokai peluang pasaran negara-negara Eropah.

Usaha promosi juga dibuat melalui penghebahan melalui iklan dalam majalah-majalah keluaran antarabangsa (seperti Forbes Magazine, South East Asia Traveller dan lain-lain lagi), majalah-majalah keluaran dalama (seperti) Wings of Gold, Visitors Guide to Malaysia dan lain-lain). Selain daripada itu, Perbadanan Kraftangan juga mengeluarkan risalah-risalah dan katalog barangan kraf tempatan.

- (iii) Perbadanan Kraftangan juga menganjurkan seminar, kursus dan bengkel yang menekankan kepada aspek-aspek pengurusan perniagaan dan pengurusan pemasaran untuk mengtahapakan pengetahuan serta kemahiran usahawan kraf dalam mengendalikan perusahaan masing-masing.

- (iv) Bimbingan teknikal yang diberi oleh Perbadanan Kraftangan kepada pengusaha kraf ialah dalam aspek teknik-teknik pembuatan, kawalan mutu, pengawetan, teknik pewarnaan serta pengenalan kepada teknologi terkini.
- (b) Promosi-promosi yang dilakukan di luar negeri telah berjaya memasarkan barangan kraf. Nilai eksport yang telah dicapai sejak 5 tahun kebelakangan bermula dari tahun 1988 hingga 1992 ialah berjumlah RM436.2 juta berbanding dengan kos promosi yang berjumlah sebanyak RM5.13 juta bagi jangkamasa 5 tahun.

Puan Hajah Habshah binti Haji Osman: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Tidakkah pihak Kementerian ingin menswastakan Kraftangan ini?

Tuan Othman bin Abdul: Tuan Yang di-Pertua, memang hasrat Kerajaan untuk menswastakan sebahagian daripada kegiatan-kegiatan Kerajaan yang selama ini memang telah pun menjadi satu dasar Kerajaan. Jadi, sekiranya ada mempunyai 'proposal' atau cadangan yang baik, pihak Kerajaan memang mengalu-alukan mana-mana badan untuk mengemukakan cadangan melalui EPU di Jabatan Perdana Menteri untuk dikaji dan sekiranya didapati bersesuaian, maka tidak ada halangan Kraftangan pun akan diswastakan.

TANGKAPAN BOT NELAYAN - JUMLAH KES

12. Tuan Shuib bin Endut minta Menteri Pertanian menyatakan tentang:-

- (a) berapakah jumlah tangkapan bot nelayan sepanjang tahun 1993 dan 1994; dan
- (b) dari kes tangkapan **ini**, ada bot-bot yang dihukum rampas oleh mahkamah. Adakah beliau sedar bahawa tindakan ini hanya mencerminkan bahawa Jabatan Perikanan bukanlah berperanan mengembangkan industri perikanan negara tetapi sebaliknya "merosakkan" masa depan industri itu dan tidak membantu nelayan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pertanian [**Tuan Mohd. Shariff bin Haji Omar**]: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) bagi tempoh tahun 1993, kes tangkapan yang melibatkan vesel-vesel menangkap ikan tempatan berjumlah 1,319 kes dengan melibatkan seramai 4,421 orang nelayan. Jumlah kompaun dan denda yang dikenakan berjumlah RM2 juta.

Untuk tahun 1994, sehingga akhir bulan April, kes vesel-vesel menangkap ikan tempatan yang ditangkap berjumlah 401 kes dengan melibatkan 1,341 orang nelayan. Jumlah kompaun dan denda yang dikenakan berjumlah RM309,400.00.

Sementara itu, vesel menangkap ikan nelayan asing yang ditangkap bagi tempoh setahun 1993 pula, berjumlah 107 kes dengan melibatkan 773 orang nelayan. Jumlah denda yang dikenakan berjumlah RM38.9 juta.

Dalam tahun 1994 sehingga akhir bulan April, jumlah kes vesel nelayan asing yang ditangkap ialah 40 kes dengan melibatkan sejumlah 383 orang nelayan. Denda yang dikenakan berjumlah RM20 juta. Di dalam masa yang sama, dari tahun 1993 hingga April 1994, 173 buah vesel menangkap ikan tempatan dan 134 vesel menangkap asing telah diperintahkan rampas oleh mahkamah.

Adalah tidak benar untuk menyatakan bahawa oleh kerana vesel-vesel tersebut telah diperintahkan rampas oleh pihak mahkamah, tindakan itu hanya mencerminkan bahawa Jabatan Perikanan bukanlah berperanan mengembangkan industri perikanan negara tetapi sebaliknya merosakkan masa depan industri itu dan tidak membantu nelayan. Jabatan Perikanan sememangnya diwujudkan demi untuk memesatkan lagi pembangunan di sektor perikanan dan semua program dan aktiviti yang dijalankan adalah ditujukan ke arah itu.

Tindakan merampas vesel-vesel menangkap ikan nelayan asing adalah satu langkah positif, bukan sahaja untuk melindungi kepentingan para nelayan tempatan tetapi juga merupakan satu peringatan keras kepada vesel-vesel menangkap ikan nelayan asing bahawa pihak negara ini adalah tegas di dalam menghalang mereka daripada mencero bohi serta menangkap ikan secara haram di dalam kawasan perairan perikanan Malaysia.

Vesel-vesel menangkap ikan tempatan yang dirampas pula adalah kebanyakannya merupakan vesel-vesel menangkap ikan secara haram, termasuklah vesel-vesel yang mengusahakan pukot sorong yang mana ada diharamkan di bawah Akta Perikanan 1985. Selain daripada itu, bagi vesel-vesel yang berlesen, kesalahan mereka lazimnya dikenakan kompaun sahaja dan tindakan pendakwaan di mahkamah hanya akan diambil jika kesalahan yang dilakukan melebihi tiga kali. Ini bererti tindakan diambil adalah wajar kerana mereka yang terlibat adalah pengusaha-pengusaha haram ataupun mereka yang sering melakukan kesalahan.

Vesel-vesel menangkap ikan secara haram bukan sahaja menjejaskan mata pencarian nelayan-nelayan yang berlesen, khususnya nelayan-nelayan tradisi tetapi juga menjejaskan sumber perikanan kerana sering beroperasi di kawasan-kawasan perairan berhampiran pantai yang mana merupakan juga kawasan pembiakan sumber perikanan. Amnya tindakan merampas vesel-vesel penangkap ikan ini bukanlah dijalankan sewenang-wenangnya tetapi adalah dengan keputusan dan arahan mahkamah. Akhirnya, untuk mengatakan bahawa tindakan Jabatan ini mencerminkan bahawa Jabatan Perikanan bukanlah berperanan mengembangkan industri perikanan negara, adalah tidak benar dan tidak tepat sekali.

Puan Hajah Rahmah binti Salleh: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Apakah Kementerian ini tidak bercadang untuk menurunkan denda-denda ini kepada nelayan-nelayan tempatan?

Tuan Mohd. Shariff bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, mengenai kadar denda yang dikenakan, perkara ini telah pun ditetapkan dalam Akta Perikanan yang telah diluluskan oleh Kerajaan dan kadar yang dikenakan itu adalah berdasarkan kepada arahan tetap yang dikeluarkan Ketua Pengarah Perikanan. Jadi, jumlah yang dikenakan adalah jumlah yang telah ditetapkan. Biasanya, kita kenakan denda yang paling minimum.

Tuan Ding Seling: Tuan Yang di-Pertua, saya minta izin supaya Yang Berhormat Setiausaha Parlimen sebut tadi, vesel dari mana yang dirampas. Jadi, bolehkah saya minta beliau sebut nama negara-negara, dari mana vesel yang dirampas itu.

Tuan Mohd. Shariff bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, kebanyakan vesel nelayan-nelayan asing yang ditangkap, yang mencerobohi perairan negara kita adalah dari jiran kita, negara Thailand. Terdapat juga vesel-vesel nelayan-nelayan asing dari Vietnam dan Indonesia.

Mengenai dengan bilangan vesel-vesel yang ditangkap itu, oleh kerana ini saya perlu notislah, dan saya akan beri secara bertulis kepada Ahli Yang Berhormat.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat **Tuan Haji Zainal bin Md. Deros.**

Tuan Haji Dol bin Dollah: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, Soalan No. 13.

KEDAI TELEKOM TAMBAHAN DI KAWASAN AMPANG

13. Tuan Haji Dol bin Dollah [di bawah S.O. 23(2)] minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan bilakah sebuah Kedai Telekom/Pejabat Kecil TNB baru akan diwujudkan di kawasan perumahan Taman Muda bagi kemudahan penduduk taman-taman perumahan yang sedang pesat membangun seperti Taman Muda/Taman Putra/Taman Ampang Tasik/Taman Saraya/Taman Saga/Taman Melor/Taman Bukit Teratai membayar bil-bil mereka. Pada mada ini penduduk di kawasan ini terpaksa pergi ke

Pekan Ampang atau Kuala Lumpur jika hendak berurusan terus dengan Telekom ataupun TNB. Kemudahan pusat pembayaran bil setempat yang dikendalikan oleh Pejabat Pos Taman Seraya tidak dapat menampung bilangan pelanggan yang berpusu-pusu setiap hari untuk menjelaskan bayaran bil mereka memandangkan beberapa buah bank perdagangan sudah pun menubuhkan cawangan masing-masing di kawasan ini, maka adalah wajar pihak Telekom dan TNB memikirkan untuk mengambil langkah merebut peluang membuka cawangan masing-masing di kawasan ini untuk faedah pelanggan mereka.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, buat masa ini Tenaga Nasional Berhad tidak bercadang untuk menubuhkan pusat perkhidmatan pelanggan di kawasan-kawasan tersebut memandangkan sudah terdapat pejabat seperti itu di kawasan berhampiran iaitu di bandar Ampang, Ampang Park dan Taman Midah yang mana berdekatan dengan taman-taman seperti yang disebutkan.

Selain dari pusat-pusat perkhidmatan pelanggan yang sedia ada, pelanggan juga boleh membayar bil-bil elektrik di beberapa tempat seperti berikut: Pejabat Pos, Giro, bank dan juga pusat-pusat pungutan setempat yang disediakan oleh Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, pihak Telekom Malaysia juga belum ada rancangan untuk membuka Kedai Telekom di kawasan taman-taman yang disebutkan. Walau bagaimanapun, Telekom Malaysia telah pun menyediakan sebuah Kedai Telekom yang beralamat di Lot 10.3, Jalan Besar Ampang bagi menampung pelanggan-pelanggan di kawasan-kawasan di persekitaran Taman Muda, Taman Putra, Taman Saga, Taman Melor dan Taman Bukit Teratai.

Selain daripada itu, pelanggan-pelanggan juga boleh menjelaskan bayaran bil telefon mereka di tempat-terapat seperti berikut:

- (i) Pejabat-pejabat Pos Malaysia.
- (ii) Cawangan-cawangan Bank Simpanan Nasional.
- (iii) Pusat bayaran bil setempat seperti Majlis Daerah dan Tenaga Nasional.
- (iv) Perkhidmatan 'autopay' atau kemudahan membayar bil melalui bank-bank perdagangan dan syarikat kad kredit yang ada di sekitar kawasan Ampang.

KEMEROSOTAN NILAI RINGGIT DAN INFLASI - KAWALAN

14. Tuan Fu Ah Kiow minta Menteri Kewangan menyatakan kesan kadar tukaran wang ringgit Malaysia yang lemah terhadap kadar inflasi sama ada keadaan ini akan menjejaskan usaha Kerajaan untuk mengawal kadar inflasi di bawah 3%.

Timbalan Menteri Kewangan [**Dato' Mustapa bin Mohamed**]: Tuan Yang di-Pertua, mengikut teorinya, apabila nilai mata wang merosot, harga import akan meningkat dan seterusnya harga dalam negeri akan turut meningkat. Sebaliknya apabila nilai mata wang menaik, harga import akan menjadi lebih murah dan harga akan turun. Walau bagaimanapun, ini tidak berlaku di Malaysia memandangkan kita tidak terlalu bergantung kepada import. Analisa yang telah dibuat menunjukkan kaitan antara perubahan kadar ringgit Malaysia dengan kadar inflasi di negara kita adalah kurang jelas. Misalnya, bagi tahun 1991 nilai ringgit telah menurun sebanyak 2.9%, kadar inflasi dalam tahun tersebut ialah 4.4%. Pada tahun 1992, ringgit Malaysia meningkat sebanyak 5.6%. Ini sepatutnya menyebabkan harga barang-barang yang diimport menjadi lebih murah tetapi kadar inflasi meningkat sebanyak 4.7% dalam tahun berkenaan. Pada tahun lalu, nilai ringgit Malaysia telah merosot sebanyak 5.2% tetapi kadar inflasi yang dialami ialah sebanyak 3.6%.

Klta berpendapat, Tuan Yang di-Pertua, inflasi di negara kita disebabkan oleh faktor-faktor utama yang lain seperti masalah pengedaran, kekurangan bekalan barang-barang serta juga peningkatan jumlah permintaan yang disebabkan oleh prestasi ekonomi yang baik dan pertambahan peluang pekerjaan. Walau bagaimanapun, dasar kewangan yang ketat dan dasar fiskal Kerajaan yang berhemat telah berjaya membendung kadar inflasi pada 3.6% bagi tahun 1993.

Pada awal tahun **ini**, nilai ringgit telah meningkat semula sejak bulan Februari lalu terutamanya berbanding dengan Dolar Amerika Syarikat. Dengan kadar inflasi dunia dijangka kekal pada paras yang rendah, kadar inflasi di negara kita akan terus dapat dikawal pada tahap yang rendah.

SINDIKET PELACURAN "YAKUZA" - TINDAKAN MEMBANTERAS

15. Puan Hajah Bahaiah binti Baheran minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:

- (a) apakah tindakan Kementerian selanjutnya ke atas kumpulan "YAKUZA" yang menjual gadis-gadis Malaysia ke Jepun untuk dijadikan pelacur;
- (b) namakan syarikat-syarikat agen pelancongan yang bersendiket dengan 'YAKUZA' dan apakah tindakan yang dikenakan ke atas syarikat agen pelancongan ini; dan
- (c) berapakah jumlah gadis yang dilaporkan hilang kerana menjadi mangsa 'YAZUKA'.

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Setakat ini Kerajaan tidak mempunyai rekod mengenai kumpulan 'YAKUZA' yang terlibat dengan kegiatan menjual gadis Malaysia ke Jepun untuk dijadikan pelacur. Kerajaan akan mengambil tindakan tegas ke atas kumpulan atau sindiket yang menjalankan kegiatan menjual gadis-gadis Malaysia ke luar negeri untuk dijadikan pelacur.

- (b) Tidak ada maklumat kukuh mengenai syarikat-syarikat agen pelancongan yang bersindiket dengan kumpulan YAKUZA.
- (c) Dari rekod orang hilang yang dikendalikan oleh Polis DiRaja Malaysia, tidak ada apa-apa maklumat yang menunjukkan kehilangan gadis-gadis dari Malaysia yang boleh dikaitkan dengan kegiatan YAKUZA.

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin tahu apa erti YAKUZA ini? [Ketawa] Kemudian, bagaimana pandainya YAKUZA ini memujuk gadis-gadis jadi pelacur, jadi manusiakah YAKUZA ini atau kumpulan apakah bendanya?

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, setahu saya YAKUZA ini adalah geng haram di Jepun, dia begitu terkenal sehingga Senator di Malaysia pun tahu untuk bertanya soalan di sini. [Ketawa]

PENCABULAN KEDAULATAN NEGARA BOSNIA-HERZEGOVINA -
PENDIRIAN MALAYSIA

16. Puan Hajah Habshah binti Haji Osman minta Perdana Menteri menyatakan pendirian Malaysia terhadap pencabulan kedaulatan negara Bosnia-Herzegovina dan selain daripada mengekalkan tentera-tentera Malaysia untuk terus mempertahankan negara itu adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri berhasrat untuk memulakan tindakan undang-undang jenayah antarabangsa di Tribunal Jenayah Dunia untuk membawa penganas-penganas Serb terutama pemimpin-pemimpinnya ke muka pengadilan. Bagi maksud tersebut adakah Kerajaan Malaysia berhasrat untuk meratifikasikan "Ratify" "Convention On The Prevention And Punishment Of The Crime Of Genocide" untuk membolehkan Malaysia memulakan tindakan jenayah terhadap mereka yang bersalah itu.

Menteri Luar Negeri [Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi]:

Tuan Yang di-Pertua, pendirian Malaysia terhadap pencabulan kedaulatan negara Bosnia-Herzegovina adalah jelas. Ternyata sekali bahawa Malaysia memandang berat perbuatan jenayah terutama sekali, jenayah penghapusan kaum yang dilakukan oleh pihak Serb ke atas kumpulan ataupun kaum Bosnia. Pendirian Malaysia mengenai isu ini telah berulang kali ditegaskan dan disuarakan oleh Perdana Menteri kita di peringkat antarabangsa dan juga oleh Ahli-ahli Jemaah Menteri dan juga wakil-wakil kita dalam badan-badan dunia.

Berbagai usaha yang telah diambil oleh rakyat Malaysia di peringkat Pertubuhan-pertubuhan Antarabangsa untuk menyuarakan penentangan kita terhadap keganasan puak Serb ke atas rakyat Bosnia. Kita juga sedang mengambil langkah-langkah yang mendesak Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu (PBB) supaya membatalkan sekatan senjata (arms embargo) yang dikenakan ke atas Bosnia, untuk membolehkan negara tersebut mempertahankan kedaulatannya mengikut Artikel 51 Piagam Bangsa-bangsa Bersatu.

Sokongan Malaysia terhadap penghapusan penindasan rakyat Bosnia terbukti dengan jelas dengan penghantaran anggota-anggota tentera kita MALBATT sebagai tentera pengaman di Bosnia di bawah naungan Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu. Walaupun dua nyawa tentera Malaysia telah terkorban, Malaysia masih komited untuk memberi pertolongan kepada Bosnia dan oleh itu, kita tidak akan menarik diri daripada negara tersebut walaupun mungkin negara lain akan menarik tenteranya.

Soalan kedua pula, Tuan Yang di-Pertua, menyentuh sama ada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri berhasrat untuk memulakan tindakan jenayah antarabangsa dan membawa pengganas-pengganas Serb, terutama pemimpin-pemimpinnya ke muka pengadilan. Walaupun Kerajaan Malaysia berhasrat untuk melihat penjenayah-penjenayah Serb dibawa ke muka pengadilan, Kerajaan tidak mempunyai kuasa di bawah mana-mana undang-undang antarabangsa untuk memulakan tindakan tersebut kerana langkah-langkah ini adalah terletak di bawah bidang kuasa Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu yang telah mengambil beberapa langkah untuk tujuan demikian. Salah satu langkah yang telah diambil oleh Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu ialah yang berkaitan dengan penubuhan "International Tribunal on War Crimes in the Former Yugoslavia". Ini telah dibuat berlandaskan satu Resolusi PBB 827 (1993) bertarikh 25 Mei, 1993 yang telah pun diluluskan. Penubuhan Tribunal ini adalah bertujuan untuk mengadili pihak yang bertanggungjawab mencabuli Undang-undang Kemanusiaan Antarabangsa di wilayah bekas Republik Yugoslavia.

Malaysia telah diberi penghargaan oleh masyarakat antarabangsa apabila Perhimpunan Agung PBB telah memilih calon Malaysia sebagai salah seorang hakim kepada Tribunal tersebut. Calon yang terpilih itu ialah Hakim L.C. Vohrah daripada Mahkamah Tinggi Malaya.

Tribunal Antarabangsa yang telah disebutkan dikuasai oleh statutnya sendiri yang tidak mempunyai sebarang peruntukan untuk membolehkan mana-mana negara secara persendirian (termasuk Malaysia) memulakan penyiasatan dan pendakwaan di bawah tribunal tersebut. Tugas penyiasatan dan dakwaan ini akan dikendalikan oleh Ketua

Pendakwaraya yang telah pun dipilih oleh Majlis Keselamatan PBB, Beliau dikehendaki bertindak secara tegas tanpa menerima atau meminta sebarang arahan dari mana-mana Kerajaan atau sumber-sumber lain.

Malaysia boleh memainkan peranan yang penting dengan cara mengumpul bukti-bukti yang perlu dan memberi bantuan kepada pihak Pendakwaraya dalam penyiasatannya.

Menyentuh perihal "Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, 1948" pula, Malaysia tidak boleh mengambil apa-apa langkah di bawah konvensyen tersebut kerana Malaysia belum lagi menyertainya kerana konvensyen ini telah diluluskan sebelum kita merdeka lagi. Oleh yang demikian, peruntukan-peruntukan di bawah konvensyen tersebut tidak boleh digunakan oleh Malaysia walaupun konvensyen ini juga bertujuan untuk menghalang dan menghukum segala perlakuan "genocide" atau penghapusan kaum. Walau bagaimanapun, semangat konvensyen tersebut tetap boleh ditunaikan dengan tertubuhnya tribunal antarabangsa yang telah saya sebutkan tadi.

Justeru itu, Malaysia berhasrat untuk menyertai konvensyen tersebut dengan secepat mungkin dan perkara ini kita sedang kaji di peringkat persediaan. Malaysia menyetujui penyertaan dalam konvensyen **ini**. Penyertaan kita dalam konvensyen ini adalah selaras dengan pendirian asas polisi negara untuk menentang sebarang bentuk perlakuan "genocide" seperti perbuatan "ethnic cleansing" yang telah dilakukan oleh puak Serb di Bosnia-Herzegovina.

Tuan Abdul Rashid bin Ismail: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Oleh sebab kita lihat banyak perkara-perkara ini berlaku dan kita dapati bahawa PBB sudah tidak bertegas dalam beberapa

perkara, saya ingin bertanya apakah peranan OIC pada hari **ini**, sama ada Yang Berhormat Menteri dapat memberitahu tindakan-tindakan yang selanjutnya ataupun usaha-usaha yang selanjutnya terhadap penyelesaian masalah ini?

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang di-Pertua, OIC sebenarnya telah mengambil banyak tindakan, dia bermula dengan tindakan yang telah diusahakan oleh negara-negara OIC semasa Persidangan NAM di Jakarta dahulu, iaitu untuk memencilkan Serbia Montenegro iaitu satu-satunya negara yang memimpin dan mengilhamkan keganasan dan dasar 'ethnic cleansing' yang dilakukan oleh puak Serb di Bosnia-Herzegovina. Tindakan yang telah dimulakan di Jakarta sempena dengan Sidang NAM itu telah diikuti dalam persidangan-persidangan yang lain, termasuk Persidangan G-15, G-77 dan termasuk juga Persidangan Perhimpunan Agung Bangsa-bangsa Bersatu sendiri pada waktu mana dengan sokongan kita yang kuat dan dibantu oleh negara-negara lain, maka Serbia Montenegro telah pun digantung penyertaannya dalam kegiatan-kegiatan PBB.

Yang kedua, tindakan yang agak besar juga yang telah diambil oleh OIC ialah semasa Menteri-menteri Luar OIC bersidang di Karachi, satu keputusan telah dibuat supaya negara-negara OIC yang berkemampuan hendaklah menghantar askar-askarnya ke Bosnia-Herzegovina, termasuklah negara kita. Ekoran daripada persetujuan yang telah diambil **itu**, negara kita, Pakistan, Turki umpamanya, telah pun menghantar askarnya dan sekarang ini kita masih menghadapi masalah kerana negara Iran belum lagi diberi persetujuan. Sebenarnya kita masih mendesak

Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu supaya niat dan hasrat negara Iran untuk menghantar askarnya ke Bosnia-Herzegovina itu dipenuhi.

Di samping itu pula, usaha kita untuk mempengaruhi ataupun untuk menekan Bangsa-bangsa Bersatu supaya ditarik balik sekatan bersenjata itu adalah satu usaha yang berterusan dan walaupun pada peringkat awal masih belum berjaya, kita akan teruskan lagi dengan pelbagai cara umpamanya dengan cara melobi, mendesak dan sebagainya. Kita paling gembira sekarang mendengar yang pihak Amerika sudah mempunyai satu pendirian yang tegas untuk menarik balik sekatan senjata ke atas Bosnia-Herzegovina,

Menteri-menteri Luar daripada 3 buah negara iaitu negara yang menjadi pengerusi kepada OIC, negara yang menjadi pengerusi kepada persidangan dahulu dan negara yang akan menjadi pengerusi dalam persidangan yang akan datang - ada 3 orang wakil dan seorang Setiausaha Agung OIC telah membuat kunjungan kepada pemimpin-pemimpin negara-negara dalam Majlis Keselamatan Bangsa-bangsa Bersatu, khususnya negara-negara yang menjadi anggota tetap Majlis Keselamatan Bangsa-bangsa Bersatu untuk mengemukakan pandangan OIC. Dan untuk cuba melobi, menekan mereka supaya -bersetuju mengambil langkah-langkah untuk menarik balik sekatan senjata, untuk menambahkan lagi kawasan-kawasan selamat (safe haven) di Bosnia-Herzegovina, untuk memastikan gencatan senjata dikenakan dan juga untuk mendesak supaya OIC diberi peranan penyertaan dalam persidangan-persidangan antarabangsa, yang berkaitan dengan Bosnia-Herzegovina. Ini adalah beberapa tindakan.

Saya ingat kalau saya hendak sebut banyak lagi - mengambil masa. Ini adalah dianggap antara tindakan-tindakan yang besar, yang telah diambil oleh OIC berkaitan dengan usaha-usahanya untuk membantu ke arah mencari penyelesaian di Bosnia-Herzegovina.

PELABUPAN TIMBAL-BALIK NEGARA ASEAN-MALAYSIA

17. **Datuk David Yeoh Eng Bock** minta Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri menyatakan sama ada pelabur-pelabur dari negara ASEAN akan melabur di Malaysia dan nyatakan sama ada ahli-ahli perniagaan kita juga akan melabur di negara Thailand, Indonesia dan Filipina dan jika ya, adakah ia akan mendapat keuntungan dari negara ini dari segi pertukaran wang antarabangsa.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri **[Datuk S.S. Subramaniam]**: Tuan Yang di-Pertua, pelaburan secara timbal-balik atau, dengan izin, cross investment oleh pelabur-pelabur di kalangan negara-negara anggota ASEAN, termasuk Malaysia, sememangnya digalakkan dan telah lama berjalan. Pelabur-pelabur dari negara ASEAN telah dan akan terus melabur di Malaysia, dan begitulah juga sebaliknya, ahli-ahli perniagaan tempatan telah dan akan terus melabur di negara-negara rantau ASEAN, termasuk Thailand, Indonesia dan Filipina. Aliran sebenar pelaburan sama ada dari ASEAN ke Malaysia atau sebaliknya bergantung kepada faktor-faktor penentu semasa yang mempengaruhi suasana pelaburan, seperti keadaan ekonomi dan politik negara yang akan dilabur.

Mengenai pelaburan di rantau ASEAN, berbagai program telah dirancang dan dilaksanakan di bawah konsep kerjasama ASEAN, seperti penubuhan Kawasan Perdagangan Bebas ASEAN (AFTA), dengan izin, ASEAN Industrial Complementation, Skim Brand-to-Brand Complementation, skim ASEAN Industrial Joint-Venture dan baru-baru ini penubuhan kawasan-kawasan pembangunan segitiga di utara yang melibatkan Indonesia, Malaysia dan Thailand, segitiga selatan yang melibatkan Singapura, Indonesia dan Malaysia dan segitiga timur yang melibatkan Brunei, Indonesia, Malaysia dan Filipina.

Dari segi pertukaran wang antarabangsa, perkara ini perlulah dinilai secara strategik, iaitu dilihat dari sudut jangkamasa panjang. Walaupun pada jangka masa pendek, pelaburan di luar negeri oleh pelabur tempatan akan melibatkan pengaliran keluar sumber kewangan negara, pada jangka masa panjang, pelabur dan industri tempatan akan memperolehi beberapa faedah seperti meluaskan pasaran atau menembusi pasaran baru, meningkatkan penggunaan bahan mentah atau komponen dari Malaysia dan memudahkan industri tempatan mendapat bekalan 'input' atau komponen secara terus dengan harga yang lebih kompetitif daripada projek yang dimajukan di luar negeri.

Setelah sesuatu projek itu mendatangkan hasil, pelabur tempatan dan negara akan menikmati pengaliran masuk keuntungan yang akhirnya akan dapat mengimbangi dan seterusnya melebihi jumlah modal yang dibawa keluar pada masa projek mula dilaksanakan. Selain dari itu, adalah juga diperhatikan bahawa pengaliran keluar modal negara kerap kali dapat dikurangkan oleh beberapa faktor, umpamanya, sebahagian daripada keperluan modal sesuatu projek di luar negeri dapat dipenuhi oleh ekuiti rakan kongsi asing atau diperolehi daripada sumber bank di luar negeri di mana pelaburan berkenaan dibuat.

Dengan mengambilkira pertimbangan di atas Kerajaan menggalakkan pelaburan di luar negeri secara terpilih oleh syarikat atau pelabur tempatan, terutamanya dalam konteks perluasan kerjasama dan liberalisasi perdagangan di kalangan negara-negara ASEAN di bawah konsep Kawasan Perdagangan Bebas ASEAN (AFTA).

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

[Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 18 hingga 47 akan dimasukkan ke dalam naskhah bercetak kelak]

USUL-USUL

**WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBASKAN
DARIPADA PERATURAN MESYUARAT DAN PENANGGUHAN**

Timbalan Menteri Kewangan **[Dato' Mustapa bin Mohamed]**: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa walau apapun peruntukan-peruntukan Peraturan Mesyuarat 11, Majlis Dewan Negara tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga selesai dipertimbangkan semua sekali urusan yang tertera dalam Aturan Urusan Mesyuarat untuk hari ini, dan apabila tamat mesyuarat, Dewan ini akan ditangguhkan kepada suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

Setiausaha -Parlimen Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna **[Dr Sak Cheng Lum]**: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah satu Usul atas nama Menteri Kewangan, iaitu:

Bahawa walau apapun peruntukan-peruntukan Peraturan Mesyuarat 11, Majlis Dewan Negara tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga selesai dipertimbangkan semua sekali urusan-urusan yang tertera dalam Aturan Urusan Mesyuarat untuk hari ini, dan apabila tamat mesyuarat Dewan ini akan ditangguhkan kepada suatu tarikh yang tidak ditetapkan, dikemukakan kepada Majlis untuk diputuskan.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Diputuskan,

Bahawa walau apapun peruntukan-peruntukan Peraturan Mesyuarat¹¹, Majlis Dewan Negara tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga selesai dipertimbangkan semua sekali urusan yang tertera dalam Aturan Urusan Mesyuarat untuk hari ini, dan apabila tamat mesyuarat, Dewan ini akan ditangguhkan kepada suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

ATURAN URUSAN MESYUARAT

Dato' Mustapa bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa menurut Peraturan Mesyuarat 13(2), perbahasan Rang Undang-undang Pengangkutan Jalan (Pindaan) 1994 sebagai mana yang dijadualkan sebagai No. 3 di bawah Aturan Urusan Mesyuarat akan didahulukan daripada Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1993 dan 1994) 1994.

Dr. Sak Cheng Lum: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalahnya ialah bahawa Usul seperti yang dibentangkan oleh Timbalan Menteri itu tadi diluluskan.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Diputuskan,

Bahawa menurut Peraturan Mesyuarat 13(2), perbahasan Rang Undang-undang Pengangkutan Jalan (Pindaan) 1994 sebagai mana yang dijadualkan sebagai No. 3 di bawah Aturan Urusan Mesyuarat akan didahulukan daripada Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1993 dan 1994) 1994.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG LEMBAGA PEMBANGUNAN INDUSTRI PEMBINAAN MALAYSIA 1994

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang". (18hb Mei, 1994)

Tuan Yang di-Pertua: Diminta **Tuan Fu Ah Kiow** menyambung perbahasan.

3.18 ptg.

Tuan Fu Ah Kiow: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih saya ucapkan kerana mengizinkan saya meneruskan perbahasan saya semalam.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai akreditasi dan pemerakuan yang akan dijalankan oleh Lembaga Pembinaan terhadap pekerja-pekerja mahir dan penyelia tapak, saya harap cara dan bentuk yang akan digunakan akan memudahkan segala pendaftaran. Oleh sebab tujuan akreditasi ialah untuk memperakui kemahiran pekerja-pekerja dalam sesuatu pertukangan, saya berpendapat bahawa kemahiran pertukangan harus menjadi kriteria yang tunggal dalam memperakui pekerja-pekerja dan lain kriteria seperti pengetahuan, sijil kelayakan dan bahasa tidak harus menjadi satu asas, walaupun kita harap pada satu masa kelak semua pekerja-pekerja kita juga mempunyai sijil kelayakan yang menunjukkan bahawa mereka telah menjalankan satu latihan yang tertentu.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin membangkitkan satu masalah teknikal iaitu, saya ingin merujuk kepada Fasal 35 mengenai levi yang akan dikenakan ke atas kontrak yang bernilai melebihi RM500,000.

Dalam Fasal 35(1) telah memperuntukkan bahawa kontraktor perlu memberitahu Lembaga setelah sesuatu kontraktor telah menyempurnakan satu kontrak yang melebihi RMN500,000.

Manakala di Fasal 35(2), Lembaga perlu memberitahu kontraktor levi yang kena dibayar sebelum bermulanya apa-apa kontrak pembinaan. Pada saya ini merupakan satu percanggahan dan saya harap Kementerian akan mengkaji semula.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin membangkitkan Fasal 41 mengenai kuasa pengecualian yang diberikan kepada Menteri pada tiga golongan orang yang menjalankan kontrak iaitu:

- (a) kontraktor itu menjalankan kerja-kerja pembinaan bagi maksud mendirikan kediaman bagi kegunaannya sendiri;
- (b) atas alasan bahawa kontraktor itu mengambil kerja kurang daripada 3 orang.

Saya berpendapat bahawa kuasa pengecualian ini patut diberi secara am dan bukan kuasa khas untuk Menteri dalam Kementerian.

Tuan Yang di-Pertua, oleh sebab industri pembinaan adalah satu sektor yang mustahak dan ianya menyumbangkan sebanyak 3% kepada pertumbuhan ekonomi kita, dan industri pembinaan juga meliputi se-kurang-kurangnya beratus ribu pekerja. Maka kesan Rang undang-undang ini adalah meluas. Saya harap sebelum Lembaga menguatkuasakan Rang Undang-undang ini, Lembaga boleh menyediakan industri kita dari semua aspek untuk menghadapi perubahan yang akan dibawa oleh Rang Undang-undang ini dengan mengadakan lebih banyak publisiti untuk mendidik mereka yang terlibat dalam industri ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya harap Kementerian akan mengadakan satu sistem dan prosedur yang memudahkan semua pendaftaran

kontraktor dan akreditasi pekerja mahir. Jika Kementerian tidak mempunyai pusat pendaftaran yang mencukupi, saya ingin mencadangkan supaya Kementerian mempertimbangkan kemungkinan menggunakan pejabat atau perkhidmatan dari persatuan dalam industri pembinaan seperti Master Builders Association atau Housing Development Board, dengan izin, untuk menolong pihak Kementerian. Saya harap, Kementerian dalam menguatkuasakan Rang Undang-undang ini akan menjalankan penguatkuasaan secara berperingkat-peringkat dan mereka yang terlibat akan diberi masa yang mencukupi bagi mendaftar untuk mendapatkan akreditasi supaya kita tidak menjejaskan pembangunan industri ini.

Tuan Yang di-Pertua, sebelum saya mengakhiri perbahasan saya, saya ingin mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Menteri yang bersikap terbuka bahawa beliau telah bersetuju menarik atau memotong Fasal 34 selepas mendengar maklum balas dari pemimpin Barisan Nasional.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Rang Undang-undang ini dengan harapan bahawa perkara dan isu-isu yang dibangkitkan di atas dapat dipertimbangkan. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua : Yang Berhormat **Tuan Ng See Tiong**.

3.44 ptg.

Tuan Ng See Tiong: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kerana saya diberi peluang dalam perbahasan Rang Undang-undang Lembaga Pembangunan Industri Pembinaan Malaysia 1994.

Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana yang telah dimaklum, Lembaga Pembangunan Industri Pembinaan Malaysia ditubuhkan di bawah seksyen

3 dan di seksyen 4 pula Lembaga ini mempunyai fungsi-fungsi yang tertentu. Ada dua fungsi yang saya ingin kemukakan di Dewan yang mulia ini kepada Yang Berhormat Menteri, iaitu fungsi memajukan jaminan kualiti dalam industri pembinaan dan fungsi menggiatkan per-standardan dan pembaikan teknik pembinaan dan bahan pembinaan, Saya harap Yang Berhormat Menteri dapat menjelaskan bagaimana dan dengan cara apa kedua-dua fungsi yang tersebut tadi dimainkan atau dilaksanakan oleh pihak Lembaga.

Selain daripada fungsi itu Lembaga juga mengakreditasikan dan mendaftar kontraktor-kontraktor untuk membatalkan, menggantung atau memasukkan semula pendaftaran mana-mana kontraktor. Bolehkah Yang Berhormat Menteri mendefinisikan perkataan "membatalkan" dan "menggantung" dalam fungsi pihak Lembaga. Adakah fungsi ini menunjukkan bahawa pihak Lembaga berkuasa penuh untuk mendaftar atau membatalkan pendaftaran kontraktor?

Tuan Yang di-Pertua, dalam seksyen 5 kita dapat tahu keanggotaan Lembaga terdiri daripada 11 orang yang dilantik oleh Menteri iaitu termasuk seorang pengerusi, 6 orang wakil daripada sektor swasta dan 4 orang daripada wakil yang hendaklah memegang jawatan dalam perkhidmatan awam. Dalam perantikan keanggotaan Lembaga, atas syarat apa dan sejauh manakah kestandardan yang dipertimbangkan oleh pihak Kementerian?

Tuan Yang di-Pertua, dalam Bahagian VI - Pendaftaran Kontraktor-kontraktor. Adalah dengan tidak boleh tidak dan penalti-nya pun berat juga iaitu denda tidak melebihi RM50,000 atau notis menghentikan kerja-kerja pembinaan dihantarkan kepada kontraktor-

kontraaktor yang tidak berdaftar. Oleh sebab demikian, semua kontraktor-kontraktor mesti sibuk hendak mendaftar dan pada mulamula keadaan mesti sangat mengecohkan. Dengan ini saya ingin mengemukakan soalan saya bahawa, adakah pihak Kementerian memikirkan had masa yang berkemungkinan tidak mencukupi untuk pendaftaran? Sekiranya seorang kontraktor menghantar borang pendaftaran kepada pihak Lembaga, bolehkah dianggap secara automatik bahawa kontraktor ini telah didaftarkan? Kalau tidak, berapa lamakah permohonan pendaftaran dapat diluluskan oleh pihak Lembaga. Itu sahaja dan saya harap pihak Kementerian dapat memberikan jawapan dan sekali lagi saya mengucapkan terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat **Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz**

3.48 ptg.

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Tuan Yang di-Pertua, saya juga berdiri untuk memberi sokongan kepada Rang Undang-undang ini bersama dengan beberapa pandangan daripada saya yang saya harap boleh diambil kira oleh pihak mentcri untuk lebih memperkemaskan Rang Undang-undang ini.

Yang pertamanya, mengenai dengan komposisi Lembaga di mana 6 wakil dilantik daripada swasta dan beberapa oranag lagi daripada perkhidmatan awam. Saya ingin mencadangkan walaupun ianya tidak perlu dimasukkan di dalam Rang Undang-undang ini namun saya ingin mencadangkan kepada pihak Menteri supaya dalam perlantikan 6 orang daripada swasta itu nanti kalau boleh sekurang-kurangnya seorang biarlah dilantik daripada pihak pekerja supaya pandangan mereka juga diambil kira di dalam hendak menjaga industri pembinaan di dalam tanah air kita ini. Itu satu.

Keduanya, saya lihat mengikut pengalaman saya dalam Dewan yang mulia ini apabila Kerajaan menerusi Rang Undang-undang mewujudkan sesebuah Lembaga ataupun Suruhanjaya, maka di dalam Rang Undang-undang itu juga diletakkan berkenaan dengan mesyuarat itu berapakah sebenarnya jumlah yang merupakan kuorum kepada mesyuarat itu.

Saya lihat dalam Rang Undang-undang ini tidak ditentukan berapakah kehadiran yang menjadi kuorum untuk menjadikan keputusan yang diambil oleh Lembaga ini sebagai sah. Ini adalah penting kerana kita harus ada ketelusan di dalam perkara-perkara yang hendak kita lakukan. Apatah lagi kalau keputusan yang telah dibuat oleh Lembaga itu merupakan keputusan yang mengikat kontraktor-kontraktor di dalam bidang pembinaan ini.

Selain daripada soal kuorum, Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin mencadangkan iaitu dalam soal keputusan juga tidak ditentukan apakah sebenarnya merupakan keputusan sah yang dikeluarkan oleh Lembaga. Kalau saya lihat di dalam Rang Undang-undang yang lain selalunya disebut, iaitu keputusan majoriti merupakan keputusan yang sah yang diambil oleh Lembaga. Sekali di dalam Rang Undang-undang ini tidak disebut dalam soal peruntukan apakah sebenarnya keputusan Lembaga itu. Adakah ianya kalau Pengerusi seorang membuat keputusan, itu sudah merupakan keputusan, Lembaga ataupun macam biasa kita akan menggunakan keputusan majoriti. Sekali lagi oleh kerana kita memerlukan kepada ketelusan di dalam menjalankan tanggungjawab kita, maka saya merasakan hendaklah dimasukkan di dalam Rang Undang-undang ini berkenaan dengan keputusan Lembaga yang mestilah terdiri dari keputusan majoriti.

Yang terakhir sekali saya ingin menarik perhatian Menteri kepada muka surat 19, Perkara 29 - "Penalti kerana menjalankan kerja-kerja pembinaan tanpa didaftarkan". Saya mempunyai sedikit perbezaan penerangan dengan kawan saya yang sebentar tadi

menyebutkan jumlah RM50,000 itu adalah terlalu tinggi. Pada pandangan saya, saya rasa RM50,000 itu terlalu rendah. Kadangkala, ada orang sanggup tidak mendaftarkan dan hanya membayar penalti. Sebab kalau kita mendirikan satu bangunan yang begitu besar, yang kita dapat menjual dengan mendapat keuntungan yang berjuta-juta, maka denda yang RM50,000 itu adalah satu denda yang kita boleh 'absorb'. Maknanya, kita buat bangunan itu dahulu, kemudian kalau dibayar penalti hanya RM50,000. Saya rasa RM50,000 ini bukan satu jumlah yang 'deterrent', iaitu merupakan satu jumlah yang begitu kecil, yang saya rasa tiap-tiap kontraktor boleh melanggar peraturan ini, bayar RM50,000 dan masih lagi mendapat keuntungan daripada pembangunan itu.

Jadi, cadangan saya di sini ialah supaya kalau boleh, jumlah RM50,000 itu hendaklah ditinggikan supaya ia sebenar-benarnya boleh menjadi satu 'deterrent factor' kepada bakal-bakal kontraktor di masa-masa akan datang kalau mereka mempunyai niat dan hajat untuk melanggar peraturan di dalam Rang Undang-undang itu.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, itulah tiga perkara yang hendak saya bangkitkan, dan saya sekali lagi menyatakan bahawa saya sokong Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat **Dr. Toh Kin Woon**.

3.54 ptg.

Dr. Toh Kin Woon: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan mengenai Rang Undang-undang Lembaga Pembangunan Industri Permbinaan Malaysia 1994 yang telah dibentangkan di Dewan yang mulia ini semalam oleh Yang Berhormat Menteri Kerja Raya. Ada beberapa matlamat Lembaga Pembangunan

Industri Pembinaan yang saya sokong, umpamanya matlamat-matlamat 4(1):

- (c) memajukan, menggalakkan dan mengusahakan, penyelidikan mengenai apa-apa perkara yang berhubungan dengan industri pembinaan; dan
- (d) memajukan, menggalakkan dan membantu eksport perkhidmatan berhubungan dengan industri pembinaan;

adalah matlamat-matlamat yang baik.

Penyelidikan mengenai industri pembinaan memang perlu dijalankan, sebab melalui penyelidikan dari pembangunan (R&D) barulah kemajuan teknik dapat dicapai. Kemajuan teknik ini akan menjadikan syarikat-syarikat pembinaan lebih berdaya-saing. Mudah-mudahan peningkatan dalam sedaya seiringan syarikat-syarikat pembinaan akan membolehkan syarikat-syarikat ini mendapatkan kontrak-kontrak pembinaan di negara-negara asing. Dengan cara yang demikian, eksport perkhidmatan pembinaan akan dapat dipertingkatkan.

Tuan Yang di-Pertua, supaya sedaya seiringan keseluruhan industri pembinaan dapat dipertingkatkan, apa jua kemajuan teknik baru haruslah disebarluaskan seberapa luas yang boleh sehingga dapat memanfaatkan khasnya kontraktor-kontraktor dan syarikat-syarikat pembinaan sederhana dan kecil. Ini adalah kerana kontraktor-kontraktor sederhana dan kecil memainkan peranan yang penting dalam industri pembinaan di negara kita.

Saya berharap Lembaga akan mencari cara-cara yang berkesan untuk menyebarkan kemajuan teknik seperti teknik-teknik pembinaan yang lebih cekap, bahan-bahan pembinaan baru dan langkah-langkah keselamatan yang lebih berkesan kepada kontraktor-kontraktor pembinaan yang sederhana dan kecil. Mungkin majalah-majalah dan risalah-risalah yang mengandungi penemuan kemajuan teknik yang di-

terbitkan dalam bahasa Malaysia,. bahasa Tionghua dan Inggeris dapat dihantarkan ke kesatuan-kesatuan yang 'relevant'. Serainar-seminar yang dikendalikan dalam bahasa pengantar yang dapat difahamkan oleh peserta-peserta harus juga diadakan dari semasa ke semasa bagi maksud melengkapkan mereka yang terlibat dalam industri pembinaan dengan maklumat dan kemajuan yang terkemaskini mengenai industri ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya bersetuju juga bahawa industri pembinaan di Malaysia harus digalakkan menembusi pasaran antara-bangsa. Ini adalah kerana pasaran antarabangsa dalam perkhidmatan kian berkembang. Memang UNTAD telah mengenal pasti perdagangan antarabangsa dalam perkhidmatan yang termasuk perkhidmatan industri pembinaan sebagai sesuatu yang mempunyai potensi yang besar dan dijangka menganggotai sebahagian daripada jumlah nilai perdagangan yang kian bertambah.

Sekali lagi saya berharap dalam usaha menggalakkan eksport perkhidmatan industri pembinaan, kepentingan kontraktor-kontraktor dan syarikat-syarikat pembinaan sederhana dan kecil tidak diabaikan. Mereka harus digalak bekerjasama menubuhkan syarikat bagi men-ceburi industri pembinaan di negara-negara asing, khasnya di rantau ini. Dalam hal ini, Lembaga harus memberikan sokongan yang kuat seperti mengenal pasti projek-projek di negara-negara lain yang mereka boleh menyertai dan kemudian memaklumkan hal ini kepada mereka itu.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun saya menyokong matlamat-matlamat yang saya sebutkan tadi, namun saya merasa khuatir ke atas Bahagian VI - Pendaftaran Kontraktor-kontraktor dan Bahagian VII - Akreditasi dan Pemerakuan Pekerja-pekerja Binaan Mahir dan Penyelia-penyelia Tapak Binaan. Mengikut seksyen 25:

"(1) Tiada seorang pun boleh mengakujaji untuk menjalankan dan menyiapkan apa-apa kerja pembinaan melainkan jika ia berdaftar dengan Lembaga dan memegang suatu perakuan pendaftaran yang sah yang dikeluarkan oleh Lembaga".

Manaka seksyen 29 pula menyatakan:

"29. Barang siapa yang mengakujaji untuk menjalankan dan menyiapkan apa-apa kerja pembinaan tanpa didaftarkan sebagai kontraktor berdaftar dengan Lembaga adalah melakukan suatu kesalahan di bawah Akta ini dan, apabila disabitkan, boleh didenda tidak melebihi lima puluh ribu ringgit."

Tuan Yang di-Pertua, ramai di antara kontraktor-kontraktor merasa amat bimbang tentang peruntukan-peruntukan ini. Mereka khuatir peruntukan mewajibkan mereka daftar dengan Lembaga belum boleh menjalankan projek-projek pembinaan, mungkin akan disalahgunakan. Apabila hal demikian berlaku, maka ramai di antara mereka akan dinafikan hak untuk terus menceburkan diri dalam industri pembinaan.

Pada hemat saya, kebimbangan mereka memang berasas. Apa yang saya ingin tahu ialah apakah kriteria-kriteria yang akan digunakan untuk mendaftar kontraktor-kontraktor? Sekiranya keupayaan teknik digunakan, apakah ukuran yang Lembaga akan gunakan bagi menilai keupayaan teknik ini? Saya ingin bertanya juga sebab mengapa pendaftaran kontraktor-kontraktor dengan Lembaga diperlukan sebelum mereka dibenarkan menjalankan kerja-kerja pembinaan, pada hal Kerajaan kini sudah ada Rang Undang-undang yang memadai bagi mengawal standard mereka.

Tuan Yang di-Pertua, saya merasa bimbang juga tentang seksyen 32(1) yang terdapat dalam Bahagian VII. Mengikut seksyen 32(1):

"32(1) Lembaga hendaklah mengakreditasikan dan memperakui pekerja-pekerja binaan mahir dan penyelia-penyelia tapak binaan mengikut cara dan bentuk yang ditetapkan.

Sekali lagi, saya ingin tahu apakah cara dan bentuk bagi mengakreditasi dan memperakui pekerja-pekerja binaan mahir dan penyelia-penyelia tapak binaan? Apa yang dimaksudkan dengan pekerja-pekerja binaan mahir adalah terdapat dalam Jadual Ketiga, Rang Undang-undang ini. Apa yang saya bimbang ialah Lembaga nanti akan menetapkan syarat seseorang pekerja binaan mahir mestilah belajar dan lulus dengan mendapatkan sijil dari sekolah latihan atau pusat latihan yang diiktiraf oleh Kerajaan sebelum ia dapat didaftarkan oleh Lembaga.

Tuan Yang di-Pertua, buat rasa kini ramai di antara pekerja-pekerja binaan mahir seperti yang terdapat dalam Jadual Ketiga, Akta ini tidak pernah mengikuti sebarang kursus formal. Justeru mungkin mereka tidak mempunyai sebarang sijil dalam kemahiran-kemahiran yang berkait dengan pembinaan. Walaupun demikian, ini tidak bererti mereka tidaklah mahir, sebaliknya mereka amat mahir tetapi kemahiran yang mereka perolehi adalah melalui satu sistem apprenticeship, dengan izin, yang memang merupakan satu sistem latihan yang tidak formal tetapi amat berkesan sekali dalam penyampaian kemahiran. Kemahiran-kemahiran yang mereka dapati amat relevan kepada keperluan-keperluan industri pembinaan. Hal ini juga disahkan di negara-negara Amerika Latin,

Oleh yang demikian, saya ingin merayu kepada Kementerian Kerja Raya untuk mengambil kira tentang hakikat adanya "apprenticeship system" ini dalam melatih pekerja-pekerja mahir dalam industri pembinaan dan jangan hanya setakat mendaftar mereka yang mempunyai kelulusan formal sahaja.

Pada mulanya Akta ini bertujuan melarang kontraktor-kontraktor daripada mengambil seseorang pekerja binaan mahir yang tidak diakreditasikan, seperti yang diperuntukkan dalam Fasal 34, akan tetapi, peruntukan ini akan digugurkan pada peringkat Jawatankuasa nanti. Di sini saya ingin mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada Yang Berhormat Menteri Kerja Raya kerana bersetuju menggugurkan peruntukan Fasal 34 ini. Dengan pindaan ini ramai di antara pekerja-pekerja binaan mahir dan penyelia-penyelia mahir tidak merasa begitu terancam oleh Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya bersetuju bahawa lebih ramai pekerja-pekerja binaan harus dilatih supaya industri pembinaan di negara kita tidak menghadapi masalah kekurangan pekerja-pekerja mahir nanti. Dalam hal latihan, saya berpendapat, penglibatan secara besar-besaran dalam industri pembinaan sendiri amat perlu dan penting. Ini adalah kerana mereka yang terlibat dalam industri pembinaan lebih tahu-menahu tentang keperluan-keperluan kemahiran. Tambahan lagi pengajar-pengajar haruslah di ambil dari antara mereka yang kaya dengan pengetahuan praktikal.

Tuan Yang di-Pertua, akhirnya, saya ingin menyentuh tentang peruntukan Fasal 35, di bawah Bahagian VIII yang mengatakan bahawa Lembaga akan mengenakan levi ke atas tiap-tiap kontraktor berdaftar sebelum bermulanya apa-apa kerja pembinaan yang mempunyai jumlah kontrak RM500,000 ke atas - levinya hendaklah suku peratus daripada jumlah kontrak. Kontraktor-kontraktor sudah tentu akan bertanya tentang apakah faedah-faedah yang mereka akan dapati daripada pembayaran levi ini. Bagi mereka, pembayaran levi ini akan meningkat-

kan kos mereka. Justeru itu, saya ingin merayu kepada Kementerian Kerja Raya supaya memastikan bahawa apa jua kegiatan yang akan dibiayai oleh pengutipan levi ini akan memanfaatkan mereka yang membayar levi tersebut. Ini adalah kerana jika mereka dikehendaki membayar levi tanpa mendapat apa jua faedah, maka kos pembinaan mereka akan bertambah. Itulah sebabnya mengapa saya tekankan tadi tentang betapa mustahaknya hasil-hasil kegiatan Lembaga seperti penemuan kemajuan teknik baru harus disebarkan secara meluas kepada kontraktor-kontraktor yang terlibat dalam industri pembinaan, Hanya dengan demikian barulah, bukan sahaja kos mereka tidak meningkat, malah boleh diturunkan lagi.

Tuan Yang di-Pertua, itulah sahaja. Akhirnya, saya ingin mengucapkan sokongan saya untuk Rang Undang-undang ini dan saya berharap Kementerian Kerjaraya akan mengambil ataupun mempertimbangkan sedikit cadangan yang telah saya buat dalam ucapan saya. Terima kasih.

Tuan Tang di-Pertua: **Tuan Ding Seling.**

4.06 ptg.

Tuan Ding Seling: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya bangun dalam Dewan yang mulia ini untuk mengambil bahagian dalam membahaskan Rang Undang-undang Lembaga Pembangunan Industri Pembinaan Malaysia 1994.

Tuan Yang di-Pertua, pertama sekali saya ingin menjelaskan bahawa saya akan bercakap dari sudut masyarakat kita yang agak mundur sedikit dari segi akademik dan juga perniagaan dan dengan itu

saya ingin menyuarkan kekhuatiran saya mengenai pendaftaran kontraktor. Dalam konsep Lembaga ini, kita akan mempunyai satu Lembaga yang biasanya letaknya di Kuala Lumpur ataupun di ibu negara kita dan sehubungan dengan itu saya ingin bertanya kepada Kementerian adakah Kementerian nanti bercadang untuk mengadakan cawangan-cawangan pejabat Lembaga itu di setiap negeri, misalnya di Sabah dan Sarawak yang jauh terletak dan mengambil masa untuk mereka yang ingin mendaftarkan diri untuk menghantar surat mereka untuk memohon supaya didaftarkan.

Tuan Yang di-Pertua, sehubungan dengan ini saya ingin menjelaskan sedikit tentang keadaan sekarang bagi kontraktor-kontraktor yang ingin mendaftar dengan pihak Pegawai Kewangan Persekutuan, misalnya. Dalam keadaan ini mereka yang datang dari seluruh Sarawak misalnya, harus menghantarkannya kepada Ibu Pejabat di Kuching dan pendaftaran mereka hendaklah diuruskan di Kuching dan mereka yang dari Limbang, Lawas dan bandar-bandar yang jauh dari Kuching akan datang ke Kuching dan mengambil masa begitu lama dengan belanja yang begitu banyak untuk menentukan bahawa permohonan mereka diberi perhatian. Kalaulah kita mengadakan Pejabat Lembaga di Kuala Lumpur bagi mendaftarkan kontraktor-kontraktor itu nanti, adakah perbelanjaan dan kesusahan mereka yang jauh itu dilipatgandakan? Ini saya hendak bertanya kepada pihak Menteri.

Tuan Yang di-Pertua, seterusnya mengenai perkara yang disentuh juga oleh saudara saya Senator **Dr. Toh tadj** iaitu mengenai syarat-syarat yang dinyatakan, misalnya dalam Fasal 32(2). Kalaulah kita lihat mereka yang berdaftar hendak menjadi kontraktor,

khususnya kontraktor-kontraktor kecil dari tempat-tempat pedalaman kan tadi di negeri Sarawak dan Sabah, kita lihat mereka itu walaupun dan dari tempat-tempat yang jauh seperti di tempat yang saya sebut mempunyai pengalaman yang begitu lama dan begitu banyak, telah menjadi kontraktor beberapa tahun, tetapi mereka tidak mempunyai kelayakan yang kita boleh iktirafkan. Jadi, adakah Akta ini akan mengasingkan atau mengecualikan mereka yang seperti ini nanti, di mana kelayakan mereka bukanlah dari segi sijil yang boleh mereka tunjuk, tetapi kelayakan mereka adalah dari segi prestasi mereka yang telah dilakukan beberapa tahun lamanya.

Seterusnya, Tuan Yang di-Pertua, mengenai jaminan yang telah dinyatakan oleh Yang Berhormat Menteri apabila beliau membentangkan Rang Undang-undang ini scmalam di mana beliau menyatakan iaitu kontraktor-kontraktor kectl tidak akan terasing ataupun keadaan mereka pun terjamin.

Saya sangat khuatir, Tuan Yang di-Pertua, sehubungan dengan apa yang telah saya sebutkan tadi kerana ramai kontraktor-kontraktor yang kccil. Di sini saya bercakap dari sudut yang termundur sekali iaitu kalau kita sebut 'kontraktor-kontraktor kecil' di Kuala Lumpur ini, kita bermaksud mungkin yang kecil itu besar juga kalau di-banding dcngan mereka yang berada di bandar Marudi, Kapit dan sebagainya.

Kontraktor-kontraktor besar yang kita maksudkan di sini ialah kontraktor-kontraktor yang public company misalannya tetapi yang kecil di sini ialah, dcngan izin, multi-million dollars worth tetapi yang kecil di tempat yang kecil ataupun tcmpat yang terpencil adalah begitu kecil sekali. Saya harap Yang Berhormat Menteri akan mengambil kira perkara ini supaya jaminan beliau bolch difikirkan dengan begitu mendalam dan memikirkan mereka yang dari jauh-jauh itu supaya mereka tidaklah terasing nanti.

Yang ketiganya, Tuan Yang di-Pertua, soalan saya ialah adakah kontraktor-kontraktor di sini maksudnya dalam pihak swasta ataupun kontraktor yang hanya bertugas atau melakukan perkhidmatan dalam pihak awam sahaja iaitu yang melakukan pembinaan dan kerja-kerja dalam Kerajaan ataupun dengan swasta juga?

Akhir sekali, Tuan Yang di-pertua, saya ingin scntuh dalam Bahagian VIII iaitu Fasal 35, mukasurat 21 di mana dinyatakan di sini pembayaran levi haruslah dikenakan. Pembayaran levi itu ialah 1/4% bagi semua yang bernilai RM500,000. Kalau kita membuat sedikit arithmetics ataupun perkiraan, ini bermakna yang membayar -levi itu ialah RM1,250 nilainya dan kalau. tidak salah saya, bagi kontraktor yang mendapat kontrak, ia juga harus membayar performance bond, dengan izin, tidak kurang dari 5%. Jadi, bcrmakna kalaulah nilai kontrak itu RM500,000, bcrmakna dia harus bayar RM26,250.

Saya berpendapat, Tuan Yang di-Pertua, ini agak membebankan sedikit khususnya bagi kontraktor-kontraktor kecil. Mungkin kontraktor-kontraktor kecil di tempat-tempat seperti di Kuala Lumpur, ini tidak membawa masalah. Mereka boleh membuat arrangement, dengan izin, dengan bank tetapi bagi mereka yang jauh seperti tempat-tempat yang saya sebut di hulu-hulu sungai tadi seperti di Marudi, Kapit, mereka sangat susah hendak membuat arrangcment dengan pihak bank, maka untuk membayar levi untuk mendaftar diri itu adalah sudah menjadi satu masalah. Jadi, pertanyaan saya adakah ini menjadi satu halangan ataupun adakah Kementerian akan memberi pcrtimbangan mengenai pcrkara-perkara seperti itu.

Dengan kata-kata itu, Tuan Yang di-Pertua, saya sokong Rang Undang-undang ini" dengan rayuan supaya Kerajaan akan memberi pertimbangan mengenai mereka yang dari jauh ataupun dari keadaan di mana yang saya sebut awal tadi iaitu tempat-tempat yang mundur dari

segi akademik di mana mereka susah melapor atau memohon untuk mendaftar dan juga dari segi pengetahuan mereka bagaimana caranya untuk mendaftar. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat **Tuan Haji Salleh**.

4.15 ptg.

Tuan Haji Salleh @ Hassan bin Ali: Assalamualaikum warahmatullahi wabarakatuh. Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil kesempatan untuk bersama-sama membahaskan Rang Undang-undang yang telah dibentangkan ini kerana memikirkan beberapa hal yang seharusnya dan sewajarnya diambil kira dan apa-apa yang perlu ditokok tambah untuk memperkuat dan memperteguhkan lagi yang mana kita telah difahamkan bahawa Akta ini diwujudkan untuk menjaga mutu keirja dan juga demi untuk menjaga keselamatan pengguna itu sendiri. Ini adalah satu langkah yang baik yang seharusnya disanjung dan dipuji.

Saya suka membangkitkan Fasala 4(1)(b), ada terdapat "menasihati dan membuat syor-syor kepada Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan Negeri". Elok juga dtambah, "...dan pcngusaha-penguasa tempatan" iaitu Kerajaan-kerajaan Tempatan kerana badan-badan ini mempunyai kuasa autonominya yang tersendiri kerana inilah tempatnya Lembaga ini mengawasi industri pembinaan.

Saya juga suka menyentuh Kasal 5(1). Saya cadangkan supaya pcrkara ini dapat dipinda. Fasal 5(1) menyatakan:

5. (1) Lembaga hendaklah terdiri daripada anggota-anggota yang berikut:
 - (a) seorang Pengerusi;
 - (b) enam orang wakil daripada sektor swasta; dan
 - (c) empat orang wakil yang hendaklah memegang jawatan dalam perkhidmatan awam,

Adalah elok dan baik pada peringkat awalnya untuk menjaga kelicinan dan tidak berlaku kecurangan, maka ditukar, "enam orang wakil dari sektor swasta" di tukar kepada, "empat orang wakil dari sektor swasta", dan enam orang wakil yang hendaklah memegang jawatan dalam Perkhidmatan Awam" iaitu biarlah Kerajaan dapat mengawasi betul-betul Lembaga ini pada peringkat awalnya, Apabila Lembaga ini telah menjalankan khidmat dengan baik, lancar dan sebagainya, bolehlah diubahsuai kembali.

Apabila kita lihat dan kita renung betul-betul Akta ini, oleh kerana kuasa Lembaga itu terlalu luas, kalau kita lihat dalam Fasal 11(1), 12(1), 13(1) dan 14(1), keseluruhannya kuasa Lembaga amat luas. Maka amatlah wajar pindaan, lantikan Lembaga itu diubah suai seperti yang saya cadangkan tadi. Saya suka ulang lagi iaitu "empat orang wakil dari sektor swasta" dan enam orang wakil yang hendaklah memegang jawatan dalam perkhidmatan awam" untuk menjaga kepentingan Lembaga itu sendiri.

Saya suka menyatakan di sini oleh kerana dengan wujudnya Lembaga ini akan melibatkan kontraktor yang begitu ramai sekali di seluruh negara. Saya cadangkan sebelum Akta ini dikuatkuasakan, Lembaga hendaklah mewujudkan dahulu cawangan di setiap negeri. Ini adalah merupakan untuk memberi kemudahan kepada mereka yang terlibat. Jangan dikuatkuasakan dahulu, baru cawangan-cawangan hendak diwujudkan. Ini akan lebih menyukarkan lagi. Jadi, cukuplah ucapan saya yang ringkas pada petang ini. Sekian.

Tuan Yang di-Pertua : Saya menjemput Yang Berhormat **Tuan Saidin bin Mohamad**

4.20 ptg.

Tuan Saidin bin Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan terima kasih kepada Yang di-Pertua kerana memberi peluang kepada saya untuk memberi satu dua pandangan berhubung dengan Akta ini. Dalam perbahasan Akta Lembaga Pembangunan Industri Pembinaan Malaysia 1994, maka sukacita saya mengambil bahagian bagi memperkatakan beberapa perkara.

Kerajaan haruslah sokongan kuat oleh rakyat dalam melaksanakan sesuatu dasar. Pelaksanaan sesuatu dasar yang diperturunkan kepada Kementerian melalui berbagai sektor terutamanya acap kali berbagai kritikan telah diutarakan oleh masyarakat. Kritikan-kritikan yang membina boleh membawa satu usaha Kerajaan untuk membangunkan negara lebih mantap lagi, asalkan sejauh mana pencapaian maklumat itu dapat dikumpul dianalisa ataupun dikaji bagi menentukan tahap yang boleh dipraktikkan.

Dalam menentukan kesemuanya itu, tentulah dengan fikiran yang terbuka, maksud saya tidak emosional. Keputusan akan dapati dibuat yang memenuhi kehendak-kehendak masyarakat. Bagi masyarakat kontraktor yang berdepan dengan berbagai tugas di depan mereka, lebih-lebih lagi bumiputera yang serba kekurangan sama ada kewangan, pendidikan, pengalaman dan sebagainya, tetapi kerana mereka minat, mereka mencuba diri dalam pembinaan yang mana Akta yang dibentangkan pada hari ini akan menjadi disiplin kepada mereka. Dalam membahas secara terperinci Akta ini, tidaklah hendak saya memperkatakan tetapi beberapa pandangan ingin saya utarakan.

Sekecil-kecil negeri Perlis, lebih daripada 400 kontraktor Kelas F sahaja yang masing-masing pada setahun mendapat satu atau dua projek yang bernilai kurang daripada RM10,000. Hanya beberapa orang sahaja yang mendapat projek lebih daripada itu, itu pun adalah projek-projek yang ditender. Sama ada projek yang diberi ataupun tender memang terdapat banyak permasalahan dalam pelaksanaan. Permasalahan yang ketara sekali ialah kontraktor-kontraktor tidak mempunyai kelengkapan yang cukup. Dengan keadaan demikian, mereka meng'sub'kan tugas projek kepada orang lain. Mereka hanya mendapat sekian-sekian persen - 10% hingga 15% sahaja.

Ada juga di kalangan kontraktor itu cuba seberapa daya upaya untuk melaksanakan projek secara berdikari. Tetapi kemudahan-kemudahan mendapatkan barangan sukar untuk didapati. Akhirnya projek-projek yang mereka laksanakan terbengkalai. Bila habis tempoh penyiapan projek, kontraktor yang berkenaan didenda misal kata denda pada sehari - RM150. Sudahlah, wang modal dalam projek habis, denda pula dikenakan kepada mereka. Akibat daripada keadaan seperti itu, lesen mereka ditahan dan projek tidak dapat dijalankan.

Dalam permasalahan-permasalahan itu, tentulah kontraktor-kontraktor binaan itu akan mendapat manfaat dengan adanya Akta Lembaga Pembangunan Industri Pembinaan Malaysia 1994, di mana tujuan-tujuan penubuhan Lembaga akan dapat mengatasi permasalahan-permasalahan yang saya utarakan itu. Hanya yang saya ingin sebutkan di sini dalam mendapat pengiktirafan sijil tidaklah hendaknya masalah akademik bagi kontraktor ataupun penyelia projek dan sebagainya menjadi satu syarat kerana sejauh ini ada kontraktor atau pekerja yang lepasan sekolah rendah sahaja tetapi dapat melaksanakan projek yang agak besar.

Ada di antara kontraktor itu yang tidak mempunyai kelengkapan asas seperti mempunyai 10 buah 'backhoe', dua buah jentolak, dua buah lori dan beberapa mesin pembancuh simen dan sebagainya. Daripada apa yang saya nyatakan itu nyatalaah adanya. Keupayaan kontraktor dan pekerja itu walaupun mereka tidak merapunyai akademik yang tinggi. Jadi, dengan sebab itu pengukuran dari segi memberi sijil ataupun pengiktirafan tidak perlulah kepada akademik.

Bahkan dengan adanya Akta ini, kontraktor-kontraktor yang berdaya maju itu boleh diketengahkan dengan melaksanakan projek berjuta-juta ringgit jika Lembaga dapat menyediakan kemudahan-kemudahan pembinaan yang cukup di samping pendidikan dan tunjuk ajar tambahan dan sebagainya kepada kontraktor, penyelia dan pekerja-pekerja tadi.

Saya ingin juga mcnyebutkan jika sekiranya Lembaga sendiri melaksanakan projek-projek sama ada dalam negeri ataupun di negara-negara lain, bahagian-bahagian daripada projek yang berbilion-bilion itu patutlah diberi kepada kontraktor-kontraktor tempatan. Dengan cara begitu, kontraktor-kontraktor- tempatan tadi sentiasalah akan dapat berpeluang untuk mcndapat pengalaman-pengalaman ataupun cara-cara yang lebih sempurna untuk dilaksanakan. Dengan cara usahasama sedemikian juga, kontraktor dan pekerja tadi akan memperolehi pengalaman. Apa yang saya difahamkan oleh Lembaga, dengan cara ini pekerja mahir ataupun standard kualiti akan dapat dicapai secara tidak langsung,

Tuan Yang di-Pertua, levi suku peratus seperti mana yang telah disuarakan oleh rakan-rakan saya tadi adalah satu jumlah yang agak besar juga. Dengan sebab itu, patutlah dalam soal ini dipertimbangkan supaya levi ini diperturunkan 1/8% sahaja atau sebagainya.

Selain daripada itu, saya ingin juga menyentuh masalah kontraktor ini ada juga terdiri daripada koperasi-koperasi, misalnya Koperasi Pembangunan, sama ada Koperasi Pembangunan Daerah ataupun Koperasi Pembangunan Negara adalah juga terlibat dengan kontraktor ataupun menjalankan kerja-kerja kontrak. Begitu juga Majlis-majlis Perbandaran ataupun Majlis Daerah, walaupun Majlis Daerah ini mengikut undang-undang mereka tidak ada hak untuk menjalankan sendiri projek-projek, tetapi ada juga yang menjalankan kerja kontraktor ini. Dengan sebab itu, ingin saya mendapat penjelasan sama ada koperasi-koperasi Majlis Perbandaran ataupun Majlis Daerah ini ataupun lain-lain koperasi yang menjalankan kerja kontraktor ini diiktiraf sama mengikut di dalam Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, itulah sahaja antara lain yang saya ingin mengemukakan. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat **Puan Hajah Rahmah Salleh.**
4.32 ptg.

Puan Hajah Rahmah binti Salleh: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kerana memberi saya masa untuk menyentuh Rang Undang-undang Lembaga Perabangunan Industri Pembinaan Malaysia 1994.

Rang Undang-undang ini adalah amat penting. Sektor pembinaan adalah satu sektor yang banyak memberi sumbangan terhadap pertumbuhan ekonomi negara. Kita tidak nafikan industri pembinaan di Malaysia telah banyak menyumbangkan faedah ekonomi modal, baik di bandar mahupun di luar bandar. Saya percaya Rang Undang-undang Lembaga

Pembangunan Industri Pembinaan Malaysia bertujuan positif demi menyelaraskan aktiviti-aktiviti pembinaan supaya lebih cepat dan teratur.

Tuan Yang di-Pertua, kita mesti meniadakan jumlah wang yang diperuntukkan dari masa ke semasa bagi maksud-maksud Akta ini oleh Parlimen ditadbirkan dengan cekap dan amanah. Kita tidak mahu melihat penyelewengan dan pecah amanah berlaku lagi. Dengan kuasa dan peruntukan yang akan diberikan, saya berharap Lembaga Pembangunan tidak akan menjalankan tanggungjawab bertindan ataupun bersaing kepada sektor swasta, ianya harus menjalankan peranan komplementari atau membantu. Seperti kita sedia maklum, adakalanya niat atau tujuan pihak Kerajaan adalah untuk membuat sesuatu industri, tetapi malangnya di dalam proses pelaksanaan ia akan bertentangan dengan aspirasi rakyat. Saya berharap, pihak Lembaga Pembangunan Industri Pembinaan ini tidak menjadi bersaing ataupun satu badan yang menghadapi masalah atau kerugian pada masa yang akan datang. Ianya harus mengekalkan konsep membantu atau membangunkan industri pembinaan untuk kepentingan negara, baik di dalam negeri ataupun di luar negeri.

Tuan Yang di-Pertua, saya berharap dengan wujudnya Lembaga ini masalah-masalah kualiti pembinaan dapat diatasi, Kita tidak mahu pembangunan substandard seperti keretakan, bocor ataupun projek terbengkalai sama ada daripada agensi-agensi Kerajaan ataupun swasta.

Tuan Yang di-Pertua, Lembaga ini juga haruslah menganalisa dan merumuskan perancangannya dengan teliti bagaimana untuk membantu kontraktor-kontraktor bumiputera khasnya dari segi bantuan kewangan, teknikal dan bahan-bahan bekalan binaan. Pihak Lembaga juga harus

mengkaji dan mencari daya usaha untuk mengurangkan kaedah terlalu bergantung kepada buruh asing, khasnya buruh binaan yang datang dari Indonesia. Tidak dapat dinafikan kelak Lembaga ini akan mempunyai kuasa dan pengaruh terhadap pembangunan industri pembinaan di Malaysia. Saya benar-benar berharap pihak Lembaga akan menjalankan tanggungjawab dengan penuh dedikasi dan efisien serta bersih, cekap dan beramanah. Pihak Lembaga ini harus mengenal pasti masalah-masalah yang akan dihadapi di dalam industri pembinaan supaya tidak wujudnya berbagai masalah.

Saya juga ingin menyentuh aspek kuasa atau kuasa-kuasa lain Lembaga, khasnya kriteria:

- (a) kuasa merainjam;
- (b) kuasa untuk memberi pinjaman; dan
- (c) pelaburan.

Tuan Yang di-Pertua, pihak Lembaga Pembangunan Industri Pmbinaan haruslah bertanggungjawab di atas segala pinjaman mereka. Ianya wajib menentukan kejayaan Lembaga ini. Saya berharap segala bentuk pinjaman dapat diuruskan dengan bijak tanpa membebankan pihak Kerajaan dan secara tidak langsung rakyat jelata.

Demi aspek memberi pinjaman, satu kaedah atau satu sistem untuk menentukan kriteria penerima pinjaman perlu dikenal pasti. Ini teramat penting supaya tuduhan menyalahgunakan skim memberi pinjaman kerana kepentingan individu dan lain-lain lagi dapat dielakkan.

Di dalam bidang pelaburan pula, saya berharap segala bentuk pelaburan yang ingin diceburi tidak bertentangan dengan agama Islam.

Saya ingin mencadangkan kepada Yang Berhormat Menteri di Kementrian Kerja Raya, pihak Lembaga Pembangunan Industri Pcmbinaan Malaysia ini harus terdiri daripada ahli-ahli di dalatn sektor ini, ia-itu ahli-ahli Lembaga mestilah terdiri daripada pihak awam, sektor swasta, ahli-ahli akademik serta wakil-wakil dari persatuan pengguna serta wakil daripada Jabatan Kerja Raya yang mempunyai pakar di dalarn apa jua yang bersabit dengan Lembaga ini. Dan turut serta juga dari-pada persatuan kontraktor-kontraktor yang juga terlibat di dalam industri pembinaan, seperti pengeluar-pengeluar simen, batu-bata serta aspek lain harus diberi peranan untuk mencntukan kejayaan Lembaga Pcmbangunan Industri Pembinaan Malaysia ini.

Akhir sekali, saya ingin menyentuh mengenai rahsia, iaitu menyimpan rahsia. Saya berharap satu definisi apa itu 'rahsia' diperbuat terlebih dahulu. Kita tidak mahu satu masalah ataupun kelemahan ditutup dengan Akta Rahsia.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga mengingatkan bahawa di dalam masa kita mengejar pembangunan, industri serta pembinaan janganlah sampai kita terlalai dan melupakan segala apa yang perlu kita ingati. Umpamanya, kalau satu-satu kawasan yang menghendakkan serta melibatkan hak milik rakyat yang turun-temurun bertempat di kawasan itu, janganlah dengan secara mudah harta hak milik mereka ini diperusahakan untuk pembangunan yang dimaksudkan, seperti apa yang telah berlaku umpamanya di negeri saya, Tcrengganu iaitu di Kemaman, juga di tempat-tempat lain.

Tuan Yang di-Pertua, maka dengan ini, saya dengan penuh kesyukuran menyokong Rang Undang-undang ini. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Saya minta Yang Berhormat Menteri menjawab.

4.38 ptg.

Menteri Kerja Raya **[Datuk Leo Moggie anak Irok]**: Tuan Yang di-Pertua, saya suka mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli Yang-Berhormat yang telah berucap dan seterusnya memberi sokongan kepada Rang Undang-undang Lembaga Pembangunan Industri Pembinaan Malaysia.

Seperti yang saya terangkan di waktu membentangkan Rang Undang-undang ini, memang industri pembinaan ialah satu industri yang amat penting di negara ini dan perlu juga kita mengambil langkah untuk meningkatkan penglibatan industri ini dalam membangunkan ekonomi negara. Dalam beberapa ketika dahulu hingga sampai sekarang, dari segi experience, kita telah mendapati ada kelemahan masih berlaku di dalam industri binaan.

Tujuan kita mengadakan undang-undang ini ialah sedikit-sebanyak untuk mengurangkan kelemahan yang terdapat, dan justeru itu dapat meningkatkan kemajuan industri binaan di negara kita ini. Walaupun demikian, saya memang sedar bahawa mana-mana undang-undang pun sebelum ianya diberi keterangan yang jelas, mungkin menimbulkan sedikit keraguan, bukan sahaja dari pihak Ahli-ahli Yang Berhormat dalam Dewan Negara ini, tetapi juga di kalangan awam, memang ada sedikit kekeliruan ataupun sedikit 'worries' yang mereka rasai. Oleh sebab itu, Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli Yang Berhormat yang menggunakan hak mereka dalam perbahasan ini, menyampaikan pandangan-pandangan yang menggambarkan sedikit-sebanyak pandangan-pandangan yang didengar dari rakyat jelata di negara kita ini.

Semalam Yang Berhormat **Tuan Fu Ah Kiow** telah berucap dan secara spesifik bertanya beberapa perkara untuk keterangan. Perkara yang pertama beliau meminta saya memberi keterangan apakah definisi seseorang 'kontraktor', adakah ianya boleh meliputi syarikat dan sebagainya? Mengikut tafsiran Akta Interpretasi (Interpretation Ordinance) 1967 perkataan "seseorang" boleh digunakan dalam takrif 'kontraktor', ini meliputi juga syarikat atau 'body corporate or body incorporate'. Bermakna syarikat-syarikat juga masih dalam

takrif itu. Beliau juga semalam ada menyebut berdasarkan Bahagian VI dan VII Rang Undang-undang ini, bertanya sekiranya seseorang pekerja mahir telah diinterpretasikan sebagai pekerja mahir, beliau menjalankan kerja pembinaan dan mengambil 4 orang pekerja, adakah beliau perlu berdaftar sebagai seorang kontraktor? Seorang pekerja yang telah diakreditasikan di bawah Bahagian VII, sebagai pekerja mahir dalam sesuatu 'trade' boleh terus menggunakan kemahiran atau 'akreditasi itu sebagai 'trade' melaksanakan kerja-kerja dalam 'trade' yang serupa. Walaupun demikian, sekiranya ia hendak 'menceburkan diri dalam bidang 'trade' bidang kemahiran yang lain perlu juga mendapatkan akreditasi dari segi 'the new trade', dengan izin Tuan Yang di-Pertua.

Memandangkan beliau telah mengambil 4 orang pekerja, maka beliau perlu berdaftar dengan Lembaga lagi sebagaimana yang dikehendaki dalam Fasal 25 Rang Undang-undang ini. Walau bagaimanapun, jika beliau hanya mengambil 3 orang pekerja atau kurang, maka ianya dikecualikan di bawah Fasal 41(1), kuasa untuk mengecualikan dan tujuan ini diadakan untuk menentukan pihak-pihak yang menjalankan kerja pembinaan benar-benar berkeupayaan demi keselamatan pengguna struktur yang dibina oleh mereka.

Satu lagi perkara yang ditanya ialah pendaftaran Lembaga akan berdasarkan kepada kriteria-kriteria tertentu. Biasanya kontraktor kecil memang tiada kelayakan akademik atau sesuatu pengiktirafan sijil yang membuktikan kelayakannya. Diharap pendaftaran ke atas kontraktor-kontraktor kecil dapat dipermudahkan.

Sebenarnya soalan ini bukan sahaja disuarakan oleh Yang Berhormat Tuan Fu Ah Kiow, tetapi hampir semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah berucap ada menyentuh soalan ini. Benar, pendaftaran dalam Lembaga ini akan dibuat berdasarkan kriteria-kriteria tertentu yang akan ditetapkan oleh Lembaga nanti, dan sekarang belumlah diberi ketetapan dengan muktamadnya, tetapi secara dasar memandangkan tatacara pendaftaran ini masih disediakan, keperluan pendaftaran bagi kontraktor kecil akan dibuat lebih mudah atau tidak begitu ketat berbanding dengan pendaftaran kontraktor yang besar.

Pendaftaran seseorang kontraktor itu adalah berdasarkan keupayaannya untuk melaksanakan kerja-kerja pembinaan dalam kategori-kategori tertentu. Ini bermakna kita secara praktis tidak akan menumpukan berat sangat kepada soalan teori dan peraturan yang lain. Apa yang penting pihak-pihak yang terlibat dalam pembinaan ialah mereka yang betul-betul dapat bekerja dalam syarikat pembinaan. Misalnya, dalam beberapa tahun kebelakangan ini kita telah mengadakan pertandingan-pertandingan kemahiran kebangsaan tiap-tiap tahun dalam 4-5 tahun yang lepas. Dan dari pengalaman itu kita dapat mengukur bagaimana kemahiran masing-masing dalam bidang ketukangan, dalam bidang pemasangan jubin, pemasangan paip (pipe laying) dan sebagainya. Jadi, pengalaman ini sudah pun terdapat di dalam syarikat construction ini sendiri. Oleh sebab itu kita memikirkan dalam mewujudkan Akta ini, walaupun ada juga disentuh,

misalnya oleh Yang Berhormat Tuan Haji Salleh @ Hassan bin Ali berkaitan dengan kedudukan Ahli-ahli Lembaga apakah sepatutnya kebanyakan dari mereka hanya terdiri dari kalangan pihak Kerajaan dan bukan dari pihak swasta.

Pada hemat Kementerian dan Kerajaan, industri binaan ini sebenarnya suatu industri bukan mudah untuk kita hendak mengambil bahagian, ianya mempunyai talian yang amat rapat di antara mereka yang membuat pembinaan, mereka yang membekalkan materials, construction dan sebagainya. Dan kita juga tahu bahawa mereka yang telah terlibat dalam industri ini mempunyai pengalaman yang amat luas, dan kita fikir mereka adalah orang yang mempunyai kemampuan untuk memberi nasihat kepada kita dan kita akan mengambil kira 'experience' itu sebagai galakan mewujudkan suatu industri yang lebih profesional lagi.

Oleh sebab itu kita fikir lebih baik sekiranya kita biarkan majoriti dari segi Ahli-ahli Lembaga itu datang dari pihak swasta sendiri kerana mereka mempunyai pengalaman yang luas dari segi syarikat pembinaan itu. Walaupun begitu, memang ada juga kuasa-kuasa lagi dari segi undang-undang bagi Kerajaan dapat terus menjaga dan menentukan tanggungjawab itu dilaksanakan dengan baik.

Ada juga Ahli-ahli Yang Berhormat seperti Yang Berhormat **Tuan Ng See Tiong**, menyebutkan apakah kriteria yang kita akan fikirkan diwaktu melantik Ahli-ahli Lembaga? Saya fikir yang penting, kita mesti mengingatkan Lembaga ini hendaklah ditentukan dapat bergerak dengan berjaya. Justeru itu, kriteria yang amat penting sekali ialah pengalaman mereka dalam industri pembinaan sendiri, kemampuan

mereka misalnya dalam segi engineering, dari segi architecture, dari segi construction industries itu sendiri. Maknanya pendek kata mereka yang mempunyai pengalaman dalam bidang ini dan mungkin juga kita boleh mempertimbangkan kedudukan pihak-pihak pengguna sendiri dalam hal ini.

Sebenarnya dalam Rang Undang-undang ini tidak disebut secara spesifik, kriteria tertentu untuk memberi kelonggaran bagi Menteri yang bertanggungjawab menggunakan budibicara beliau untuk memilih orang-orang yang difikirkan dapat memberikan sumbangan yang amat berguna untuk melaksanakan tugas Lembaga ini. Beliau juga ada menyentuh soalan apakah 'tiraie of registration' diperlukan?

Bagi transition period, Tuan Yang di-Pertua, iaitu sesudah kita mewujudkan Lembaga ini, kita bercadang untuk semua kontraktor yang sudah pun misalnya diregister dengan PKK secara automatik terus diregister oleh Lembaga ini.

Begitu juga kalau mereka memang sudah menjalankan tugas sebagai kontraktor sekarang kita terus boleh meregisterkan mereka, dengan syarat bahawa dalam tempoh dua tahun mereka mungkin diperlukan lagi mengemukakan permohonan untuk kita menentu dan menilai semula, apakah kedudukan mereka dalam masa dua tahun itu, adakah ia berubah, adakah ia merosot, adakah ia boleh ditingkatkan lagi.

Bermakna sekarang kita bercadang supaya mereka itu akan terus di-register untuk memudahkan dan tidak menyekat penglibatan mereka yang sudah pun terlibat dalam industri binaan sekarang.

Yang Berhormat Datuk **Haji Mohamed Nazri Abdul Aziz** ada menyuarakan tiga perkara. Perkara dari segi ahli-ahli Lembaga. Saya sudah pun memberi keterangan sedikit. Mungkin kita boleh menimbangkan soalan yang dikemukakan iaitu kedudukan orang-orang yang boleh difikirkan memahami kedudukan pekerja-pekerja sendiri.

Soalan mengenai kuorum, walaupun ia tidak disentuh di dalam 'the main Bill', tetapi ianya ada disebut di dalam Fasal 4(2) Schedule 1, yang menyebut bahawa kuorum adalah 7 orang dan seperti biasa decision kena berasaskan majoriti. Beliau ada bertentangan sedikit pandangan dari segi jumlah penalti dan ada sebahagian dari pada Ahli Yang Berhormat yang bercakap mengatakan RM50,000 terlalu tinggi tetapi Yang Berhormat Datuk Mohamed Nazri mengatakan ini terlalu rendah. Memanglah biasa kita mempunyai pandangan yang berbeza tetapi jumlah ini telah kita cadangkan berasaskan dialog yang diadakan oleh wakil-wakil industri sendiri, Seperti yang saya terangkan tadi, ada yang mengatakan patut dikenakan lebih tinggi dan ada yang mengatakan patut lebih rendah. Akhirnya kita telah bersetuju bahawa RM50,000 munasabah dan bolehlah diterima. Itu sebabnya kita cadangkan RM50,000 sebagai penalti.

Yang Berhormat **Dr. Toh Kin Woon** ada juga memberikan beberapa pandangan. Selain daripada apa yang telah saya terangkan bersabit dengan pandangan dari Ahli-ahli Yang Berhormat lain, ialah soal levi. Itu bukan sahaja dari **Dr. Toh Kit Woon** tetapi juga daripada beberapa Ahli Yang Berhormat yang lain yang mengatakan levi ini terlampau tinggi dan adakah keuntungan bagi mereka yang membayar levi. Levi yang dicadangkan dalam Akta ini dikenakan bagi kontrak-kontrak yang melebihi jumlah RM500.000 berasaskan, dengan izin, quarter percent of the value. Tetapi dalam seksyen 38 ada dibuat peruntukan untuk Menteri boleh mengubah had levi ini dan mungkin setelah berbincang dengan industri nanti kita berpendapat had levi quarter percent ini difikirkan terlalu tinggi, saya rasa akan terbuka fikiran dari segi ini, dan apa yang kita perlu kita hendak mengadakan satu jumlah wang yang cukup bagi Lembaga ini menjalankan tugasnya.

Kita tidak bercadang untuk meminta peruntukan dari Kerajaan. Kita cuma mendapat peruntukan secara 'launching grant' sekali sahaja, selepas itu Lembaga ini dicadangkan sebagai satu Lembaga yang menggunakan duit sendiri dan punca utama mendapatkan peruntukan duit itu ialah dari caj levi yang akan dikenakan dan levi ini akan digunakan untuk menjalankan tugas dan fungsi Lembaga sendiri termasuklah mengadakan 'research and development' dari segi industri binaan itu. Dan hasil 'research and development' itu kita cadangkan ianya patut disebarikan dengan seluas-luasnya kepada industri sendiri.

Kita juga akan menggunakan wang ini untuk mendapatkan apakah

trend construction di negara-negara luar dan setakat yang boleh kita membawa pengalaman mereka dari segi 'construction technology' dari segi 'material technology' untuk dicuba dan diuji dan digunakan di negara kita ini. Sekiranya ia memberi keuntungan, kita akan mengamalkan sebagai satu galakan bagi kontraktor-kontraktor tempatan menggunakannya.

Ada juga Ahli Yang Berhormat yang menyuarakan kekhuatiran apakah Lembaga ini nanti akan berebut untuk mendapatkan kerja dengan syarikat-syarikat swasta tempatan. Sebenarnya tujuan polisi Lembaga ini ialah untuk menolong, mendorong dan menyokong pihak kontraktor tempatan. Secara polisi saya suka memberi keterangan bagi Lembaga dan secara rekod, kita akan menentukan Lembaga ini tidak akan melibatkan diri dalam kontrak di negara kita ini. Dengan izin, "as a policy, we will say that this Board is not to take part in the construction works in this country".

Itu secara terang kita terangkan. Tetapi kalaulah mereka melibatkan diri di luar negara kemungkinan industri binaan negara kita ini sendiri telah mengatakan sukar bagi mereka untuk mengambil peluang di luar negara kerana tidak ada satu badan yang boleh mendorong mereka. Mungkin dalam keadaan itu Lembaga ini boleh terlibat bukan secara Lembaga sendiri tetapi secara gabungan dengan suatu konsortium Malaysia yang melibatkan diri dalam kerja-kerja perabinaan di luar negara seperti di Vietnam, China dan di negara-negara lain bukan cara competing dengan syarikat Malaysia tetapi secara bergabung dengan syarikat-syarikat Malaysia yang mahu melibatkan diri dalam construction industries di luar negara.

Oleh sebab Lembaga ini dilihat oleh negara luar sebagai suatu

badan Kerajaan, ianya mungkin mempunyai harapan yang lebih baik kerana mereka mendapati Kerajaan Malaysia mendokong, mendorong dan membantu ini dan oleh itu lebih baik mereka menimbang. Inilah harapan kita dan inilah salah satu dari tujuan kita menubuhkan Lembaga ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya sedar memang banyak keterangan-keterangan yang telah disuarakan oleh Ahli Yang Berhormat tetapi saya dapati kebanyakan soalan-soalan itu hampir sama cuma cara presentationnya berlainan sedikit. Kebanyakannya menyentuh dari segi 'registration of contractors'. Kebimbangan apakah ini akan menjejaskan nasib kontraktor-kontraktor yang kecil walaupun kontraktor-kontraktor yang besar saya fikir tidak kita khuatir sangat. Ini suatu perkara yang dirasakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat yang mungkin mereka belum mendapat keterangan yang lebih lanjut. Begitu juga dengan soalan untuk membuat akreditasi kepada pekerja-pekerja mahir. Dua persoalan ini yang saya nampak banyak disuarakan.

Kita hendak menentukan pendaftaran bagi kontraktor dan akreditasi bagi pekerja-pekerja mahir sebagai satu langkah yang amat penting bagi kita meninggikan mutu kontraktor-kontraktor di negara kita. Kalau tidak, kita tidak ada cara untuk mengukur kemampuan mereka. Sebenarnya, sekarang soalan pendaftaran bukanlah soalan yang baru. Bagi kontraktor»kontraktor yang tidak terlibat dalam projek-projek Kerajaan, sekarang pun raereka perlu mendaftar sebagai kontraktor sama ada Kelas F, B, A atau sebagainya sebelum dapat menguji nasib dalam kontrak-kontrak Kerajaan.

Jadi, soal pendaftaran bukan soal baru. Yang baru ialah kita

hendak memperluaskan bagi semua kontraktor, tidak kira sama ada ianya membina projek-projek Kerajaan ataupun membina projek yang diuruskan oleh pihak swasta. Misalnya bangunan-bangunan, housing schmes dan sebagainya, ini pun perlu diregister. Tujuannya ialah, sekarang ini kita lihat 'not up to the standard works' mungkin berlaku lebih-lebih lagi di kalangan pihak private sector sendiri oleh kerana sekarang ini kurang mechanisra untuk kita menjaga mutu pekerjaan mereka.

Oleh sebab itu kita perlukan pendaftaran sebagai menjamin sama ada mereka itu betul-betul mempunyai kemampuan kewangan, mempunyai pengalaman dalam segi teknik pembinaan dan sebagainya. Kalau tidak, sudah tentu mereka tidak dapat berbuat apa-apa. Kalau kita tidak mengadakan pendaftaran seperti ini tidak ada cara untuk kita hendak menentu dan menilai kemampuan mereka. Itu sebab kita perlukan ini. Walaupun demikian, saya sedar juga ada kemungkinan susah kita hendak buat semua ini dengan sekali gus, oleh sebab itu "ada diperuntukkan Menteri boleh mengecualikan dengan asas-asas:

- (i) sekiranya seorang kontraktor itu membina rumah bagi diri sendiri;
- (ii) sekiranya kurang dari 3 pekerja;
- (iii) sekiranya dari alasan yang lain yang tidak bercanggah dengan tujuan Akta.

Itu soalan yang lebih flexible sedikit. Dan dari segi perundangan, saya ada diberi nasihat oleh pihak penggubal undang-undang - saya mengira Tuan Yang di-Pertua sendiri seorang Lawyer, dia kata, dengan izin, "should be read subjunctively," berasingan - seksyen 1,2,3. Ini sebab kita mengadakan peruntukan itu, memberi kelonggaran sedikit.

Juga, Tuan Yang di-Pertua, saya telah menerangkan di dalam Dewan Rakyat di peringkat Majlis dalam Jawatankuasa, saya telah menarik balik Seksyen atau Fasal 34, Saya mengucapkan terima kasih kerana ramai Ahli Yang Berhormat yang bercakap menyedari hakikat kita menarik balik, kerana walaupun kita hendak meregister kemahiran dan meregister kontraktor ini, banyak berpendapat bahawa ianya memerlukan masa yang panjang bagi pihak-pihak industri dan bagi Lembaga mengadakan training programme yang luas bagi meningkatkan kemahiran pekerja-pekerja.

Sekiranya kita terus dalam dua tahun, kalaulah orang ini menggunakan pekerja yang tidak mahir, tidak ada certificate, tidak ada akreditasi, terus dikenai hukuman, mungkin ini dikatakan terlalu berat bagi mereka. Oleh sebab itu, saya bersetuju bagi Fasal itu ditarik balik dan tidak diteruskan. Ada orang mengatakan kalau begitu tiada 'enforcement power', kalaulah syarikat itu tidak menggunakan pekerja-pekerja mahir yang diakreditasikan, apakah enforcement power bagi Lembaga ini? Tetapi walaupun demikian, saya fikir, biarlah kita biar dahulu kerana apa yang penting yang kita

hendak menggalakkan pihak industri mengadakan training programme yang luas, dan selepas beberapa tahun mungkin perkara ini boleh kita timbang semula, boleh kita bincang semula. tanya dipotohg dari Rang Undang-undang ini, walaupun ada dalam Rang Undang-undang ini, seksyen atau Fasal 1, ia memberi kuasa kepada Menteri untuk menggunakan Fasal 1(2), "Akta ini hendaklah terpakai di seluruh Malaysia, walau bagaimanapun Menteri boleh melalui perintah meng-gantung kuatkuasa keseluruhan atau mana-mana peruntukan Akta ini di mana-mana bahagian di Malaysia."

Sebenarnya saya boleh menggunakan Fasal ini dahulu, tetapi untuk memberi keyakinan yang lebih kepada pihak-pihak yang terlibat dalam industri binaan sekarang, termasuk mereka yang sudah pun bekerja dalam industri binaan, memberi keyakinan bahawa Kerajaan tidak berniat untuk mengelirukan nasib mereka dalam bekerja. Itu bukan niat Kerajaan. Niat kita meninggikan mutu pekerjaan mereka.

Dengan mengambil tindakan membuat akreditasi serupa ini, saya percaya ianya akan memberi peluang kepada pekerja-pekerja mempunyai taraf kemahiran yang akan dibanggakan yang boleh kita guna, dan pihak tauke-tauke misalnya tidak dapat mengambil peluang untuk meng-abaikan nasib pekerja-pekerja itu sendiri, dengan izin Tuan Yang di-Pertua, "workers have a standard of skills that can command a similar standard of o f throughout the industry".

Ini kita fikir perlu dan penting untuk memberi jaminan kepada pihak pekerja-pekerja sendiri. Untuk kita memberi jaminan itu, biarlah muda-mudi di negara kita ini cenderung melibatkan diri dalam kerja pembinaan, dan justeru itu kita dapat mengurangkan peng-gantungan kita dari segi pekerja-pekerja yang datang dari luar negeri.

Tuan Yang di-Pertua, saya telah memberi keterangan yang agak panjang sedikit. Masa kita tidak cukup, saya minta maaf, oleh kerana tidak dapat saya memberi semua keterangan yang mungkin diperlukan, tetapi sedikit-sebanyak saya berharap apa yang telah saya sebut itu tadi ada membantu kita untuk menimbang dan seterusnya meluluskan Rang Undang-undang ini. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

[Tuan Yang di-Pertua mempengerusikan Jawatankuasa]

Fasal 1 hingga 41 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual Pertama hingga Ketiga diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PENGANGKUTAN JALAN (PINDAAN) 1994

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

5.08 ptg.

Setiausaha Parlimen Kementerian Dalam Negeri [Tuan **Ong Ka**

Ting] Tuan Yangdi-Pertua, izinkan saya bagi pihak Yang Berhormat Menteri Pengangkutan untuk mencadangkan Rang Undang-undang. Akta Pengangkutan (Pindaan) 1994 dibacakan kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang di-Pertua: Sila.

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mengemukakan suatu Rang Undang-undang bernama Akta Pengangkutan Jalan (Pindaan) 1994 bacaan kali yang kedua. Rang Undang-undang ini adalah untuk meminda Akta Pengangkutan Jalan 1987. Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, Akta Pengangkutan Jalan 1987 mula berkuatkuasa pada 1hb Januari, 1988, dan ianya menggantikan Ordinan Lalulintas Jalan 1958. Akta ini telah dipinda kali pertamanya pada pertengahan tahun 1989 untuk mengelakkan keraguan yang berlaku dalam beberapa tafsiran di bawah Akta tersebut.

Pindaan kali yang kedua dibuat pada bulan Oktober 1993 bagi mengatasi beberapa kelemahan, dengan izin, 'loopholes' di bawah Akta tersebut. Tujuan utama pindaan Akta berkenaan pada kali ini adalah untuk membolehkan aktiviti pemeriksaan kenderaan yang dikendalikan oleh JPJ diswastakan. Pada mulanya, pindaan peruntukan-peruntukan berkaitan dengan pemeriksaan kenderaan telah dirancang untuk dikemukakan kepada Dewan yang mulia ini bersama dengan lain-lain pindaan yang dibuat pada bulan Oktober 1993. Bagaimanapun, memandangkan kesuntukan masa, maka ianya tidak sempat disiapkan. Pindaan-pindaan dan peruntukan-peruntukan baru yang dicadangkan meliputi 12 seksyen dan satu bahagian baru dalam Akta tersebut. Perkara-perkara utama yang terlibat dalam cadangan pindaan atau tambahan peruntukan adalah seperti berikut;

- (i) takrif "Datuk Bandar" - takrif "Datuk Bandar" yang terdapat dalam seksyen 3A Akta Pengangkutan Jalan 1987 hanya meliputi Datuk Bandar suatu Majlis Bandaraya.

Dengan demikian, ianya perlu dikemaskini untuk meliputi juga Datuk Bandar sesuatu Bandaraya. Ini adalah untuk membolehkan seksyen 3A diperluaskan kepada mana-mana Bandaraya di seluruh negara yang diketuai oleh sama ada Datuk Bandar sesuatu Majlis Bandaraya atau Datuk Bandar sesuatu Bandaraya.

Pindaan ini perlu memandangkan pada masa ini Dewan Bandaraya Kuala Lumpur dan Bandaraya Kuching Utara diketuai oleh Datuk Bandaraya atau dengan izin, Commissioner of City. Manakala Dewan Bandaraya Ipoh dan Dewan Bandaraya Kuching Selatan diketuai pula oleh Datuk Bandar Majlis Bandaraya atau Mayor of the City Council, dengan izin. Dalam hal ini Seksyen 3A dicadang untuk dipinda dengan memasukkan subseksyen 3(b)(4).

(ii) Pengeluaran Lesen Kenderaan Motor/Cukai Jalan:

Pindaan kepada Seksyen 16 dan 17 adalah bertujuan untuk membolehkan sesuatu lesen kenderaan motor/cukai jalan dikeluarkan kepada pemilik kenderaan tanpa mengaitkannya dengan sijil pemeriksaan kenderaan sepertimana yang diamalkan pada masa ini.

(iii) Kuasa menguji dan melarang penggunaan kenderaan-kenderaan:

Pindaan adalah dicadangkan kepada Seksyen 59(1), untuk membolehkan pemeriksaan kenderaan dikendalikan oleh pihak ketiga untuk menentukan sesebuah kenderaan

itu selamat digunakan. Pindaan juga dicadangkan pada seksyen 59(2), 59(5) dan 59(7) bagi tujuan pemeriksaan ini.

(iv) Kuasa menahan dan menimbang sesebuah kenderaan untuk pemeriksaan:

Selaras dengan keputusan Kerajaan untuk menswastakan aktiviti pemeriksaan kenderaan yang pada masa ini dilaksanakan oleh JPJ, maka pindaan adalah dicadangkan kepada seksyen 60, 61 dan 63 untuk membenarkan seseorang yang diberi lesen bagi menjalankan pemeriksaan dan menimbang sesebuah kenderaan.

(v) Penswastaan dan pemeriksaan kenderaan:

Satu bahagian baru iaitu Bahagian 11A yang meliputi seksyen-seksyen 66A hingga 66G diwujudkan bagi membolehkan penswastaan pemeriksaan kenderaan. Seksyen 66A yang baru mensyaratkan supaya kenderaan yang dikehendaki menjalani pemeriksaan berkala mestilah mempunyai perakuan pemeriksaan. Di bawah seksyen 66B pula, Menteri Pengangkutan boleh, melalui kaedah, menetapkan kelas ataupun kategori kenderaan-kenderaan motor yang dikehendaki menjalani pemeriksaan berkala. Seksyen baru 66C memperuntukan bahawa jika sekiranya sesebuah kenderaan itu lulus pemeriksaan berkala maka sijil perakuan pemeriksaan akan dikeluarkan. Di samping itu sekiranya sesebuah kenderaan motor tidak

lulus pemeriksaan berkala yang dijalankan di pusat pemeriksaan swasta maka pemunya ataupun tuan punya kenderaan tersebut boleh merayu di bawah seksyen ini kepada Ketua Pengarah JPJ. Apabila Ketua Pengarah menerima rayuan tersebut, beliau dikehendaki menyiasat dan menjalankan pemeriksaan semula ke atas kenderaan berkenaan.

Seksyen 66D. mensyaratkan supaya perakuan pemeriksaan dipamerkan di dalam kenderaan.

(vi) Peruntukan-peruntukan mengenai keterangan:

Pindaan adalah dicadangkan kepada seksyen 117 bagi membolehkan sijil yang dikeluarkan oleh seseorang yang diberi lesen boleh diterima sebagai bukti di mahkamah.

(vii) Kesalahan yang dilakukan oleh badan korporat:

Cadangan adalah dibuat untuk mengadakan satu peruntukan baru iaitu seksyen 119A, bagi mengenal pasti sesebuah badan korporat yang boleh dipersalahkan, apabila sesebuah badan korporat disabitkan dengan sesuatu kesalahan.

(viii) Kuasa Menteri untuk membenar atau memberi lesen:

Cadangan adalah dibuat untuk meminda seksyen 126, dengan membuat peruntukan baru bagi membolehkan Menteri diberi kuasa untuk membenar atau memberi lesen kepada mana-mana orang atau syarikat yang berkemampuan dan berkelayakan untuk melaksanakan sesuatu fungsi yang dijalankan oleh Pegawai Pengangkutan

Jalan. Di samping itu Menteri juga diberi kuasa untuk mengadakan kaedah-kaedah berkaitan dengan bayaran fee-fee yang perlu dibayar oleh orang awam kepada pemegang lesen untuk tujuan pemeriksaan kenderaan.

(IX) Kuasa membatalkan lesen:

Suatu peruntukan baru iaitu seksyen 126A diperkenal untuk memberi kuasa kepada Menteri bagi membatalkan mana-mana kuasa yang telah diberikan atau mana-mana lesen yang dikeluarkan bagi tujuan pemeriksaan kenderaan.

Tuan Yang di-pertua, demikianlah tadi huraian saya. Saya mohon untuk mencadangkan.

Timbalan Menteri Kewangan [**Dato' Mustapa bin Mohamed**]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah dihadapan Majlis ialah suatu Akta untuk meminda Akta Pengangkutan Jalan 1987, dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk di bahas. [Tidak ada perbahasan] Baiklah, tidak ada perbahasan.

Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan, masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

[**Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad** mempengerusikan Jawatankuasa]

Fasal 1 hingga 14 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN TAMBAHAN (1993 dan 1994) 1994

Bacaan kali Yang Kedua

5.19 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan [**Dato' Mustapa bin Mohamed**]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulan Wang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1993 dan 1994 dan memperuntukan wang itu untuk maksud-maksud yang tertentu bagi tahun itu dibacakan bagi kali yang kedua sekarang.

Rang Undang-undang ini meminta kebenaran bagi memperuntukan berjumlah RM9,743,939,027 dikeluarkan daripada Kumpulan Wang Disatukan untuk membiayai perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1993 dan 1994 seperti yang ditunjukkan dalam Jadual Pertama dan Jadual Kedua kepada Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, Anggaran Perbelanjaan Mengurus Tambahan Keempat 1993 berjumlah RM10,107,744,627.00. Daripada jumlah ini sebanyak RM9,446,762,727.00 diminta diluluskan di bawah Fasal 2 Rang Undang-undang ini, manakala bakinya sebanyak RM660,981,900 adalah perbelanjaan tanggungan yang tertakluk kepada perbekalan undang-undang tertentu. Peruntukan tambahan yang diminta diluluskan di bawah Fasal 2 Rang Undang-undang ini adalah seperti berikut:-

Yang pertama, iaitu yang terbesar merupakan tambahan sebanyak RM9 bilion di bawah Maksud B.30, peruntukan kepada Kumpulan Wang Terkanun adalah dikehendakki untuk dipindahkan kepada Kumpulan Wang Pembangunan untuk membiayai projek-projek pembangunan. Ini sebenarnya tidak melibatkan sebarang tambahan dalam perbelanjaan. Ia cuma melibatkan, dengan izin, book entry iaitu memindahkan RM9 ribu juta kepada satu akaun kepada satu akaun yang lain iaitu kepada Kumpulan Wang Pembangunan. Pada hakikat sebenarnya, ia tidak melibatkan sebarang tambahan dalam perbelanjaan. Cuma pemindahan akaun dan ini mengikut peraturan kewangan memerlukan satu Rang Undang-undang dibentangkan dalam Dewan yang mulia ini.

Yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, tambahan sebanyak RM93 juta di bawah Maksud B.25 Kementerian Pertahanan adalah untuk membiayai perbelanjaan Angkatan Tentera Malaysia menyertai misi Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu di Bosnia-Herzegovina. Tambahan perbelanjaan ini adalah diperlukan untuk membeli peralatan serta juga pakaian

untuk dibekalkan kepada Angkatan Tentera kita yang berkhidmat di Bosnia-Herzegovina.

Tuan Yang di-Pertua, seterusnya RM86 juta diperlukan oleh Kementerian Pendidikan di bawah Maksud 5.26. Ini adalah untuk memenuhi perbelanjaan mengurus sebahagian besar gaji dan elaun kepada institusi-institusi pengajian tinggi tempatan seperti berikut iaitu: Universiti Teknologi Malaysia - RM16.2 juta, Universiti Malaya - RM10.5 juta, Hospital Universiti - RM3.9 juta, Universiti Kebangsaan Malaysia - RM11.9 juta, Universiti Sains Malaysia - RM11.2 juta, Universiti Pertanian Malaysia - RM5.4 juta, Institut Teknologi MARA - RM6.9 juta, Universiti Islam Antarabangsa - RM15 juta dan Universiti Utara Malaysia - RM5 juta.

Tuan Yang di-Pertua, sebanyak RM52.5 juta diperlukan oleh Kementerian Kesihatan iaitu di bawah Maksud B.34. Ini adalah bagi membiayai bayaran tunggakan elaun pakar Pegawai Kesihatan Umum, bayaran imbuhan setengah bulan gaji kepada kakitangan awam, perbelanjaan pertukaran pegawai dan kakitangan, pembayaran tunggakan bil elektrik kepada Tenaga Nasional Berhad, kos perpindahan dan penempatan Wad Kelas 1 Hospital Kuala Lumpur di Pusat Perubatan Pantai untuk membolehkan kerja-kerja menaikkan taraf sistem kejuruteraan HKL dan perbelanjaan bagi pemberian subsidi dan ekuiti Kerajaan kepada Institut Jantung Negara.

Yang kelima, Tuan Yang di-Pertua, RM37.3 juta diperlukan di bawah Maksud B.28 Perbendaharaan untuk menampung pemberian sumbangan

kepada Kerajaan-kerajaan Negeri, Pihak Berkuasa Tempatan dan pertubuhan serta badan-badan kebajikan untuk meningkatkan tahap pembangunan infrastruktur dan sosio-ekonomi masyarakat.

Yang keenam, RM32.3 juta diperlukan untuk Polis DiRaja Malaysia di bawah Maksud B.36 bagi menampung perbelanjaan pertukaran anggota Polis Hutan berikutan pengecilan Pasukan Polis Hutan, pembukaan Pasukan Polis Hutan Sabah dan MRSM Polis DiRaja Malaysia, Operasi Nyah II dan bayaran imbuhan kakitangan setengah bulan gaji.

Yang ketujuh, RM24.7 juta diperlukan oleh Kementerian Pengangkutan di bawah Maksud B.47. Ini adalah seperti berikut:- RM15 juta untuk menampung keperluan peruntukan Jabatan Pengangkutan Jalan bagi kenaikan sewa ruang pejabat, tuntutan elaun lebih masa dan perpindahan, pertukaran pegawai dan kakitangan serta pengisian jawatan baru.

RM9.7 juta adalah diperlukan untuk membiayai bayaran balik pinjaman komersil dan bukan komersil Keretapi Tanah Melayu yang telah diambil alih oleh Perbadanan Aset Keretapi setelah KTM diperbadankan pada 1hb Ogos 1992.

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pertanian memerlukan RM21.7 juta sebagai perbelanjaan tambahan untuk tujuan-tujuan seperti berikut:-

Yang pertama, RM12.6 juta untuk menampung perbelanjaan mengurus Institut Penyelidikan Pertanian Malaysia, Lembaga Pemasaran Pertanian, Lembaga Kemajuan Pertanian MUDA, Lembaga Kemajuan

Pertanian KEMUBU, Lembaga Kemajuan Ikan Malaysia, Lembaga Pertubuhan Peladang dan Lembaga Padi dan Beras Negara. Manakala RM9.1 juta diperlukan untuk menampung bayaran skim rebet bagi pengeksporan ternakan.

Tuan Yang di-Pertua, tambahan seterusnya diperlukan untuk B.18 Kementerian Perusahaan Utama berjumlah RM19.6 juta. Ini adalah diperlukan untuk dicarum kepada akaun stok penimbal Pertubuhan Getah Antarabangsa (INRO) bagi menstabilkan harga getah di pasaran.

Tambahan sebanyak RM9.9 juta diperlukan oleh Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna di bawah Maksud B.21 untuk menampung perbelanjaan mengurus 14 buah pejabat cawangan baru di seluruh negara termasuk bayaran emolumen, sewaan ruang pejabat, pembelian perabot serta kos ubah suai ruang pejabat.

Seterusnya, Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar memerlukan RM9.7 juta. RM5.9 juta adalah untuk bayaran emolumen dan peralatan pejabat bagi pegawai dan kakitangan yang baru dilantik, manakala RM3.8 juta adalah untuk menampung bayaran emolumen berikutan kenaikan pangkat dan pengisian kekosongan jawatan bagi SIRIM.

RM9.6 juta diperlukan di bawah Maksud B.37 Jabatan Imigresen untuk menampung bayaran emolumen bagi kenaikan pangkat, tunggakan gaji SSB, bayaran bonus kakitangan ambilan tempatan di luar negeri, bayaran sewaan ruang pejabat, perbelanjaan bagi kursus pegawai Imigresen, pembukaan pejabat baru di Canton dan perbelanjaan pertukaran pegawai.

Seterusnya RM8.6 juta diperlukan di bawah Maksud B.51 Kementerian Luar Negeri untuk membiayai perbelanjaan lawatan-lawatan rasmi ke luar negeri, sewaan kediaman rasmi Duta Besar Malaysia di Tokyo, bayaran cukai pintu 1993 dan atas harta kedutaan asing di Malaysia dan bayaran cukai tanah 1993 atas bangunan Kerajaan Malaysia di Hong Kong.

Tambahan sebanyak RM8.5 juta di bawah Maksud B.29 Perkhidmatan Am Perbendaharaan adalah untuk menampung keperluan perkhidmatan penyelidikan khas.

Tuan Yang di-Pertua, RM7.7 juta di bawah Maksud B.32 diperlukan oleh Jabatan Hasil Dalam Negeri untuk membiayai bayaran emoluraen termasuk bayaran imbuhan setengah bulan gaji kakitangan awam.

RM6.7 juta diperlukan oleh Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri untuk penyertaan Malaysia di Ekspo Penerangan di Taejon, Korea Selatan dan untuk menampung bayaran emolumen kenaikan sewa ruang pejabat dan lain-lain perbelanjaan oleh Lembaga Kemajuan Perindustrian Malaysia (MIDA).

Tuan Yang di-Pertua, peruntukan tambahan yang lain sebanyak RM17,642,356.00 adalah dikehendaki untuk membiayai beberapa perbelanjaan kecil yang lain di bawah Maksud B.10 Jabatan Peguam Negara, B.15 Jabatan Perancang Bandar dan Desa, B.17 Kementerian Belia dan Sukan, B.22 Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, B.31 Jabatan Kastam dan Eksais DiRaja, B.33 Jabatan Penilaian dan Perkhidmatan Harta, B.38 Jabatan Pendaftaran

Pertubuhan, B.39 Jabatan Pendaftaran Negara, B.40 Jabatan penjara dan B.41 Jabatan Pertahanan Awam.

Tuan Yang di-pertua, Anggaran Perbelanjaan Mengurus Tambahan Pertama 1994 berjumlah RM297,176,300.00, Jumlah tersebut diminta diluluskan di bawah Fasal 3 Rang Undang-undang ini. Tambahan-tambahan terbesar adalah seperti berikut:-

Yang pertama, RM200 juta diperlukan di bawah Maksud B.52 Kementerian. Kerja Raya untuk membiayai projek-projek khas penyelenggaraan bangunan-bangunan dan harta Kerajaan. RM70 juta diperlukan di bawah Maksud B.53 Kementerian Tanah dan Pembangunan Koperasi supaya geran pemberian untuk perbelanjaan mengurus FELDA yang telah dipindahkan daripada Kementerian Luar Bandar kepada Kementerian Tanah dan Pembangunan Koperasi pada tahun ini. Pada masa yang sama, peruntukan sebanyak RM70 juta yang telah diluluskan bagi FELDA dalam Anggaran Belanjawan 1994 di bawah Kementerian Luar Bandar telah dibekukan sebagai waran sekatan. Ini tidak melibatkan sebarang tambahan perbelanjaan. Ia hanya melibatkan pindahan peruntukan dari satu Kementerian kepada satu Kementerian yang lain kerana perubahan bidang tugas dan tanggungjawab tetapi mengikut peraturan, perkara ini perlu dibentangkan di Dewan Rakyat dan Dewan Negara.

Tuan Yang di-Pertua, tambahah sebanyak RM23.4 juta di bawah Maksud B.26 Kementerian Pendidikan adalah merupakan sumbangan modal berbayar Kerajaan kepada Institut Terjemahan Negara Malaysia Berhad (ITNM) untuk menampung perbelanjaan mengurusnya. Tambahan MR3.7 juta diperlukan di bawah Maksud B.7 Jabatan Perdana Menteri untuk memenuhi keperluan belanja mengurus Institut Latihan Kehakiman dan Perundangan bagi tahun ini. Institut ini sudah pun memulakan operasinya mulai Mac yang lalu.

Butir-butir dan penjelasan lanjutan mengikut peruntukan tambahan bagi Anggaran Perbelanjaan Mengurus Tambahan Pertaraa 1994 adalah seperti Penyata Anggaran Tambahan yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 7 Tahun 1994 dan Memorandum Perbendaharaan yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 7A tahun 1994.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai ringkasannya tambahan yang dipohon diluluskan oleh Dewan yang mulia ini, sebahagian besarnya merupakan pindahan sejumlah RM9 ribu juta di bawah peruntukan kepada Kumpulan Wang Terkanun untuk dipindahkan kepada Kumpulan Wang Pembangunan. Ini sebenarnya tidak melibatkan sebarang tambahan perbelanjaan. Ia cuma merupakan pindahan peruntukan daripada satu kumpulan wang kepada sekumpulan wang yang lain, yang selebihnya yang dipohonkan, sebahagian besarnya merupakan perbelanjaan tambahan yang diperlukan bagi menampung kenaikan gaji elaun termasuk Skim Saraan Baru (SSB) dan juga imbuhan setengah bulan gaji.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Setiausaha Parlimen K«menterian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna [**Dr. Sak Cheng Lum**]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah suatu Akta bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulan Wang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan bagi tahun 1993 dan 1994 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk maksud-maksud yang tertentu bagi tahun-tahun yang disebut itu, dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Sila, Yang Berhormat **Tuan Mohd. Zain**.

5.34 ptg.

Tuan Mohd. Zain bin Haji Mat Daud: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Bismillaahir Rahmaanir Rahim. Assalamu'alaikum Warahmatullahi Wabarakatuh dan selamat sejahtera.

Berhubung dengan Akta Perbekalan Tambahan 1993 dan 1994 ini saya ingin ,menyentuh dengan Maksud P.30 iaitu peruntukan kepada Kumpulan Wang Terkanun yang bertujuan untuk pembangunan. Sehubungan dengan ini, saya ingin menyentuh berhubung dengan perbekalan air di negeri Kelantan yang banyak diperkatakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat semasa perbahasan Titah Ucapan DiRaja tempoh hari. Sebenarnya, perbekalan air di Kelantan merupakan satu perkara yang amat serius dan Kerajaan Negeri Kelantan telah pun memohon peruntukan daripada Kerajaan Pusat dalam projek BAKU (Bekalan Air Kelantan Utara), berjumlah sebanyak lebih kurang RM280 juta.

Sehubungan dengan ini, saya difahamkan Kerajaan Pusat telah meluluskan sebanyak RM80 juta pada tahun lepas, tetapi nampaknya peruntukan ini belum lagi disalurkan. Kalau saya silap, sila perbetulkan.

Berhubung dengan air, pcnswastaaan air yang diheboh-bebohkan dalam Dewan yang mulia ini, saya ingin membuat beberapa penjelasan, terutama sekali kemungkinan Ahli-ahli Yang Berhormat mendapat fakta yang tidak berapa betul barangkali, dan saya ingin memperbetulkan untuk menjelaskan di Dewan yang mulia ini. Pertamanya, saya bagi pihak Kerajaan Kelantan menafikan memberi kontrak bekalan air kepada syarikat Britian seperti yang dilaporkan kerana ia sebenarnya Syarikat Kelantan Water adalah terpilih daripada tujuh penender yang dikemukakan untuk mengendalikan projek pcnswastaaan air di negeri Kelantan. Dalam ada itu, sebuah syarikat British berhasrat untuk melabur melalui Syarikat Kelantan Water dan Yayasan Kelantan Darul Naim atau YAKIN dalam projek pcnswastaaan bekalan air di Kelantan jika syarat-syarat sebagai 'operatore dipenuhi berasaskan kepada pelaburan, pemindahan teknologi dan latihan.

Langkah pcnswastaaan yang diambil oleh Kerajaan Negeri ini ada selaras dcngan prinsip Kerajaan Pusat yang mengatakan bahawa setiap projek atau syarikat Kerajaan yang diswastakan tidak terlibat dalam larangan ini kerana ia dikira tergolong dalam sektor swasta. Ini terdapat dalam Business Times, keluaran 10hb Mac, 1994, halaman satu. Dengan izin, saya ingin quote apa yang dikatakan oleh pihak Kerajaan:

"Meanwhile Syed Hamid reiterate that privatised Government companies or projects are not affected by the ban as they are considered to be in the private sector."

Tidak ada kontrak yang diberikan kepada Thames Water seperti yang dilaporkan oleh Kerajaan dan telah menawarkan projek penswastan bekalan air kepada Syarikat Kelantan Water milik Kelantan Darul Naim atau YAKIN iaitu syarikat milik penuh Kerajaan Negeri. Begitu juga hanya beberapa projek Persekutuan atas swasta yang lain yang melibatkan firma British ketika itu tidak juga terlibat dengan arahan larangan tersebut. Thames Water yang ketika itu sudah menjalankan kajian mengenai krisis air di Kelantan, mulai 22hb Disember . tahun lalu telah menarik minat YAKIN untuk berfungsi sebagai 'operator' dalam- bidang operasi dan penyelenggaraan bekalan air di Kelantan,

Jika dipersetujui oleh Kerajaan Negeri, penglibatan Thames Water dalam penswastan bekalan air ini adalah sebagai 'operator' dan bukan sebagai kontraktor. Semua urusan akan dikendalikan oleh Syarikat Kelantan Water yang memberi keutamaan kepada pemborong anak tempatan. Seandainya Tharaes Water diundang atau menerima penawaran Kerajaan Negeri atau YAKIN maka penglibatannya hanyalah dalam aspek pengurusan operasi dan penyelenggaraan yang berteraskan pelaburan, pemindahan teknologi dan latihan. Thames Water tidak sekali-kali terlibat dengan kontrak secara langsung.

Thames Water jika ditawarkan pun adalah atas memasukkan pelaburan, pemindahan teknologi dan latihan kepada anak-anak tempatan sesuai dengan YAKIN sebagai agensi yang berteraskan pendidikan, kebajikan dan perusahaan, Sekiranya Thames Water menerima tawaran YAKIN atau Kerajaan Negeri, di antara syarat-syarat jadi dikenakan adalah seperti berikut:

Pertama, kakitangan yang akan menganggotai Syarikat Kelantan Water akan terdiri daripada kaum bumiputera dan anak tempatan melainkan jawatan profesional tertentu, jika anak tempatan yang berkelayakan atau berpengalaman tidak diperolehi. Thames Water bukan kontraktor tetapi sebagai 'operator'. Thames Water membawa masuk pelaburan (investment), pemindahan teknologi dan latihan. Kontrak pembinaan akan diberi keutamaan kepada pemborong tempatan. Tidak ada wang Kerajaan Negeri atau wang Persekutuan dilesapkan ke dalam Thames investment ini.

Sementara itu, Kerajaan Negeri mengambil langkah penswastaan ini sebelum dikuatkuasakan arahan Kerajaan Pusat yang melarang memberi keutamaan kontrak kepada firma British dan ianya juga dibuat selaras dengan prinsip Kerajaan Pusat sebagaimana yang saya katakan tadi, kenyataan akhbar yang keluar dalam **Business Times**, keluaran 10hb Mac, 1994. Oleh yang demikian, soal Kerajaan Negeri Kelantan melanggar arahan Kerajaan Pusat tidak timbul sama sekali.

Sekian, terima kasih.

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Yang -Berhormat Tuan Rahim bin Baba.

5.40 ptg.

Tuan Rahim bin Baba: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kerana memberi kesempatan kepada saya untuk memberikan pandangan membahas dan juga seterusnya menyokong Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1993 dan 1994) 1994.

Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya ingin mengambil kesempatan ini mengucapkan tahniah kepada Kerajaan yang telah pun berjaya menguruskan kewangan negara secara yang berjimat dan juga secara yang berhemat. Walaupun baru-baru ini kita telah pun dikejutkan dengan kerugian sebanyak RM5.7 bilion oleh Bank Negara, tetapi di dalam kejutan itu kita juga mendapat rahmat, oleh kerana kerugian Bank Negara sebanyak RM5.7 bilion itu barulah kita sedar bahawa negara mempunyai rizab lebih daripada RM94 bilion. Selama ini kita tidak tahu bahawa negara kita mempunyai rizab yang setinggi itu dan kita mengucapkan tahniah di atas kejayaan Kerajaan menguruskan kewangan negara.

Walau bagaimanapun, kita berharap apa yang telah pun berlaku kepada Bank Negara tidak akan berulang lagi. Saya sebagai rakyat biasa agak terkilan sedikit apabila membaca kenyataan yang dikeluarkan oleh bekas Gabenor Bank Negara mengenai kerugian RM5.7 bilion. Apa yang terkilan oleh saya ialah apabila beliau sendiri menyatakan tidak ada penyelewengan di dalam kerugian yang dihadapi oleh Bank Negara.

Sepatutnya sebarang kenyataan mengenai penyelewengan bukanlah beliau sendiri yang mengeluarkan kerana beliau adalah sebagai 'an involved party', sebagai parti yang terlibat dalam pengurusan. Sepatutnya biarlah pihak Kementerian Kewangan ataupun pihak Kerajaan sendiri mengeluarkan kenyataan bahawa tiada sebarang penyelewengan yang berlaku di dalam kerugian yang dihadapi oleh pihak Bank Negara sebanyak RM5.7 bilion. Apa yang kita harapkan supaya janganlah terlalu 'ambitious' sangat pada masa-masa yang akan datang supaya Kerajaan lebih berhemat lagi dan berhati-hati dalam menguruskan kewangan negara.

Tuan Yang di-Pertua, mengikut Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi sebanyak RM9.4 bilion diperlukan, sebahagian besar daripada peruntukan ini adalah mengenai Maksud B.30 iaitu RM9 bilion dipindahkan kepada Kumpulan Wang Pembangunan untuk membiayai projek-projek pembangunan. Apa yang kita harapkan ialah supaya sebarang projek-projek pembangunan supaya dapat disegerakan, tidak lagi dilambatkan, tidak lagi berlaku sebarang pembaziran, penyalahgunaan kuasa, rasuah dan juga sebagainya.

Saya berpendapat telah sampai masanya supaya Jabatan-jabatan Kerajaan di'modernise'kan. Apa yang kita dapati ialah rakyat yang membayar cukai, saya percaya kewangan yang dibelanjakan RM9 bilion ini adalah wang titik peluh rakyat sendiri, tetapi apa yang kita dapati kadangkala kalau kita pergi ke Jabatan-jabatan Kerajaan masih lagi banyak kekurangan-kekurangan yang terdapat. Kadang-kadang kita lihat rakyat yang menunggu terpaksa berpeluh untuk menemui pegawai Kerajaan, tetapi pegawai yang duduk seorang ataupun dua orang duduk dalam bilik

yang berhawa dingin, tetapi mereka yang berurusan dengan Jabatan-jabatan berkenaan terpaksa dalam keadaan yang hangat dan juga panas. Saya mencadangkan supaya telah pun sampai masanya Kerajaan memikirkan supaya kesemua Jabatan-jabatan Kerajaan yang bersesuaian diberikan kemudahan-kemudahan penghawa dingin ataupun sebagainya supaya rakyat yang membayar cukai mendapat keselesaan.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh beberapa perkara. Pertamanya, dalam masa Soal-Jawab di Parlimen, saya telah pun bertanya mengenai perbelanjaan mengubah suai Istana Negara. Saya sengaja bertanyakan soalan itu kerana saya tidak mahu setiap kali kita menerima Yang di-Pertuan Agong yang baru, kita terpaksa pula membuat pengubahsuaian. Maklum sahajalah, kadang kala masing-masing ada selera masing-masing. Kadang-kadang ada Sultan yang suka dengan warna hijau, ada yang warna kuning, warna ungu ataupun sebagainya.

Saya telah pun pergi ke Istana Negara semasa Pertabalan baru-baru ini, saya dapati apa yang terdapat di Istana Negara itu telah pun lebih daripada mencukupi. Janganlah ada pula usaha-usaha untuk mengubah suai bersesuaian dengan warna yang sesuai oleh pihak-pihak yang tertentu, kerana perbelanjaan RM40 juta lebih yang telah pun dibelanjakan, saya fikir satu perbelanjaan yang telah pun mencukupi. Kalau pun tidak membaair, ianya telah pun mencukupi. Saya fikir kalau hendak buat sebuah istana pun boleh dengan belanja RM40 juta lebih.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh tentang peruntukan kepada Kementerian Belia dan Sukan, Maksud B.17. Saya berharap peruntukan yang lebih diberikan kepada Kementerian Belia dan Sukan kerana kita tahu lebih daripada 60% daripada penduduk-penduduk di

negara kita adalah terdiri daripada belia-belia. Kita berharap supaya di setiap daerah ditubuhkan pejabat-pejabat belia. Apa yang berlaku kalau di Wilayah Persekutuan, pejabat belia hanya ada di peringkat negeri sahaja, tidak ada di peringkat daerah, tidak ada di peringkat kawasan. Saya berharap pihak Kementerian Belia dan Sukan akan menubuhkan pejabat-pejabat di peringkat daerah dan juga di peringkat kawasan.

Tuan Yang di-Pertua, Maksud B.26 Kementerian Pendidikan diberikan peruntukan RM86 juta. Kerajaan melalui Kementerian Pendidikan telah pun melancarkan program dan berharap supaya sekolah menjadi sebagai satu daripada institusi masyarakat dan juga PIBG sebagai satu daripada institusi yang sentiasa rapat dengan sekolah dan juga pihak Kerajaan. Saya ingin mencadangkan supaya pihak Kementerian Pendidikan juga memberikan sedikit peruntukan kepada pihak PIBG kerana di mana-mana sekolah pun ada PIBG, tetapi mereka ini tidak ada pejabat, tidak ada kemudahan-kemudahan di sekolah-sekolah berkenaan. Jika ada pejabat disediakan untuk PIBG di sekolah-sekolah, mungkin ibu bapa sendiri boleh datang bertemu dengan Pengerusi PIBG, bertemu di antara satu dengan yang lain, Dengan hasrat ini bolehlah kita menjadikan sekolah sebagai satu daripada institusi masyarakat untuk merapatkan lagi ibu bapa ke sekolah-sekolah.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh tentang Jabatan Pendaftaran Negara. Baru-baru ini kita telah pun mendengar tentang pengeluaran Kad Pengenalan Bermutu Tinggi, kononnyalah, tetapi apa yang kita dapati kad pengenalan yang sepatutnya bermutu tinggi ini tidaklah bermutu tinggi seperti yang pernah diperkatakan. Kita berharap supaya Jabatan Pendaftaran Negara mempercepatkan lagi memproses

kalau tidak cukup kakitangan, tambah lagi kakitangan, kerana dalam keadaan sekarang kadangkala rakyat terpaksa menunggu setahun ataupun dua tahun barulah mendapat kad pengenalan baru yang telah pun dipohon. Kalau tidak cukup kakitangan, kita minta supaya ditambahkan lagi peruntukan supaya kakitangan ini boleh melaksanakan tugas dan juga tanggungjawab mereka.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh tentang B.36, peruntukan kepada Polis DiRaja Malaysia. Kita juga telah pun berharap supaya Balai-balai Polis ataupun Polis sendiri sebagai salah satu daripada institusi masyarakat setempat.

Kita berharap biarlah Balai-balai Polis juga dimodenkan mulai dari-pada sekarang supaya setiap Balai Polis dibekalkan dengan komputer. Kalau kita pergi sahaja ke Balai Polis, kita tahu siapa ataupun siapa dan tinggal di mana. Saya sendiri mempunyai pengalaman di Jepun. Kalau kita pergi ke negeri Jepun, jika kita pergi ke Balai Polis, kalau kita tanya si polan bin si polan dia sudah ada namanya, dia punch sahaja dalam komputer, dia sudah tahu, dia tinggal di mana, di mana rumah atau sebagainya, nombor keretanya pun dia tahu. Kalau Balai-balai Polis dalam negara kita disediakan dengan komputer, saya percaya tidaklah susah untuk mengendalikan komputer, jadi rakyat sentiasa berdamping dengan Balai-balai Polis dan sebagainya. Saya berharap pihak Kerajaan akan memikirkan untuk membekalkan Balai-balai Polis dengan komputer-komputer supaya Balai-balai Polis juga akan dijadikan sebagai satu daripada institusi masyarakat.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh mengenai Kementerian Pengangkutan. Mengenai soal peraturan penggunaan cermin gelap. Saya dapati banyak rungutan-rungutan yang telah pun ditimbulkan, hari ini kata boleh sampai 50%, besok kita tidak tahu apa pula peraturan yang diberikan. Orang sudah pasang cermin, besok kata tidak boleh sampai 50% turun pula 75% ataupun sebagainya, ini menyusahkan rakyat. Kalau dapat biarlah dasar itu jangan

sentiasa berubah dari masa ke semasa, biarlah dasar itu tetap supaya rakyat tidak susah untuk menghadapinya.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh soal Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna. Semasa Soal-Jawab, saya telah pun menimbulkan soal 'jualan murah' yang diadakan di sepanjang tahun. Semasa itu saya tidak hendak beritahu apa nama syarikat yang berkenaan. Tetapi apabila saya sudah bercakap di Parlimen, apabila ada juga rakan-rakan yang bertanya mengatakan "Yang Berhormat, Yang Berhormat tahukah syarikat yang membuat kerja ini, adalah Syarikat Seng Hup Elektrik".

Yang Berhormat Setiausaha Parlimennya ada di sini, saya harap bolehlah check, kalau tidak percaya boleh dikatakan sepanjang tahun, 'Jualan Hari Raya Haji', 'Jualan Hari puasa', 'Jualan Tahun Baru China', 'Jualan Krismas', 'Jualan Penghujung Tahun', 'Jualan Pemangkal Tahun', 'Jualan Percayaan', 'Jualan Cuti Sekolah', segala-galanya. Asalkan ada sahaja perayaan, 'Seng Hup' yang menjual barang-barang elektrikal yang membuat penjualan murah seumpama ini. Kalau tidak percaya, Yang Berhormat tengoklah, saya pun tahu hari-hari, kerana secara kebetulan kedai itu di hadapan rumah saya sendiri, jadi saya tahu.

Tuan Yang di-pertua, satu lagi mengenai Kementerian Kesihatan. Tadi saya telah pun berkata supaya dimodernisekan pejabat-pejabat Kerajaan, tidak juga terkecuali hospital-hospital kita, lebih-lebih lagi suasana menunggu di hospital itu. Saya takut kerana kadangkala orang yang sakit, apabila sampai sahaja ke hospital kita,

kadangkala bertambah sakit lagi, bukannya bertambah sihat, bertambah sakit lagi; kerana kadangkala sementara menunggu doktor, dengan suasana yang panas, yang tidak ada keselesaan supaya peruntukan yang sebanyak-banyaknya diberikan. Kita hendak pesakit-pesakit bila datang sahaja ke hospital, belum jumpa doktor lagi dia sudah sihat, setengah daripada sakitnya sudah terubat. Jadi, kita hendak suasana yang sedemikian. Biar Kerajaan belanja lebih sedikit, berikan peruntukan, ini ialah peruntukan orang ramai, berikan kemudahan-kemudahan, kalau perlu di'air-cond', pasang air-cond di ruang-ruang menunggu untuk pesakit-pesakit. Kalau perlu diberikan kemudahan minuman ataupun sebagainya berikan minuman-minuman secara percuma ataupun sebagainya, supaya mereka ini boleh cepat sembuh.

Saya juga berharap supaya pihak Kementerian mengawasi sedikit mengenai bayaran hospital-hospital swasta yang diadakan. Kadangkala kalau kita pergi bertemu dengan doktor kita tidak tahu berapa bayaran yang kita kena, kita pada masa itu sudah sakit. Oleh kerana "Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna pun ada di sini saya minta perkara ini diberi perhatian khasnya yang melibatkan hospital-hospital swasta. Kalau seorang pesakit masuk ke hospital, dia tidak tahu berapa banyak bayaran yang akan dikenakan apabila keluar ataupun sembuh kelak.

Jadi, Kementerian ini hendaklah memikirkan bagaimana supaya diberikan tanda harga, saya tidak tahu cara yang sesuai, sama ada melalui tanda harga ataupun sebagainya, berapa bayaran-bayaran yang sepatutnya dikenakan supaya tidaklah menyusahkan pesakit. Saya

bercakap ini melalui pengalaman sendiri, kerana ibu saya masuk ke sebuah pusat kesihatan swasta, saya jangkakan kena bayar dalam RM400-RM500 sahaja, bila keluar sahaja 3 hari kena bayar RM2,000 lebih - habis sebulan elaun kita.

Tuan Yang di-Pertua, cuma itu sahajalah pandangan saya dan dengan ini menyokong Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1993 dan 1994) 1994.

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Yang Berhormat **Tuan Saidin bin Mohamad.**

5.50ptg.

Tuan Saidin bin Mohamad: Tuan Yang di-Pertua terima kasih diucapkan kerana memberi peluang kepada saya untuk memperkatakan satu dua perkara sahaja.

Dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1993 dan 1994) 1994 berhubung dengan peruntukan sebanyak RM9,446,762,727 yang telah pun dibelanjakan, saya tidak hendak sebut semua, cuma satu Kementerian sahaja akan disebut. Cuma ada dua tiga ayat sahaja.

Saya ingin menyentuh Maksud B.7 iaitu Jabatan Perdana Menteri yang memperuntukkan sebanyak RM3.8 juta iaitu belanja bagi belanja mengurus Institut Latihan. Kehakiman dan Perundangan. Seperti mana yang kita ketahui Jabatan Peguam Negara adalah suatu institusi yang amat penting dalam menentukan pendakwaan semua kesalahan jenayah, penasihat dari segi undang-undang bagi Kerajaan dan penggubalan undang-undang.

Tuan Yang di-pertua, justeru itu, satu peruntukan sebanyak RM3.8 juta adalah tidak seberapa banyak dalam penerokaan Jabatan itu melayakkan menjadi institusi yang lengkap. Walau bagaimanapun, bersepadanlah dengan peruntukan tahun 1994.

Mengikut maklumat yang saya dapati bilangan pegawai dalam tahun 1989 ialah seramai 403 orang, sedangkan jumlah jawatan yang diperlukan bagi institusi itu ialah 467 orang. Begitu juga setelah beberapa tahun kemudian, pada akhir tahun 1992 baru mempunyai 495 orang. Pada tahun itu bilangan yang diperlukan ialah 687 orang. Dalam seramai 490 orang itu pula ada yang bertukar dan sebagainya, sedangkan kes-kes bertambah begitu banyak.

Tuan Yang di-Pertua, daripada apa yang saya perkatakan itu, perangkaan jawatan 467 bagi tahun 1989 dan 687 bagi tahun 1992 adalah suatu tahap minimum yang sepatutnya dirangka lebih bilangannya. Lebih-lebih lagi di zaman kebendaan ini, mungkin ada yang lari mengejar kemewahan atau pelbagai masalah lain melebihi bilangan perangkaan tanpa memenuhi hasrat atau pelaksanaan tidak memberi apa-apa makna. Dengan itu adalah diharap peruntukan sebanyak RM3.8 itu bagi mengurus Institut Latihan Kehakiman dan Perundangan akan dapat meningkat prestasi Jabatan Peguam Negara sama ada bilangan keanggotaan dapat dipenuhi kuota bahkan juga disegi memantapkan undang-undang.

sehubungan dengan itu, saya ingin mengaitkan satu Kes di mana pada awal tahun 1990 seorang hamba Allah yang mempunyai 4 orang tanggungan menemui kemalangan di jalan raya. Akibat kemalangan itu beliau tidak dapat membuat apa-apa pekerjaan hingga sekarang ini, sedangkan tanggungan kepada keluarganya dialah satu-satunya harapan untuk isteri dan dua orang anaknya, Dia tidak mempunyai apa-apa harta yang lain, sebagai ganti mencari nafkah hidup isterinyalah yang mencari nafkah mengambil upah, hidup di kampung apalah sangat upahnya.

Tuan Yang di-Pertua, andainya sesuatu kes dapat diselesaikan segera alangkah memberi banyak manfaat kepada penanggung-penanggung beban seperti itu. Di sini saya ingin mendapatkan penjelasan adakah sesuatu kes itu diberi tempoh tertentu bagi penyelesaian. Di sini saya ingin juga mendapatkan penyelesaian bersabit dengan kes-kes di luar negara iaitu penahanan seorang usahawan muda, anak seorang bekas Wakil Rakyat dari negeri Perlis yang sekarang ini ditahan di Australia. Beliau ini seorang lepasan universiti, seorang engineer dan sehingga sekarang ini belum lagi dibicarakan dan saya difahamkan keluarganya amatlah sedih dengan keadaan demikian. Adakah pihak Jabatan Peguam Negara mempunyai apa-apa perundangan yang boleh dibuat bagi mengambil tahu untuk menyelesaikan permasalahan yang seumpama itu?

Tuan **Haji Jamaludin bin Haji Ahmad**: Apa kes dia?

Tuan **Saidin bin Mohamad**: Kesnya saya tidak dapat pastikan. Begitu juga mengenai pelajar Malaysia di Indiana bernama Aishah Osman yang mempunyai lima orang anak yang kini dalam jagaan bekas suaminya seorang Amerika yang dikatakan telah keluar daripada agama Islam. Walaupun di akhir—akhir ini saya difahamkan bahawa beliau telah pun berkahwin dengan seorang Pakistan tetapi apakah nasib anak-anaknya sama ada yang bersuamikan orang Amerika atau yang lain sebelum itu yang masih tinggal bersama bekas suami Amerika.

Maksud B.26, Kementerian Pendidikan yang berperanan berterusan bagi memperkembangkan potensi individu secara menyeluruh dan bersepadu bagi mewujudkan insan berintelek, rohani, emosi dan jasmani

berasaskan kepercayaan dan kepatuhan kepada Tuhan. Sebenarnya inilah satu-satunya Kementerian yang menentukan muda-mudi sekarang ini dan menentukan corak negara kita pada masa depan. Peruntukan-peruntukan yang diuntukkan oleh kerajaan dan diluluskan oleh Dewan yang mulia ini bagi pihak rakyat jelata mengharapkan pemanfaatannya begitu terserlah...

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Yang Berhormat, panjang lagi?

Tuan **Saidin bin Mohamad:** Tuan Yang di-Pertua, sedikit lagi. Peruntukan sebanyak RM23.4 juta sebagai sumbangan modal Institut Terjemahan Negara Malaysia Bhd. akan dapat menyumbangkan institusi itu ke arah berdikari. Namun demikian, memandangkan institut pendidikan sesuatu yang amat mustahak demi masa depan negara, peruntukan selanjutnya jika diperlukan, patutlah Kerajaan memper-timbangkan. Intitut Terjemahan Negara Malaysia Bhd. hendaknya dapat memainkan peranan serta tindakan yang berkesan dalam menterjemahkan buku-buku daripada bangsa-bangsa yang bertamadun dan bernilai tinggi serta sesuai dengan penerimaan rakyat ataupun masyarakat dalam negara kita. Penerimaan masyarakat bererti buku-buku yang boleh membawa masyarakat positif dan kehidupan yang baik pada masa yang akan datang sesuai dengan menuju ke Wawasan 2020 dan seterusnya generasi yang selepas daripada itu. Pembentukan masyarakat melalui bacaan buku-buku akan membawa masyarakat berfikiran luas dan liberal, tidak fanatik kerana ilmu itu luas.

Tuan Yang di-Pertua, keupayaan institusi yang ditubuhkan oleh

Kerajaan di akhir-akhir ini menampakkan kecermerlangan yang membanggakan. Namun yang demikian, kelemahan yang perlu diatasi dan sering didapati dalam urusan-urusan berhubung dengan pasaran terutamanya. Selama ini yang menjadikan tunggak kebanggaan negara ialah Dewan Bahasa dan Pustaka. Pelbagai aktiviti daripada buku-buku Bahasa Kebangsaan dapat dikeluarkan. Pelbagai aktiviti daripada Bulan Bahasa Kebangsaan tahun kebelakangan sehingga penonjolan tokoh-tokoh sasterawan telah diadakan dan hasilnya membawa Bahasa Kebangsaan menjadi begitu standard dan mengagumkan. Tetapi soal pasaran biasa diperkatakan tidak berdaya maju. Benarkah atau tidak Dewan Bahasa mengeluarkan pada satu-satu tajuk 3,000 buah tetapi memasarkan dalam masa setahun, itu pun belum habis dipasarkan. Sedangkan Fajar Bakti, contohnya, satu tajuk 10,000 naskhah dapat dipasarkan dalam tempoh 10 bulan sahaja. Inilah yang hendak saya tegaskan di mana perlu diberi perhatian terhadap Institut Terjemahan Negara ini mengenai kelemahan-kelemahan yang saya perkatkan tadi.

Kita boleh boleh lihat di mana-mana sahaja institusi yang ditubuhkan oleh Kerajaan, pekerja-pekerja bekerja sambil lewa. Kata orang, 'cukup bulan terima gaji' atau 'siapa berani buang kerja'. Dalam soal-soal yang boleh terdapat kelemahan-kelemahan dan sukar diatasi, pada pandangan saya sebahagian daripada perkara-perkara yang boleh diswastakan patutlah diswastakan, Soal-soal penyelewengan, pengurusan yang dihebah-hebahkan kononnya wang Institut Terjemahan Negara berjuta-juta dilesapkan, soal itu diserahkan sahaja kepada Badan Pencegah Rasuah untuk mengambil apa-apa

tindakan. Tetapi Dewan ini yang memperuntukkan sebanyak RM23.4 juta perlulah diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara lagi ialah berhubung dengan soalan yang saya kemukakan dalam Dewan ini kepada Menteri Pengangkutan, iaitu berhubung dengan kereta-kereta dari negara Thailand yang masuk ke negara ini tidak mempunyai nombor seperti mana di negara kita. Tetapi Menteri yang berkenaan mengatakan bahawa Polis boleh mengambil tindakan. Bila saya balik dalam seminggu, seorang pegawai Imigresen yang di'ambush' oleh tiga buah kereta dari negara Thailand....

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Dia buat dekat mana, Yang Berhormat?

Tuan Saidin bin Mohamad: Di Bukit Kayu Hitam.. .Kemudian berlakulah kemalangan, sehingga sampai sekarang ini sudah sebulan lebih masih dalam rawatan dan tidak dapat diberi maklumat kepada pihak Polis kerana nombor kereta tidak tahu. Jadi, dengan sebab itu penting saya tegaskan bahawa kemasukan kereta-kereta dari negara Thailand perlu ada nombor supaya rakyat dapat mengadu kepada pihak Polis dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, dengan ini saya menyokong Rang Undang-undang yang dibentangkan ini. Terima kasih.

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Yang Berhormat **Tuan K. Munisamy.**

6.08 ptg.

Tuan K. Munisamy: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kerana diberi peluang membahaskan Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1993 dan 1994) 1994.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh hanya tiga perkara sahaja. Yang pertama ialah Fasal 17. Baru-baru ini tumpuan yang lebih diberikan terhadap bidang sukan dan bidang perniagaan. Untuk melibatkan ramai golongan belia dalam sukan dan jurusan perniagaan, Kerajaan hendaklah menyediakan kemudahan pusat-pusat pengajian tinggi komersil secara penuh masa ataupun secara sambilan.

Pembangunan pusat-pusat pengajian dan latihan ini tidak seharusnya dipusatkan di kawasan bandar-bandar utama sahaja malah di bandar-bandar kecil yang baru. Dengan kemudahan seperti ini ramai belia akan digalakkan mencebur diri dalam bidang jurusan permainan dan perniagaan dan juga di pelbagai bidang di masa depan. Pihak Kerajaan sedang memberi lebih kepentingan dan perhatian terhadap bidang sukan. Ini sungguh menggalakkan.

Walau bagaimanapun, Kerajaan juga banyak membelanjakan untuk mengimport pemain-pemain dari negara lain, dan mereka ini selalu bertukar, bermain dari satu negeri ke satu negeri dalam negara ini. Dengan tindakan seperti ini, apakah faedah yang diperolehi? Saya minta pihak Kementerian Belia dan Sukan memberi penjelasan mengenai perkara ini.

Saya menyokong tindakan Kerajaan untuk mengimport jurulatih negara lain untuk melatih pemain-pemain tempatan. Walau bagaimanapun, kenapakah Kerajaan tidak melatih jurulatih tempatan supaya memperolehi yang lebih canggih dan cekap lagi. Kerajaan juga perlu memberi perhatian apabila memilih pemain kita untuk mewakili negara kita di luar negeri.

Tuan Yang di-Pertua, baru-baru ini seorang olahragawati yang handal yang bernama Shanti telah diberi layanan yang buruk dan sungguh memalukan di Lapangan Terbang Antarabangsa Subang.

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Siapa namanya, Yang Berhormat?

Tuan K. Munisamy: Shanti, seorang pemain **atlit**. Apakah tujuan tindakan yang kasar sedemikian oleh pihak yang terlibat? Kemudian beliau telah ditanggung oleh Yang Berhormat **Dato' Khalid** sendiri untuk menghantar ke Thailand bagi mewakili negara. Di sini saya mengucapkan tahniah dan syabas kepada Yang Berhormat **Dato' Khalid Yunus**.

Tuan Yang di-Pertua, beliau telah mengharumkan nama negara dengan berjaya memperolehi pingat emas untuk negara kita. Olahragawati yang berbakat seperti Shanti ini ditindas oleh pihak

pengurus sukan yang tidak bertanggungjawab, Dengan tindakan sedemikian, negara kita tidak akan mendapat sebarang kebaikan atau manfaat. Oleh yang demikian, pihak Kementerian haruslah mengambil tindakan yang tegas supaya peristiwa sedemikian tidak berulang pada masa hadapan.

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan Maksud B.26. Baru-baru ini Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri kita **Dato' Seri Anwar Ibrahim** telah menegaskan bahawa sistem pendidikan yang wujud bukan sahaja untuk membentuk masyarakat kaya sahaja, malah ia mesti satu sistem yang membentuk nilai-nilai yang murni serta sikap belas kasihan terhadap golongan yang miskin dan kurang bernasib baik, serta memupuk nilai kejujuran di kalangan masyarakat. Perutusan beliau ini patut diberi kepujian dan boleh dikatakan bahawa ia telah memberi satu semangat baru bagi semua sekolah berlainan bahasa dan bangsa. Ini sungguh membanggakan.

Walau bagaimanapun, masih wujud beberapa sekolah-sekolah yang dibahagikan berdasarkan sistem bantuan penuh dan bantuan modal. Oleh kerana semua sekolah-sekolah kawasan ladang diuruskan berdasarkan bantuan modal, kemudahan asas, alat bantuan mengajar serta perabot sekolah di sekolah bantuan modal adalah sungguh mengecewakan. Kebanyakan sekolah-sekolah bantuan modal perlu meminta dan memohon bantuan melalui Wakil Rakyat Barisan Nasional untuk mendapat peruntukan ataupun mengutip derma atau sumbangan melalui beberapa projek untuk menyediakan kemudahan dan kelengkapan serta membangunkan sekolah mereka.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun berjaya mendirikan bangunan baru, mereka masih mengalami masalah kekurangan perabot yang sesuai dan mencukupi. Oleh yang demikian, saya ingin menyatakan bahawa jika Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri mengambil perhatian yang serius, maka Kementerian Pendidikan hendaklah bekerjasama membuat keputusan untuk mengatasi masalah ini. Dengan ini, impian Yang Amat Berhormat Dato' Seri pasti akan menjadi kenyataan di kalangan masyarakat miskin.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga dapat tahu bahawa kewujudan masalah kekurangan guru-guru yang mempunyai kepujian dalam bahasa Tamil yang layak mengajar di sekolah-sekolah Tamil. Untuk mengatasi masalah kekurangan tenaga pengajar ini, Kementerian Pendidikan perlulah mengambil tindakan di sekolah-sekolah menengah di mana terdapat bilangan pelajar India yang ramai dari sekolah rendah Tamil. Di sekolah seperti ini perlulah menempatkan guru-guru yang **bertauliah** untuk mengajar bahasa Tamil secara penuh masa mengikut jadual waktu sekolah, selain daripada menempatkan guru-guru sementara yang mengajar kelas-kelas Peoples Own Language (POL), dengan izin_f selepas waktu sekolah.

Dengan cara ini dapatlah mendidik dan melatih pelajar-pelajar India yang berpotensi dalam bahasa Tamil supaya dapat mengambil Kertas Bahasa Tamil dalam peperiksaan PMR dan SPM. Pelajar-pelajar ini akan mempunyai pengetahuan dan kemahiran untuk menjadi bakal guru-guru yang layak untuk mengajar di sekolah rendah Tamil nanti.

Oleh yang demikian, saya memohon kepada pihak Kementerian supaya menempatkan guru-guru terlatih untuk mengajar kelas POL bahasa Tamil secara penuh masa di sekolah-sekolah menengah yang mempunyai bilangan pelajar India yang ramai dari aliran sekolah rendah Tamil.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh sedikit dengan Maksud BA7, tentang Kementerian Pengangkutan. Dengan tujuan memberi khidmat yang cemerlang kepada rakyat, pihak Kementerian Pengangkutan sedang menjalankan beberapa layanan istimewa untuk memenuhi keperluan rakyat seberapa yang boleh. Pada masa yang sama juga perlulah memelihara dan menjaga keselamatan harta benda dan kemudahan pihak pengangkutan Keretapi,

Terdapat ramai penduduk miskin yang tidak mampu memperolehi rumah sendiri, tinggal di rumah haram ataupun rumah setinggan. Manakala beberapa banyak buah rumah-rumah pihak Keretapi Tanah Melayu dibiarkan tanpa pengurusan dan kawalan yang rapi. Rumah-rumah yang terbiar dan keadaan separuh runtuh ini menjadi sarang bagi golongan penagih dadah untuk meneruskan kegiatan anti-sosial yang amat merugikan kehidupan mereka. Rumah-rumah terbiar pihak Keretapi yang wujud di pusat bandar memberi pandangan yang buruk dan menyedihkan serta membawa kesan negatif bagi industri pelancongan di pusat-pusat bandaraya utama. Memandangkan keadaan **ini**, saya ingin mencadangkan beberapa cadangan untuk memperbaiki kelemahan ini.

Tuan Yang di-Pertua, rumah-rumah yang terbiar seperti ini hendaklah dibersihkan dan dibaik pulih dan boleh disewakan. Dengan cara ini sedikit-sebanyak dapat menimbus balik kerugian beribu-ribu ringgit yang telah diabaikan. Tambahan pula kemudahan jalan raya di

kawasan perumahan pihak Keretapi juga amat buruk dan sungguh menyedihkan. Sebagai contoh, keadaan seperti ini dapat dilihat di Jalan Spooner di Bandaraya Ipoh. Oleh yang demikian, saya berharap pihak yang bertanggungjawab akan mengambil tindakan secara segera untuk memulih keadaan rumah-rumah yang buruk dan terbiar yang menyakitkan mata ini.

Tuan Yang di-Pertua, dengan kata-kata **ini**, saya menyokong Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1993 dan 1994) 1994.

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Ahli-ahli Yang Berhormat, jika tidak ada lagi yang hendak membahaskan Rang Undang-undang **ini**, saya dengan ini menjemput Yang Berhormat Menteri untuk menjawab.

6.19 ptg.

Dato' Mustapa bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, saya bagi pihak Kementerian Kewangan ingin mengucapkan terima kasih kepada empat orang Ahli Yang Berhormat, iaitu **Tuan Mohd. Zain Daud, Tuan Rahim Baba, Tuan Saidin Mohamad, Tuan K. Munisamy** kerana mengambil bahagian dalam perbahasan dan seterusnya menyokong Rang Undang-undang yang dibentangkan dalam Dewan Negara ini. Izinkan saya memberi jawapan kepada perkara utama yang dibangkitkan oleh keempat-empat Ahli Yang Berhormat tersebut.

Yang pertama, **Tuan Mohd. Zain bin Daud**, rakan senegeri saya - tidak ada dalam Dewan - beliau membangkitkan tentang Bekalan Air Kelantan Utara di Kelantan, beliau cuba mempertahankan keputusan Kerajaan Negeri Kelantan untuk memberi kontrak ataupun untuk men-swastakan untuk membolehkan Syarikat Thames Water mengambil bahagian dalam penswastan bekalan air.

Pada saya beliau cuma, kata orang Inggeris, dengan izin, *splitting hairs*, atau mencarik-carikkan rambut, cuba mempertahankan benang yang basah dan alasannya kurang konsisten. Pada satu ketika beliau berkata bahawa ini bukan penswastaan, tetapi pada akhirnya beliau berkata, saya quote apa yang dia kata "tindakan ini diambil sebelum dikuatkuasakan larangan". Jadi, pada satu ketika beliau berkata bahawa ini bukannya satu tindakan untuk memberi kontrak kepada British tetapi pada akhirnya beliau mengatakan tindakan ini diambil sebelum dikuatkuasakan larangan. Dengan ini pada saya menunjukkan bahawa beliau memang mengakui bahawa Kerajaan Negeri sedar akan dasar Kerajaan Pusat berkaitan dengan kontrak kepada syarikat-syarikat British.

Beliau juga "quote" satu laporan dalam *Malaysian Business* di mana Menteri Undang-undang dilaporkan sebagai berkata - beliau "quote"^H dalam bahasa Inggeris tetapi saya tidak tahu sama ada beliau faham atau tidak apa yang dia "quote" itu. Apa yang dimaksudkan oleh Menteri Undang-undang itu ialah apabila disebut 'Privatise Government Companies' - ini bukan bermakna penswastaan dan bukan bermakna kalau hendak diswastakan - kalau berkaitan dengan penswastaan tidak perlu ataupun boleh diberikan kontrak kepada syarikat British. Maksud saya ialah larangan ini hanya melibatkan kontrak Kerajaan, itu yang dimaksudkan. Apa yang dinyatakan oleh Senator **Tuan Mohd. Zain bin Haji Mat Daud** seolah-olah ini melibatkan sektor swasta. Langkah dan tindakan Kerajaan Kelantan itu melibatkan sektor swasta, tetapi yang sebenarnya ia adalah tindakan untuk

memberikan business kepada Thame Water itu adalah melibatkan Kerajaan Negeri Kelantan, maka dengan itu ia ada kaitan dengan Kerajaan Negeri.

Ini, sebenarnya tidak ada kaitan langsung dengan Bill ini kerana di Dewan Negara ini kita cuma meluluskan Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan untuk perbelanjaan Mengurus sahaja. Kalau sebut tentang pembangunan - bekalan air ini merupakan pembangunan, maka sebenarnya ia terkeluar daripada perbahasan kita. Walaupun terkeluar daripada skop perbahasan, saya ingin memberi penjelasan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa sebenarnya Tuan Mohd. Zain hendak menegaskan 'benang yang basah dan cuba mengadakan alasan-alasan demi mempertahankan keputusan-keputusan yang telah dibuat oleh Kerajaan Kelantan.

Seterusnya **Tuan Rahim bin Baba** memberi tahniah kepada Kerajaan terima kasih. Beliau juga mencadangkan agar kita berhemat dan cermat dalam pengurusan -kewangan kita. Kita mengambil perhatian di atas pandangan Ahli Yang Berhormat dan ini sememangnya sentiasa kita lakukan bagi memastikan bahawa pengurusan kewangan itu baik dan kita dapat menjalankan urusan dengan lancar dan berkesan.

Yang Berhormat **Tuan Rahim bin Baba** banyak bercakap tentang pembaharuan-pembaharuan ataupun tambahan-tambahan peruntukan dan juga permodenan yang diperlukan oleh beberapa Jabatan Kerajaan. Ingin saya maklumkan di Dewan yang mulia ini bahawa apa jua perbelanjaan yang kita buat adalah berasaskan kepada kemampuan kewangan kita. Memang kita tidak berpuas hati 'dengan kemudahan-kemudahan di Kementerian Belia dan Sukan, Kementerian Pendidikan, Jabatan Pendaftaran Negara, Balai Polis, Kementerian Pengangkutan dan

sebagainya. Sebagaimana yang dinyatakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri antara lainnya beliau kurang berpuas hati dengan keadaan di beberapa buah Jabatan di mana orang ramai terpaksa menunggu berjam-jam, berbulan-bulan, bertahun-tahun sebelum mendapat kemudahan ataupun perkhidmatan tertentu.

Saya ingin menekankan bahawa kita seharusnya bersyukur dengan kemudahan-kemudahan yang kita telah mampu wujudkan. Yang penting kesemuanya ini kita buat selaras dengan kemampuan kita kerana kalau kita hendak lebih daripada kemampuan, maka ini melibatkan tambahan perbelanjaan yang akhirnya akan melibatkan tambahan cukai. Kita bersyukur kerana kemudahan-kemudahan yang ada di dalam negara kita ini sebenarnya lebih terkehadapan berbanding dengan kemudahan-kemudahan di negara-negara lain.

Dalam pada itu, kita ingin memaklumkan di beberapa buah Jabatan, umpamanya di beberapa buah hospital, pandangan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Tuan Rahim itu memang diambil kira, di mana tempat-tempat menunggu, umpamanya, diberi perhatian bagi memastikan pesakit berada dalam keadaan selesa. Ini bukan bermakna kita berpuas hati sepenuhnya, tetapi yang penting kita berusaha dan apa jua yang kita buat itu adalah selaras dengan kemampuan kewangan.

Itulah secara umum ulasan saya terhadap pandangan Yang Berhormat Tuan Rahim berkaitan dengan Jabatan-jabatan Kerajaan, iaitu Kementerian Belia dan Sukan, Kementerian Kesihatan, sekolah-sekolah yang mana antara lain beliau mencadangkan supaya peruntukan diberikan kepada PIBG, umpamanya, Jabatan Pendaftaran Negara, Balai Polis dimodenkan dan dikomputerisekan dan juga Jabatan Pengangkutan

Jalan. Itulah penjelasan kita dan kita memang sedaya upaya berusaha untuk memastikan supaya orang ramai akan dapat menikmati perkhidmatan yang cemerlang daripada Jabatan-jabatan Kerajaan, tetapi perkhidmatan yang disediakan itu adalah setimpal dan selaras dengan kemampuan kewangan kita dan kita harus bersyukur dengan apa yang telah pun disediakan, walaupun ada lagi ruang untuk kita memperbaiki keadaan.

Tuan Rahim juga membangkitkan tentang masalah jual murah Syarikat Seng Hup Electric. Mengikut peraturan yang ditetapkan oleh Kerajaan, sesuatu syarikat itu boleh mengadakan jualan murah, maksimumnya empat kali setahun dan bagi setiap kali itu maksimum bilangan hari yang boleh diadakan jualan murah ialah 30 hari dan jika hendak diadakan jualan murah memerlukan kebenaran dan kelulusan daripada Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna. Itu mengikut peraturannya. Jadi, saya percaya, jika Syarikat Seng Hup Electric melanggar peraturan yang ditetapkan, pihak berkenaan akan mengambil tindakan yang sewajarnya. Tuan Yang di-Pertua, itulah secara umum jawapan kepada perkara yang dibangkitkan oleh Tuan Rahim bin Baba.

Seterusnya, Tuan Saidin membangkitkan perkara berkaitan dengan Institut Latihan Kehakiman ini, ia baharu sahaja ditubuhkan - beroperasi bulan Mac tahun ini. Ia ditubuhkan untuk mempertingkatkan prestasi perkhidmatan perundangan dalam negara kita ataupun 'Judicial and Legal Service' dalam negara kita bagi memastikan pegawai-pegawai kita mempunyai kepakaran yang mencukupi dan sikap yang bersesuaian bagi meningkatkan imej dan sebagainya. Dan kita memang akui ada kes-kes tertunggak, sebagaimana yang dinyatakan oleh Yang Berhormat. Kita juga akui masih banyak lagi kekosongan dalam

perkhidmatan Kehakiman ini dan kita berharap dengan adanya langkah-langkah yang lebih tersusun untuk melatih pegawai-pegawai kita dan juga untuk memenuhi jawatan-jawatan kosong ini, maka perkhidmatan perundangan negara kita akan mampu memberi perkhidmatan yang lebih baik kepada rakyat.

Berkaitan dengan kes 'accident' itu elok jika pihak berkenaan dibekalkan dengan maklumat yang lebih terperinci. Mengikut Tuan Saidin kemalangan berlaku awal tahun 1990 tetapi sehingga hari ini, masih lagi belum dapat diputuskan dan memang kita akui ada perkara-perkara seperti itu berlaku, jadi, eloklah jika Tuan Saidin dapat mengemukakan dengan lebih lanjut mengenai kes ini, di mana yang dapat kita bantu, boleh kita bantu untuk mempercepatkan proses.

Saya tidak berani hendak komen mengenai kes tangkapan seorang Engineer Malaysia di Australia ataupun kes di Indiana, kerana saya tidak tahu butir-butirnya dengan terperinci, saya percaya jika Tuan Saidin berhubung dengan pihak-pihak yang berkenaan dalam negara kita sudah pasti mereka akan dapat memberikan nasihat ataupun bantuan jika perlu.

Berkaitan dengan Dewan Bahasa dan Pustaka dan Institut Terjemahan Negara Malaysia, kita mengambil perhatian tentang pandangan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Tuan Saidin khususnya berkaitan dengan bilangan judul buku yang dikeluarkan, bilangan buku-buku yang diterjemahkan dan perkara-perkara yang berkaitan dengannya.

Tuan K. Munisamy membangkitkan tentang Kementerian Belia dan Sukan berkaitan dengan kemudahan-kemudahan sukan. Berkaitan dengan jurulatih yang kita import, beliau menyarankan agar Kerajaan melatih lebih ramai lagi jurulatih tempatan. Beliau membangkitkan tentang layanan buruk yang dikatakan diberikan kepada seorang olahragawati, Shanti. Saya percaya pegawai-pegawai Kementerian Belia dan Sukan yang ada di dalam Dewan ini akan mengambil perhatian atas pandangan yang diberikan oleh Tuan K. Munisamy tadi dan jika perlu, tindakan sewajarnya akan diambil untuk mengatasi masalah-masalah yang dibangkitkan.

Mengenai pendidikan, beliau menyentuh tentang kenyataan yang dibuat oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri berkaitan dengan nilai murni, sikap belas kasihan terhadap orang miskin, kejujuran dan sebagainya. Memang itulah yang dihasratkan oleh Kerajaan. beliau mengaitkan ini dengan kemudahan-kemudahan yang dinikmati oleh Sekolah-sekolah Jenis Kebangsaan Tamil yang terdapat di estet-estet. Kerajaan seperti mana Yang Berhormat sedia maklum, memang memberi bantuan sedikit-sebanyak kepada sekolah-sekolah bantuan modal. Soal yang dibangkitkan oleh Tuan K. Munisamy ialah bantuan ini tidak mencukupi. Beliau amat kecewa dengan kemudahan-kemudahan alat mengajar dan sebagainya yang terdapat dalam sekolah-sekolah yang terletak di estet-estet ini. Perkara ini memang sentiasa diteliti oleh Kementerian Pendidikan dan terserahlah kepada Kementerian Pendidikan untuk mengemukakan atau untuk mengatasi masalah yang dibangkitkan itu.

Berkaitan dengan guru-guru bahasa Tamil, saya juga percaya bahawa pegawai-pegawai Kementerian Pendidikan mengambil maklum kerana perkara ini bukan kali pertama Tuan K. Munisamy membangkitkan

masalah guru bahasa Tamil ini. Sepanjang saya dalam Dewan Negara ini, setiap kali beliau bercakap mesti dibangkitkan tentang guru-guru sekolah Tamil. Beliau memang seorang pejuang guru-guru sekolah Tamil ini. Saya difahamkan memang terdapat kekurangan guru-guru sekolah Tamil. Bukan sahaja bahasa Tamil tetapi guru-guru bahasa yang lain seperti Bahasa Malaysia dan bahasa Inggeris umpamanya - satu masalah yang dihadapi. Saya percaya pegawai-pegawai Kementerian Pendidikan akan mengambil perhatian atas pandangan yang disuarakan oleh Yang Berhormat Tuan K. Munisamy.

Akhirnya Tuan K. Munisamy membangkitkan tentang keadaan rumah yang buruk, terbiar dalam keadaan yang tidak memuaskan - rumah-rumah-kepunyaan Keretapi Tanah Melayu. Beliau mencadangkan agar rumah-rumah ini dapat diperbaiki, dipereleakkan, tidak dijadikan sebagai sarang penagih dadah. Memang kita juga berhadapan atau selalu melihat perkara ini di hadapan mata kita dan saya percaya pihak pentadbiran Keretapi Tanah Melayu akan mengambil tindakan sewajarnya untuk membuat apa yang termampu bagi memperbaiki atau membaik pulih keadaan rumah-rumah kepunyaan pihak Keretapi Tanah Melayu.

Tuan Yang di-Pertua, saya sekali lagi mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih bagi pihak Kementerian Kewangan dan Kerajaan amnya kepada Yang Berhormat Tuan Mohd. Zain, Yang Berhormat Tuan Rahim Baba, Yang Berhormat Tuan Saidin dan Yang Berhormat Tuan K. Munisamy kerana bukan sahaja mengambil bahagian dalam perbahasan tetapi menyokong Rang Undang-undang ini dan seterusnya mengemukakan beberapa pandangan yang bernas, yang sudah pasti akan diambil perhatian oleh Kementerian-kementeriari, Jabatan-jabatan yang berkenaan. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua.

Bacaan Kali Yang Ketiga

Dato' Mustapa bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon memaklumkan bahawa Rang Undang-undang bernama suatu akta bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulan Wang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1993 dan 1994 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk maksud-maksud yang tertentu bagi tahun-tahun yang tersebut itu telah disetujukan tanpa pindaan. Mengikut peruntukan Peraturan Mesyuarat 53(2) Peraturan Mesyuarat Majlis Dewan Negara, saya mohon mencadangkan bahawa Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1993 dan 1994) 1994 dibacakan bagi kali yang ketiga dan diluluskan sekarang.

Dr. Sak Cheng Lum: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG KEGANASAN RUMAH TANGGA 1994

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

6.36 ptg.

Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat [**Dato' Rapsiah binti Omar**]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu suatu Akta untuk mengadakan peruntukan bagi perlindungan undang-undang dalam situasi keganasan rumah tangga dan perkara-perkara yang bersampingan dengannya dibacakan kali kedua sekarang.

Jenayah keganasan yang dilakukan dalam rumah tangga kian meningkat dan kini merupakan masalah sosial. Mengikut rekod Jabatan Polis Negara terdapat sejumlah 4,183 kes keganasan rumah tangga dalam tahun 1984 hingga Jun 1992. Mengikut rekod Women Aid Organisation (WAO) yang memberi perlindungan kepada wanita yang dipukul oleh suami, bilangan mangsa wife battery, dengan izin, yang mendapat perlindungan daripada WAO dari tahun 1982 hingga 1993 adalah seramai 610 orang. Secara purata wanita-wanita yang menjadi mangsa ini berumur dalam lingkungan 32 tahun, mempunyai 3 orang anak dan tidak mempunyai pekerjaan. Dari jumlah ini, lebih kurang satu

pertiga berbaik semula dengan suami, 25% memilih untuk tinggal dengan kawan-kawan dan saudara-mara, 25% mendapat pekerjaan dan 12% memohon diceraikan.

Dari segi kes penganiayaan kanak-kanak pula, rekod Jabatan Kebajikan Masyarakat menunjukkan bahawa kejadian ini kian meningkat. Dari tahun 1987 hingga 1993, terdapat 4,033 kes penganiayaan kanak-kanak di seluruh negara. Mengikut rekod Pasukan Pencegahan Penganiayaan dan Pengabaian Kanak-kanak atau Suspected Child Abused and Neglect Team (SCAN) pula, dari tahun 1985 hingga 1992, sebanyak 960 kes penganiayaan kanak-kanak telah dikendalikan. Kes-kes ini termasuklah kes penganiayaan fizikal, penganiayaan seks dan kes anak-anak terbiar.

Berdasarkan kepada data-data ini, adalah nyata bahawa jenayah keganasan yang dilakukan dalam rumah tangga kian meningkat dan menjadi satu isu sosial yang boleh membawa kepada keruntuhan masyarakat sekiranya tidak dibendung. Oleh itu, usaha-usaha perlu dipergiatkan untuk memastikan bahawa masalah ini tidak berlarutan. Langkah-langkah yang lebih positif seperti program-program untuk memperkukuhkan hubungan keluarga, penyemakan atau penggubalan undang-undang, pendidikan dan pengukuhan sistem nilai masyarakat dan lain-lain perlulah diambil bagi membendung masalah ini.

Penggubalan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 ini merupakan salah satu usaha untuk mengadakan suatu undang-undang yang memberi perhatian yang khusus dalam hal-hal keganasan rumah tangga dengan memperuntukkan beberapa remedi bagi kes-kes sedemikian. Usaha untuk mengadakan satu perundangan bagi membendung masalah keganasan rumah tangga telah bermula sejak 8 tahun yang lalu. Sungguh pun pada masa ini terdapat Kanun Keseksaan (Penal Code) bagi kesalahan-kesalahan jenayah tetapi perlindungan kepada mangsa-mangsa keganasan tidak mencukupi. Walau pun Kanun Keseksaan (Penal Code) tidak membezakan keganasan jenayah yang dilakukan terhadap orang asing dan yang dilakukan terhadap anggota keluarga, penguatkuasaannya apabila mangsa itu adalah anggota keluarga dan bukan orang asing agak sukar kerana tidak terdapat perlindungan tambahan ataupun khusus bagi mangsa yang adalah juga anggota keluarga penyerangnya atau pesalah itu.

Tuan Yang di-Pertua, sukacita dimaklumkan bahawa beberapa pindaan akan dicadangkan di peringkat Jawatankuasa bagi maksud menjelaskan lagi skop Rang Undang-undang Ini iaitu Fasal 3 dalam Rang Undang-undang ini akan mengatakan bahawa Rang Undang-undang ini perlu dibaca bersama dengan Kanun Keseksaan dan Fasal 13 akan menghadkan proses perintah perlindungan kepada prosiding jenayah di bawah Kanun Keseksaan. Perenggan 2(e) pula takrif keganasaan rumah tangga adalah dipinda dengan menggantikannya dengan yang berikut:

- (e) "melakukan khianat atau kemusnahan atau kerosakan kepada harta dengan niat untuk menyebabkan atau dengan disedari bahawa ia berkemungkinan menyebabkan kesedihan atau kegusaran kepada mangsa,".

Dalam bahasa Inggerisnya, dan saya baca:

"(e) causing mischief or destruction or damage to property with intent to cause or knowing that it is likely to cause distress or annoyance to the victim,".

Pindaan kepada takrif ini adalah pindaan gubalan.

Fasal 10, Tuan Yang di-Pertua, adalah dicadangkan dipinda dengan memotong subfasal 2 kerana peruntukan ini didapati tidak perlu.

Tuan Yang di-Pertua, terdapat salah tanggapan dalam masyarakat bahawa keganasan dalam rumah tangga hanyalah masalah keluarga dan bukan kesalahan jenayah. Sebenarnya, pada masa kini, perbuatan keganasan adalah kesalahan jenayah. Walaupun dilakukan terhadap anggota keluarga tetapi yang timbulkan kesulitan adalah dari segi prosedur dan penguatkuasaan. Adalah diharapkan Rang Undang-undang ini akan dapat mengatasi masalah prosedur dan penguatkuasaan ini. Dari satu segi Rang Undang-undang ini bolehlah juga dikatakan sebagai tambahan kepada prosedur di bawah Kanun Prosedur Jenayah. Di samping itu, adalah diharapkan bahawa Rang Undang-undang ini dapat memberi kesedaran kepada masyarakat umum bahawa jenayah keganasan dalam rumah tangga adalah tidak kurang seriusnya daripada jenayah keganasan terhadap orang asing.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 ini mengambil pendekatan peruntukan undang-undang jenayah. Peruntukan-peruntukan Rang Undang-undang ini perlu dibaca bersama dengan Kanun Keseksaan (Penal Code). Rang Undang-undang ini tidak mewujudkan kesalahan baru tetapi mengadakan peruntukan perlindungan tambahan untuk keselamatan mangsa sekiranya kesalahan-kesalahan Penal Code berkenaan dengan diri dan harta dilakukan oleh pesalah terhadap anggota keluarganya dan bukan terhadap orang asing. Ini adalah kerana mangsa yang mempunyai perhubungan perkahwinan atau kekeluargaan dengan pesalah atau tinggal dalam rumah yang sama dengan pesalah berkemungkinan besar memerlukan perlindungan tambahan dan untuk menjamin bahawa pesalah tidak akan mencederakan atau mengganggunya setelah mangsa itu membuat laporan Polis mengenai kesalahan yang dilakukan oleh pesalah terhadapnya.

Keganasan rumah tangga didefinisikan sebagai suatu ancaman serangan, paksaan, serangan seks, gangguan seks, pengurungan oleh pesalah dan kelakuan jenayah lain di dalam rumahtangga. Ini sebenarnya adalah merupakan kesalahan-kesalahan di bawah Kanun Keseksaan. Ahli-ahli keluarga yang akan diberikan perlindungan di bawah Rang undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 ialah isteri, suami, bekas isteri atau bekas suami, anak, ibu bapa, isteri dan suami de facto dan saudara mara lain yang dianggap ahli keluarga.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 ini mempunyai peruntukan-peruntukan yang memberi penumpuan bukan sahaja kepada aspek hukuman malah meliputi aspek-aspek

perlindungan, pampasan dan kaunseling. Rang Undang-undang ini juga mengadakan satu proses "protection order" ataupun perintah perlindungan untuk melindungi mangsa daripada pesalah yang adalah juga keluarga, anggota keluarganya. "Protection order" ini atau perintah perlindungan ini adalah peruntukan tambahan kepada hukuman-hukuman di bawah Kanun Kesekaaan. Perintah perlindungan atau protection order ini penting kerana mangsa keganasan rumah tangga mungkin terdedah kepada ancaman, ugutan atau gangguan daripada pesalah sementara menunggu penyiasatan Polis atau setelah pesalah dibebaskan dengan jaminan, terutamanya jika pesalah dan mangsa tinggal dalam rumah yang sama.

dedah kepada ancaman, ugutan atau gangguan daripada pesalah sementara menunggu penyiasatan Polis atau setelah pesalah dibebaskan dengan jaminan, terutamanya jika pesalah dan mangsa tinggal dalam rumah yang sama.

Terdapat dua jenis "protection order" di bawah Rang undang-undang ini iaitu perintah perlindungan 'interim' yang bertujuan menghalang keganasan dan menjamin keselamatan mangsa sementara menunggu penyiasatan diselesaikan dan keduanya, perintah perlindungan yang bertujuan menghalang keganasan dan menjamin keselamatan mangsa selepas prosiding diambil.

Perlanggaran "protection order", Tuan Yang di-Pertua, boleh didenda seperti yang berikut:

- (i) Perlanggaran perintah perlindungan dengan menggunakan keganasan atau memasuki tempat yang dilarang boleh dihukum dengan denda tidak melebihi RM2,000 atau 6 bulan penjara atau kedua-dua sekali.

- (ii) pelanggaran perintah perlindungan yang melibatkan keganasan ke atas orang yang dilindung, akan didenda tidak melebihi RM4,000 atau 12 bulan penjara atau kedua-duanya sekali; dan
- (iii) pelanggaran perintah perlindungan kali kedua akan dikenakan hukuman penjara selama tidak kurang daripada 72 jam dan tidak lebih dari 2 tahun serta denda tidak lebih daripada RM5,000.

Tuan Yang di-pertua, Rang Undang-undang ini juga memperuntukkan pampasan kepada mangsa bagi kesakitan dan penderitaan, kos rawatan perubatan, kehilangan pendapatan, nilai harta rosak serta perbelanjaan yang munasabah ditanggung oleh/atau bagi pihak mangsa apabila mangsa itu terpaksa berpisah atau dipisahkan daripada defenden oleh kerana keganasan dalam rumah tangga itu.

Tuan Yang di-pertua, mahkamah juga boleh memerintahkan supaya pihak-pihak yang berkenaan, pesalah dan mangsa, merujuk kepada badan pendamai atau mendapatkan terapi pemulihan, psikologi terapi atau kaunseling pendamaian yang sesuai sebagai ganti atau tambahan kepada perintah perlindungan.

Rang Undang-undang ini juga memperuntukkan tugas-tugas pegawai-pegawai penguatkuasa, sama ada Pegawai Polis atau Pegawai Kebajikan Masyarakat. Antara lain, pegawai penguatkuasa bertanggungjawab membantu mangsa keganasan rumah tangga membuat aduan dan menerangkan kepada mangsa tentang hak-bak mereka untuk mendapatkan perlindungan.

Tuan Yang di-pertua, keganasan rumah tangga kian berleluasa. Adalah satu isu sosial dan bukan hanya masalah individu lagi, dengan itu penyelesaiannya adalah menjadi satu tanggungjawab masyarakat. Langkah-langkah yang lebih positif seperti pengukuhan hubungan keluarga, pendidikan serta penerapan dan pengukuhan nilai-nilai masyarakat, berbudaya penyayang, perlulah diambil bagi membendung masalah ini.

Pengubalan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 ini merupakan salah satu langkah ke arah ini. Peruntukan-peruntukan di bawahnya bukan sahaja memberi tumpuan kepada hukuman terhadap pesalah, tetapi juga mempunyai peruntukan perlindungan, pampasan dan kaunseling kepada mangsa keganasan. Pendekatan undang-undang Ini sebagai undang-undang jenayah yang berkuatkuasa bersama dengan Penal Code dan Criminal Procedur Code akan melicinkan serta memperkukuhkan pelaksanaan undang-undang jenayah terhadap pesalah yang melakukan keganasan jenayah terhadap anggota keluarganya.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan juga akan berusaha mempertingkatkan perubahan atau pengubahsuaian kepada Undang-undang Keluarga dan undang-undang yang lain, Undang-undang Syariah, supaya peruntukan-peruntukan di bawah undang-undang tersebut akan diperkukuhkan untuk membanteras perbuatan-perbuatan pnganiayaan dalam keluarga.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Dato' Mustapa bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di—Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah suatu Akta untuk mengadakan peruntukan bagi perlindungan undang-undang dalam situasi keganasan rumah tangga dan perkara-perkara yang bersampingan dengannya, dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Yang Berhormat Puan Hajah Habshah.

6.54 ptg.

Puan Hajah Habshah binti Haji Osman; Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, kerana memberikan saya peluang untuk bangun menyokong Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994.

terlebih dahulu saya ingin mengucapkan tahniah dan syabas kepada Pertubuhan-pertubuhan Wanita Malaysia yang telah berganding bahu dan berusaha bersungguh-sungguh selama 8 tahun untuk mengadakan satu perundangan bagi membendung masalah keganasan rumah tangga ini. Di atas penat lelah dan kesabaran mereka ini, insya Allah, akan mendatangkan hasil yang positif.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun kini telah wujud Kanun Keseksaan atau Penal Code bagi kesalahan-kesalahan jenayah, tetapi perlindungan kepada mangsa-mangsa keganasan rumah tangga ini tidak mencukupi. Dari segi penguatkuasaannya pula, masalah keganasan rumah tangga ini lebih dianggap sebagai masalah keluarga dan dengan itu prosiding jenayah sukar diambil. Saya berpendapat perlulah ditekankan di sini bahawa Rang Undang-undang ini adalah untuk perlindungan bagi semua, iaitu suami, isteri dan anak-anak serta lain-lain ahli keluarga. Oleh itu adalah tidak wajar kalau dikatakan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 ini dianggap sebagai melindungi wanita sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, saya percaya tiada manusia atau individu yang waras fikirannya bersetuju terhadap apa bentuk jua keganasan sekali pun dilakukan terhadap individu yang lain. Mengikut statistik yang telah dibentangkan sebentar tadi, iaitu dari rekod Jabatan Polis Negara, dari tahun 1984 hingga Jun 1992 terdapat 4,183 kes keganasan rumah tangga dan kes penganiayaan kanak-kanak pula dari tahun 1987 ke tahun 1993 terdapat 4,033 kes. Manakala dari rekod Jabatan Kebajikan Masyarakat pula, sejumlah 960 kes penganiayaan kanak-kanak dari tahun 1985 ke 1992. Ini melibatkan kes penganiayaan fizikal, seks dan anak-anak terbiar.

Tuan Yang di-Pertua, statistik ini adalah hanya statistik yang dilaporkan sahaja. Bagaimana pula dengan kes-kes yang tidak dilaporkan dan mangsa-mangsanya menderita? Sebagai seorang wanita Islam dan kefahaman saya sebagai seorang individu, tiada agama di dunia ini yang suka dan izinkan keganasan, khasnya keganasan keluarga. Jika kita telitikan peraturan-peraturan Islam, terdapat peraturan-peraturan yang telah ditetapkan untuk mengelakkan apa jua keganasan dari berlaku. Islam adalah satu cara jalan kehidupan, dengan izin, is a way of life. Malangnya, berapa ramai di antara kita yang mempraktikkan kehidupan Islam secara total?

Tuan Yang di-Pertua, saya juga berharap akan ada usaha-usaha untuk mempertimbangkan perubahan atau pengubahsuaian kepada Undang-undang Keluarga Islam supaya peruntukan-peruntukan di bawah Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 ini dapat diperkukuhkan lagi bagi membanteraskan perbuatan-perbuatan penganiayaan dalam keluarga boleh diselaraskan.

Tuan Yang di-pertua, negara kita sedang berusaha menuju ke arah Wawasan 2020 dan mewujudkan masyarakat yang penyayang, bertanggung-jawab dan dinamik. Bagaimanakah ini dapat dicapai jika keganasan rumah tangga tidak boleh dibendung?

Tuan Yang di-pertua, telah diperakui seseorang kanak-kanak yang kehidupannya diseksa, didera dan jiwa psikologinya terganggu akan memperlakukan perkara yang dialaminya kepada ahli keluarga itu sendiri kelak. Dewasa ini adalah satu tragedi yang menyayat hati adanya anak-anak yang baru dilahirkan dibuang, didera atau dianiaya. Saya percaya kita masih belum lupa tentang kematian Balasundram. Apakah perkara-perkara sebegini harus dibiarkan berterusan?

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 ini bukannya satu alat penyelesaian keganasan rumah tangga, ianya adalah satu alat pencegah atau, dengan izin, 'a deterrent instrument' yang berkesan. Saya percaya untuk mengatasi keganasan rumah tangga, masalah-masalah dari akar-umbinya harus dikenal pasti dan diatasi supaya ianya tidak berlaku berulang-ulang kali. Di sini saya ingin mencadangkan supaya Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat mestilah menyediakan satu rancangan yang teliti dan infrastruktur disediakan bagi menguatkuasakan Akta ini.

Tuan Yang di-pertua, pada pendapat saya, pencegahan adalah lebih baik daripada kaedah pengawalan. Akta ini tidak dapat menggantikan pendidikan moral dan nilai-nilai kekeluargaan. Tidak ada Akta dapat menghapuskan keganasan rumah tangga, melainkan pendidikan rohani dan jasmani untuk menjadi rakyat bertanggungjawab dan menghormati hak-hak individu. Tiada tempat untuk sesiapa pun menganggap keluarganya adalah hak peribadi mereka. Saya percaya jika rakyat Malaysia menuntut hak mereka dari segi individu, baik dari aspek ekonomi, sosial, mahupun politik, masalah keganasan rumah tangga dapat diatasi atau dikurangkan.

Tuan Yang di-Pertua, kekuatan ekonomi individu adalah satu faktor penting. Statistik 1984-1992 menunjukkan bahawa mangsa-mangsa ini kebanyakannya tidak bekerja, dan izin, economic dependence. Mereka tidak mempunyai keyakinan diri dan selalu menyerah kepada keadaan sekeliling sahaja menyebabkan mereka lebih menderita.

Setakat ini langkah-langkah positif tidak dapat dinafikan telah diambil oleh Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat seperti Hari Keluarga yang telah diadakan baru-baru ini iaitu pada 15hb Mei 1994, adalah langkah baik untuk memulakan asas nilai-nilai kekeluargaan demi untuk membina satu unit keluarga yang kuat dan stabil. Usaha-usaha begini saya percaya perlu diadakan sekerap mungkin.

Akta Keganasan Rumah Tangga 1994 ini, Tuan Yang di-Pertua, hanya dapat diatasi jika individu-individu itu menyedari keganasan bukanlah satu cara bagi mengatasi masalah seharian mereka, tetapi Akta ini adalah teramat penting untuk mencerminkan kedudukan Kerajaan kita bagi mengatasi masalah rumah tangga ini.

Saya ingin mengambil kesempatan ini untuk menjuruskan kesimpulan dan beberapa cadangan bagi pelaksanaan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994:

- (i) langkah-langkah terperinci harus diambil bagi membantu mangsa-mangsa keganasan untuk lebih berdikari dari segi ekonomi dan sosial mereka;

- (ii)** selain daripada mengenakan denda wang ataupun penjara, saya percaya adalah lebih baik satu program pakar runding dengan izin, kaunselling, rawatan psikologi, perubatan juga disediakan bagi pelaku-pelaku keganasan;
- (iii) pegawai-pegawai dan kakitangan profesional perlu diadakan khasnya di kawasan-kawasan luar bandar seperti di kampung-kampung, Kampung-kampung Baru Cina, estet-estet dan sebagainya bagi mendidik dan membantu kefahaman penduduk-penduduk luar bandar tentang hak-hak mereka mengenai keganasan rumah tangga ini.
- (iv) pihak penguatkuasa khasnya pegawai-pegawai Polis atau seorang Pegawai Kebajikan daripada Jabatan Kebajikan Masyarakat haruslah menjalankan tanggungjawab mereka dengan memahami nilai-nilai kemanusiaan tanpa perasaan prejudis. Mereka haruslah diberi pengetahuan mengenali dan mengatasi keganasan rumah tangga. Saya percaya satu skim latihan berterusan perlu diadakan untuk pihak yang terlibat;
- (v) kemudahan-kemudahan infrastruktur bagi membantu mangsa-mangsa keganasan ini seperti rumah penginapan sementara, rawatan psikologi dan kaunseling, bantuan ekonomi dan moral dan lain-lain lagi haruslah dikenal pasti.

Saya percaya Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 ini adalah amat perlu dan penting kerana ianya melibatkan hak individu rakyat.

Rang Undang-undang ini wajib dianggap sebagai titik permulaan yang positif bagi membantu dan membentuk ke arah mencapai Wawasan 2020, bagi mewujudkan masyarakat penyayang, bertanggungjawab serta dinamik di Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, dengan ini saya menyokong sepenuhnya Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 yang dibentangkan pada hari ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-pertua: **Yang Berhormat Puan Sri Sarasa Pasamanickam.**

7.05 min.

Puan Sri Sarasa Pasamanickam: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengucapkan terima kasih kerana diberi peluang untuk membentangkan ucapan saya menyokong Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, isu keganasan rumah tangga ini merupakan satu masalah universal, yang telah ditampilkan di Persidangan Ke-4 ASEAN Forum of Parliamentarian for Population and Development sebagai satu masalah sosial yang telah lama wujud, tetapi tidak dikenal dan diutamakan.

Wanita Asia disebabkan oleh keadaan latar belakang sosial dan tradisinya, yang hidup bergantung kepada kaum lelaki sepanjang hidup mereka bermula dengan bapa, suami kemudian anak lelakinya, menurut UNICEF 1993, lebih terdedah dan 'vulnerable' atau lebih mudah

dilukai oleh pelakuan keganasan yang mengancam nyawa, keadaan fizikal, psikologi dan kebebasan seseorang wanita itu.

Tuan Yang di-Pertua, wanita merupakan golongan yang paling memerlukan bantuan dan perlindungan, kerana nilai-nilai kewanitaan yang lembut, sabar, lemah dan amat bertoleransi. Ini seringkali dipergunakan membuli dan bertindak ganas dengan 'menumbuk', 'menyepak' dan 'menampar' isteri, tanpa sebab-sebab yang munasabah.

Di Yong Peng, Johor seorang isteri meninggal dunia akibat keganasan yang berterusan oleh suaminya.....

Tuan Hanipah bin Ahmad: [Bangun]

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, ada yang bangun minta penjelasan.

Tuan Hanipah bin Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mendapat penjelasan di atas takrif 'keganasan'.

Saya ingin mendapat penjelasan adakah dianggap suatu tindakan yang ganas diperkatakan seorang suami dia 'menciumi' isterinya dengan penuh seksual, dan disebabkan itu berlakunya kecederaan fizikal, adakah itu boleh hendak dianggapkan satu kecederaan kepada isterinya yang berkenaan? [Ketawa]

Puan Sri Sarasa Pasamanickam: Itu terpulang kepada isteri.
[Ketawa]

Di Yong Peng, Johor seperti saya katakan tadi, seorang isteri meninggal dunia akibat keganasan yang berterusan oleh suaminya. Pada masa kini 5 orang anak yang berusia dari 1 1/2 tahun hingga 5

tahun tidak ada ibu, tidak ada bapa kerana bapanya berada di dalam penjara, bagaimanakah masa hadapan mereka? Ada pula kaum bapa yang merogol anak perempuan atau anak saudara sendiri seperti yang berlaku di kampung Hulu Muar dan juga di Kampung Serbih, Lundu, Kuching, Sarawak.

Rogol merupakan satu kesalahan di bawah Panel Code yang dapat diperkukuhkan lagi dengan proviso di bawah Rang Undang-undang keganasan Rumah Tangga 1994 untuk melindungi mangsanya. Kanak-kanak mangsa rogol tidak sahaja dcederakan secara fizikal, tetapi juga secara mental yang lebih buruk akibatnya.

Yang Berhormat Menteri celah memberi statistik yang mengejutkan iaitu sebanyak 4,183 kes-kes keganasan dilaporkan pada tahun 1984 hingga 1992. Ini menunjukkan betapa seriusnya masalah keganasan, kebanyakan mangsa adalah suri rumah tangga yang berumur di antara 26 tahun hingga 35 tahun. Kita tidak tahu berapa ramai lagi yang diseksa setiap hari dan hidup dalam keadaan ketakutan di rumah sendiri.

Rang Undang-undang ini mengutamakan prinsip-prinsip Human Rights dan tidak wajar dikritik sebagai hanya untuk melindungi kaum wanita. Tidak dapat dinafikan bahawa segolongan besar kaum wanita akan dapat manfaat di bawah perlindungan yang akan diberikan di bawah Rang Undang-undang ini. Ini kerana kaum wanita yang lebih exposed ataupun seringkali menjadi mangsa keganasan rumah tangga berbanding dengan ahli-ahli keluarga yang lain. Ini tidaklah bermakna kaum lelaki tidak memerlukannya, tetapi oleh kerana perbezaan nilai-nilai 'kelelakian' seperti pembentukan fizikal, latar belakang sosial dan budaya masyarakat mereka kurang memerlukannya.

Walau bagaimanapun, perubahan keadaan sosial dan pendapatan masa kini dapat dilihat baru-baru ini di mana terdapat seramai 120 orang suami yang mendakwa didera oleh isteri masing-masing sepanjang tahun ini. Ini menunjukkan kaum lelaki juga memerlukan satu perlindungan.

Keistimewaan Rang Undang-undang ini ialah, ia akan memberi perlindungan kepada mangsa-mangsa keganasan di rumah tangga tanpa mengenal 'gender'

Rang Undang-undang ini bertujuan untuk memberi perlindungan kepada kanak-kanak kerana kanak-kanak juga tidak kurang menjadi mangsa keganasan rumah tangga. Inilah satu peruntukan yang sungguh tepat dengan jenayah masa kini yang melibatkan kanak-kanak.

Seperti yang disebutkan oleh Yang Berhormat Senator Puan Habshah mengenai kes Balasundrara a/l Balakrishnan, ianya membuka mata rakyat Malaysia terhadap kes penderaan terhadap kanak-kanak. Ada lagi kes seperti kes Thanabalan yang berusia lapan tahun di masukkan ke hospital Pulau Pinang kerana dihumban oleh bapanya yang dalam keadaan mabuk. Akhirnya dia meninggal dunia. Kes M.Kogilam berusia 11 tahun, didera untuk pemujaan ibu bapanya. Di badannya terdapat kesan parut. Dia mengadu terpaksa lari daripada rumah ibu bapanya kerana tidak tahan didera oleh mereka yang suka mengambil darah daripada anggota tubuhnya untuk pemujaan mendapatkan nombor ekor. Sudikah kita menunggu sehingga nyawa dikorbankan baru kita hendak bertindak?

Institusi perkahwinan ialah satu kehidupan murni di mana suami dan isteri bekerjasama dalam menghadapi segala masalah dan rintangan dalam kehidupan mereka. Si suami tidak boleh menganggap si isteri sebagai hamba selepas berkahwin untuk melakukan apa sahaja menurut hatinya atau si isteri sebaliknya. Masing-masing mempunyai hak

asasi mereka tersendiri yang tidak sesiapa boleh menolak.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang ini jika melihat secara positif adalah merupakan satu cara untuk mengukuhkan institusi keluarga yang diseru oleh Timbalan Perdana Menteri Yang Amat Berhormat Dato' Seri Anwar Ibrahim untuk diperkukuh dan dipertahankan sekiranya negara ini mahu mengelakkan malapetaka keruntuhan moral seperti yang sedang berlaku di Barat. Ibu bapa adalah pencorak watak anak-anak. Kemajuan serta peribadi anak-anak itu banyak dipengaruhi hasil dorongan ibu bapa. Setiap anggota masyarakat perlu memberi pengertian yang lebih bermakna kepada peranan keluarga bagi memelihara kebajikan dan keunggulan institusi keluarga ala ketimuran.

Dalam usaha mengawasi kegiatan-kegiatan yang kurang sihat ini dan untuk tujuan membendung awal-awal lagi sebelum keadaan menjadi lebih buruk, adalah wajar untuk kita melaksanakan Rang Undang-undang ini secepat mungkin kerana Rang Undang-undang ini telah lama dicadangkan dan dikaji selama hampir 10 tahun untuk sampai ke Dewan yang mulia ini.

Di sini, saya ingin merakamkan penghargaan kepada Yang Berhormat Dato' Napsiah Omar, Menteri Perpaduan dan Pembangunan Masyarakat serta kumpulan-kumpulan wanita dan lelaki yang terlibat dalam penggubalan Rang Undang-undang ini, walaupun ada pihak-pihak yang tidak puas hati kerana merasai Rang Undang-undang ini, dengan izin, 'mild'. Saya fikir, ini adalah langkah pertama dalam perjuangan untuk hak asasi manusia bagi kaum wanita khususnya. Dengan itu, saya menyokong Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: **Dr. Ng Yen Yen.**

7.15 mlm.

Dr. Ng Yen Yen: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih di atas kesempatan yang diberikan kepada saya untuk membahas di atas Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994.

Tuan Yang di-Pertua, ahli falsafah China yang masyhur Lao Tze pernah berkata, 'pengembaraan beribu batu bermula dengan langkah yang pertama". Begitu juga dengan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 ini bermula lapan tahun yang lepas di mana wanita-wanita Malaysia khasnya telah berkempen dan berusaha untuk menjadikan Rang Undang-undang ini satu realiti. Setinggi-tinggi tahniah saya ucapkan kepada mereka.

Tuan Yang di-Pertua, dari angka-angka statistik yang telah dinyatakan oleh Yang Berhormat Senator Habshah Osman, kita telah melihat berapa seriusnya keganasan rumah tangga di negara kita. Rang Undang-undang ini mestilah dilihat dari perspektif yang positif dan mesti disokong oleh semua. Ianya adalah satu langkah terhadap membentuk kehormatan diri seorang individu. Aspek-aspek terpenting untuk Akta ini ialah:

(i) implementasi yang harus dijalankan secara berkesan dan bertanggungjawab;

(ii) penguatkuasaan mestilah konsisten, adil, berperikemanusiaan dan tanpa prejudis atau ragu-ragu.

Juga Akta ini akan lebih berkesan sekiranya kita mendapat kerjasama dari anggota polis yang berkecuali dan berpengalaman dalam

membantu menyiasat kes-kes keganasan rumah tangga. Laporan kes keganasan tersebut perlu dipandang berat oleh anggota polis dan mengambil tindakan dengan segera. Kelewatan mengambil tindakan membanteras pelaku-pelaku keganasan tersebut akan menyebabkan mangsa-mangsa tersebut dalam keadaan yang lebih membimbangkan terutamanya suri-suri rumah tangga yang berani ke hadapan membuat laporan. Sekiranya tindakan segera tidak diambil, apabila mereka balik ke rumah akan terus dipukul dan disiksa dengan lebih teruk.

Saya ingin menyeru Kerajaan supaya mengambil berat untuk menambahkan bilangan anggota polis yang dilatih khas dalam membantu menguatkuasakan Akta **ini**. Anggota polis yang berpengalaman dan layak dalam penyiasatan kes keganasan rumah tangga bukan sahaja dapat menyiasat masalah ini bahkan dapat memberi nasihat kepada mangsa-mangsa tersebut, Biarlah Akta ini mempunyai giginya untuk dikuatkuasakan dan bukan sahaja perlu diadakan.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menekankan di sini bahawa Rang Undang-undang ini bukan sahaja untuk wanita tetapi untuk semua, termasuk juga lelaki. Saya ingin menyatakan di sini bahawa terdapat 700 kes keganasan kepada lelaki, berlaku di Britain. Tentunya pencegahan itu lebih baik daripada pengawalan dan mungkin dengan Akta ini pihak lelaki/suami akan datang ke hadapan untuk mengatasi masalah mereka.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh beberapa aspek di dalam Rang Undang-undang ini iaitu:-

Fasal 2 - Tafsiran:

"keganasan rumah tangga" ertinya pelakuan mana-mana perbuatan yang berikut:

- (c) memaksa mangsa itu dengan paksaan atau ancaman untuk melakukan apa-apa kelakuan atau perbuatan, berbentuk seksual ataupun selainnya, yang mangsa itu berhak tidak melakukan;"

Kita tahu, apabila seseorang individu itu dipaksa atau diancam untuk melakukan di luar kemahuan atau keinginan mereka dan ianya pula dalam bentuk ancaman, individu yang terpaksa itu akan mengalami tekanan perasaan dan mental yang menyebabkan dia berubah laku. Di dalam keadaan jiwa tertekan, individu itu akan memberontak.

Di negara luar terdapat suami memaksa isterinya melakukan hubungan seks tanpa kemahuannya. Ini boleh dianggap sebagai kes rogol. Kita tidak mahu satu kes seperti kes Loretta Bobbit berlaku di Malaysia. Kita tidak mahu seorang suami atau lelaki di Malaysia kehilangan alat senjata kebanggaan mereka [Ketawa] apabila mereka sedang tidur dan mungkin juga pihak perubatan kita tidak berjaya untuk mencantum dan menyembuhkan alat kekelakuan mereka. Tidak seperti yang berlaku kepada suami Loretta Bobbit. Kita mahu semua lelaki dan suami di Malaysia, dengan izin, 'to sleep safely dan peacefully every night'. [Ketawa] Ahli-ahli Yang Berhormat jangan ketawa, ini bukan boleh dipandang kecil, ini boleh berlaku. Apabila datang perasaan marah dan rasa benci meluap-luap, apa-apa yang tidak terfikir di akal manusia boleh berlaku dan terjadi.

Seperti yang ditegaskan oleh Yang Berhormat Senator Habshah, Rang Undang-undang ini adalah satu 'deterrent' atau alat pencegah untuk mengatasi keganasan rumah tangga.

Walaupun Rang Undang-undang ini bertentangan dengan Seksyen 4 dan 9 Married Women Act 1957 melalui Married Women (Amendment) Act 1994, perkara ini dapat diatasi.

Tuan Yang di-Pertua, seperti apa yang telah kita faham melakukan keganasan terhadap individu lain walaupun ianya adalah ahli keluarga sendiri adalah satu perkara yang salah. Keluarga adalah satu entiti yang perlu disayangi dan dihormati. Tanpa suatu keluarga yang stabil dan penyayang akan memberi implikasi buruk kepada struktur ekonomi sosial dan politik negara. Daya usaha positif haruslah diambil oleh Kementerian Perpaduan Negara untuk membantu mangsa-mangsa keganasan ini. Beberapa langkah berikut perlu diambil kira iaitu memperbaiki taraf ekonomi mangsa-mangsa keganasan. Dari statistik yang telah diberikan kebanyakan mangsa adalah 'economy-dependent'. Kursus-kursus profesional, kemahiran boleh diadakan untuk membantu mangsa-mangsa ini untuk memperbaiki tahap kedudukan mereka supaya mereka boleh bersaing di pasaran pekerjaan.

Dari segi sosial, masyarakat kita tidak harus memandang serong terhadap mangsa-mangsa keganasan. Terdapat satu stigma di kalangan masyarakat kita terhadap seorang janda, mangsa rogol seperti gadis-gadis yang dirogol oleh bapa sendiri, dera dan lain-lain lagi. Masyarakat kita haruslah diberi kefahaman mengenai mangsa-mangsa keganasan rumah tangga. Mangsa-mangsa ini memerlukan sokongan moral dan kefahaman, dengan izin, understanding daripada orang ramai, bukannya cemuhan atau prasangka.

Pihak Kerajaan juga harus mengkaji langkah-langkah bersesuaian untuk membantu pelaku-pelaku keganasan. Hukuman denda dan penjara adalah langkah terakhir. Saya percaya pelaku-pelaku keganasan ini memerlukan bantuan kaunseling, rawatan jiwa dan nasihat bagi mengatasi masalah mereka. Pihak Kerajaan juga perlu melihat daripada aspek pendidikan. Kita harus menanam sikap penyayang dan bertanggungjawab kepada anak-anak kita bermula dari sekolah rendah ataupun tadika. Apa bentuk keganasan, khasnya keganasan di dalam rumah tangga adalah salah.

Tuan Yang di-Pertua, kita mestilah menganggap Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga ini satu perkara yang dinamik. Ianya boleh diperbaiki dan ditambah, disesuaikan, dipindahkan apabila keadaan memerlukan untuk berbuat demikian. Kita mesti bangga satu undang-undang untuk melindungi institusi-institusi kekeluargaan di negara kita akan wujud. Kita mestilah menganggapnya sebagai titik permulaan ke arah kebaikan dan kesejahteraan rakyat.

Dengan itu, saya menyokong sepenuhnya Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga Tahun 1994 yang dibentangkan hari **ini**. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: **Yang Berhormat Datuk Haji Mohamed Nazri.**
7.24 mlm.

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua kerana memberi kesempatan kepada saya untuk sama-sama membahas Rang Undang-undang **ini**. Saya ingin mengatakan di sini setelah mendengar hujah-hujah yang telah dibawa oleh Ahli-ahli Senator yang berjantina perempuan dan juga di mana Menteri yang membentang, juga seorang perempuan, saya memang menyokong usaha-

usaha untuk memerangi dan juga membanteras keganasan rumah tangga **ini**. Memang tidak boleh dinafikan bahawa segala apa yang telah disebut oleh Ahli-ahli Dewan Negara sebentar tadi sudah berlaku berleluasa di dalam negara kita **ini**. Dan memang sudah sampai masanya, walaupun saya rasa agak terlewat untuk kita menyedia, sepatutnya lebih awal untuk menyediakan satu Rang Undang-undang bagi memerangi dan membanteras keganasan rumah tangga ini.

Tuan Yang di-Pertua, melihat daripada Rang Undang-undang ini, saya dapati Rang Undang-undang ini juga dikenakan kepada mereka yang beragama Islam. Daripada ayat-ayat perkataan di muka 1, "this Act, shall apply to all persons in Malaysia." Ianya bermakna, tidak ada satu golongan yang terkecuali, termasuklah orang-orang yang beragama Islam. Dan lagi begitu jelas Rang Undang-undang ini melibatkan juga orang-orang Islam, kerana di muka surat 12, Fasal 11(1)(4) di mana dalam soal "conciliatory body", dengan izin menyebut, "includes (among other things) in a case where the party is a Muslim also includes those set up under the Islamic Religious Affairs Department concerned. Maka jelaslah bahawa Rang Undang-undang ini juga dikenakan kepada orang Islam, tegasnya orang Islam tidak terkecuali daripada Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyebut perkara ini bukan untuk mengatakan orang-orang Islam ini semuanya baik, tidak. Saya rasa kalau kita lihat daripada liputan atau laporan akhbar, di antara yang banyak melakukan kesalahan ini kita lihat ramai juga yang beragama Islam. Jadi, saya membangkitkan perkara **ini**, harap dapat fahaman bukan saya hendak menyatakan orang Islam patut dikecualikan kerana orang Islam itu adalah orang yang baik, tidak. Sebab perkara ini sama ada Islam atau bukan Islam memang berlaku berleluasa di

dalam negara kita **ini**. Cuma saya bangkitkan perkara ini kerana di dalam Islam itu sendiri kita sudah mempunyai Undang-undang Keluarga Islam yang mengawal masalah yang berlaku dalam keluarga. Jadi, saya merasakan bahawa Rang Undang-undang ini seharusnya hanya mengawal keluarga, masalah rumah tangga dan masalah keluarga bagi mereka yang tidak beragama Islam. Sebab bagi mereka yang beragama Islam kita telah pun dikawal oleh Undang-undang Keluarga Islam yang sedia ada di dalam negara kita pada hari ini.

Daripada ucapan pembentangan Yang Berhormat Menteri sebentar tadi, sepanjang ucapan Yang Berhormat, sentiasa menyebut bahawa Rang Undang-undang ini dibaca bersama dengan Penal Code, tetapi tidak sekalipun dalam ucapannya mengatakan bahawa ianya hendaklah dibaca bersama dengan Rang Undang-undang Keluarga Islam, Maka fahaman saya di sini dalam hal ini, maka Rang Undang-undang ini mengatasi segala undang-undang yang telah ada dalam Undang-undang Keluarga Islam yang mengawal bagi mereka yang beragama Islam. Sebab tidak sekalipun disebut ianya harus dibaca bersama ataupun apa-apa pun perkataan yang menunjukkan bahawa Undang-undang Keluarga Islam itu hendaklah diambil kira juga dalam kita membaca Rang Undang-undang ini.

Dalam ucapan Yang Berhormat Menteri sebentar tadi menyebut bahawa dia hanya dibaca dengan Penal Code sahaja. Ini bukan saya yang menyebut, tetapi Yang Berhormat sendiri dalam pembentangan Rang Undang-undang sebentar tadi menyebut. Maka fahaman saya di sini bahawa Rang Undang-undang ini tidak mengatasi Penal Code, tetapi mengatasi Undang-undang Keluarga Islam yang mengawal soal-soal orang Islam dalam perkara seperti ini.

Tuan Yang di-Pertua, ada asas untuk membezakan undang-undang keluarga di antara orang Islam dan bukan Islam. Sebabnya saya berkata demikian ialah kerana kadang-kadang kelakuan, sesuatu yang dilakukan boleh diibaratkan sebagai, bagi orang Islam, itu adalah haram tetapi bagi orang Islam tidak haram. Jadi, sebab itu asas untuk membezakan undang-undang keluarga di antara orang Islam dengan orang bukan Islam itu mesti ada perbezaan, disabitkan oleh kerana ada tingkah laku yang tertentu yang mengikut agama Islam adalah halal, tetapi mengikut orang yang bukan beragama Islam itu merupakan satu jenayah.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai contoh, Undang-undang keluarga Islam menyebut bahawa kalau kita mempunyai seorang anak perempuan yang memang manja dengan kita, tetapi mengikut agama Islam, kalau sudah sampai akil baligh anak perempuan itu, maka untuk kita tidur dengannya satu bilik - itu sudah merupakan perkara haram. Walaupun dia anak kita, tetapi oleh kerana dia sudah akil baligh, maka maknanya kalau kita berlebih-lebihan, berpeluk dengan dia, itu sudah menjadi haram, sebab dia sudah akil baligh, walaupun budak perempuan itu anak kita. Tetapi dalam masyarakat bukan Islam- ini perkara biasa. Seorang bapa yang bukan beragama Islam, mungkin boleh kerana manja dan sayangkan anaknya, berpeluk dan tidak menjadi masalah kalau pergi ke mana-mana 'camping' atau sebagainya dan tidur dengan anak perempuannya - itu tidak menjadi masalah, sebab itu anak dia. Tetapi bagi kita orang Islam, tidak boleh sebab anak kita sudah akil baligh, dia adalah haram untuk kita bersama dengan anak kita, untuk tidur satu katil atau sebagainya.

Jadi, dengan sebab itu, ini adalah undang-undang yang 'peculiar', hanya kepada agama Islam sahaja di mana yang memberi asas kekuatan untuk kita mempunyai undang-undang yang berbeza dari segi keluarga di antara orang Islam dengan orang bukan Islam. Juga sebagai contoh - adultery, "there can never be an adulterous Muslim man, never", sebab agama Islam membenarkan orang-orang lelaki Islam untuk berkahwin satu, dua, tiga ataupun empat. Sebab itu, soal jenayah 'adultery' tidak akan berlaku kepada orang bukan Islam. Kalau orang bukan Islam, dia mempunyai isteri kemudian dia mengambil seorang wanita lain dan jadikan isteri, maka dia telah melakukan satu jenayah "adultery" yang merupakan jenayah mengikut undang-undang Commol Law kita. Tetapi bagi orang-orang Islam, itu tidak menjadi jenayah.

Sebab itu, sekali lagi saya menyebut dalam perkara ini, perlunya ada perbezaan di antara undang-undang keluarga bagi orang Islam dan bagi orang bukan Islam - disabitkan oleh kerana adanya perkara-perkara yang tertentu yang menjadi kesalahan kepada orang Islam tetapi tidak menjadi kesalahan kepada orang bukan Islam.

Yang ketiga, soal khalwat - bagi orang bukan Islam, kalau dia mempunyai sepupu - katalah dia lelaki dan mempunyai sepupu perempuan, dia duduk bersama dalam satu bilik tengok televisyen, ini soal keluarga - itu tidak menjadi masalah. Tetapi kalau orang Islam, dia bukan muhrim, sama ada dia sepupu atau dua pupu, dia bukan muhrim, bukan adik dia betul. Tetapi kalau dia duduk dengan seorang perempuan yang tidak muhrim, maka dia melakukan kesalahan khalwat di bawah undang-undang Islam.

Keempat, zina - zina ialah hubungan jenis tanpa perkahwinan. Mungkin dalam masyarakat bukan Islam ia tidak menjadi satu kesalahan, tetapi kepada kita, kalau berlaku hubungan jenis di antara dua orang yang tidak berkahwin, itu zina dan ianya boleh diambil tindakan kepada orang Islam yang melakukan zina, tetapi ianya tidak merupakan kesalahan kepada orang yang bukan Islam. Empat perkara yang melibatkan keluarga.

Saya juga ingin menyebut berkenaan dengan undang-undang keluarga, 'faraid' sebagai contohnya, di dalam faraid kalau berlaku sesuatu kematian, maka Al-Quran telah menentukan bahawa pembahagian harta hendaklah mengikut di mana orang lelaki mendapat 2 bahagian dan orang perempuan mendapat satu bahagian. Juga kepada mereka yang menjadi anak angkat, dia tidak akan mempunyai habuan di bawah 'faraid'. Juga dalam soal wasiat, orang-orang Islam tidak boleh mewasiatkan semua hartanya untuk menafikan anak-anak kandungnya daripada mendapat hartanya. Dalam wasiat juga, orang-orang Islam tidak boleh mewasiatkan kepada anaknya kerana anaknya mengikut hukum faraid sudah mempunyai hak untuk mendapat hartanya.

Jadi, semua undang-undang ini adalah 'peculiar to the Muslim', tetapi kepada orang yang bukan Islam, dia ada caranya, dia boleh wasiatkan hartanya, dia boleh memberi lebih kepada anak perempuannya - kalau mengikut wasiat dia. Tetapi bagi kita orang Islam, tidak boleh sebab kita sudah mempunyai undang-undang Islam kita sendiri. Sebab itu saya kata, asas untuk mengadakan undang-undang berbeza di antara orang-orang Islam dengan orang-orang bukan Islam ada kekuatannya, disabitkan seperti disebutkan tadi berkenaan dengan

beberapa perkara yang hanya 'peculiar to the Muslim' yang merupakan kesalahan kepada orang Islam, tetapi tidak merupakan kesalahan kepada orang-orang bukan Islam.

Kedua, kita kena ingat bahawa di dalam Perlembagaan Malaysia jelas mengatakan dalam Artikel 3, bahawa Agama Islam itu adalah Agama Persekutuan, Maknanya ialah kalau sekiranya sudah ada satu undang-undang Islam yang telah diguna pakai untuk masyarakat Islam, maka kita tidak boleh mengadakan satu undang-undang yang lain yang sama ada dia akan mengatasi undang-undang ini tadi ataupun untuk memperkukuhkan undang-undang sepertimana yang telah disebut oleh Yang Berhormat Menteri sebentar tadi.

Tuan Yang di-Pertua, kita ada masalah akidah di sini - sebabnya saya akan jelaskan. Saya hendak memberitahu kepada Dewan yang mulia **ini**, saya tidak langsung menentang Rang Undang-undang **ini**, malah saya menyokong, cuma apa yang saya tidak bersetuju ialah untuk mengenakan Rang Undang-undang ini kepada orang-orang Islam, bukanlah kerana semua orang-orang Islam itu baik, tetapi kerana orang-orang Islam itu sudahpun mempunyai satu Rang Undang-undang yang diguna pakai untuk masyarakat Islam sebelum Rang Undang-undang ini berbangkit.

Tuan Yang di-Pertua, Menteri menyebutkan sebentar tadi bahawa ada masalah kelemahan penguatkuasaan undang-undang, kelemahan prosedur — memang betul. Kalau ada kelemahan penguatkuasaan, ada kelemahan prosedur, maka perkuatkanlah penguatkuasaan dan prosedur. Tidak dengan mengadakan satu Rang Undang-undang yang dibuat oleh

manusia untuk dikenakan kepada masyarakat Islam kita. Saya bercakap untuk masyarakat Islam kerana perkara ini sensitif. Soal untuk membuat undang-undang untuk orang-orang Islam ini adalah merupakan hak bidang kuasa negeri. Soal Islam dan soal Kerajaan Negeri - Negeri-negeri yang menentukan sama ada sesuatu undang-undang itu boleh dilakukan ataupun tidak.

Jadi, di sini kalau kita hendak mengadakan satu Rang Undang-undang yang akan dikenakan kepada orang-orang Islam di mana sudah ada Rang Undang-undang itu untuk mengawal orang-orang Islam, saya mengatakan bahawa ini adalah satu perkara yang agak sukar untuk kita terima. Sebabnya saya sebutkan di sini ialah kerana kalau saya membuat pengakuan menyokong Rang Undang-undang ini - memang saya sokong, saya setuju, tetapi kalau saya sokong dalam format yang ada di mana orang-orang Islam itu juga adalah terkait dengan Rang Undang-undang ini, maka ini merupakan satu pengakuan daripada saya sebagai seorang Islam bahawa undang-undang Allah itu adalah lemah. Undang-undang Allah itu lemah, sebab itu manusia terpaksa membuat Rang Undang-undang lain untuk memperkukuhkan undang-undang Syariah sepertimana yang telah disebut oleh Yang Berhormat Menteri sebentar tadi.

Tuan Yang di-Pertua, bagi orang Islam di mana telah disebut oleh Yang Berhormat Senator Hajah Habshah sebentar tadi iaitu Islam ini bukan hanya satu agama. 'It's a way of life'. Apabila kita mengatakan bahawa ini adalah 'way of life', maka apabila kita mengatakan kita ini orang Islam, maka kita juga menaruh kepercayaan dan keyakinan iaitu undang-undang Allah iaitu Al-Quran dan hadis Rasulullah s.a.w. sudah cukup untuk mengawal tingkah-laku orang-orang Islam, bukan sahaja 1,000 tahun yang lepas, malahan sekarang dan sehingga akhir zaman nanti. Di sini kalau kita menyatakan bahawa kita menerima Rang Undang-undang **ini**, sekali gus kita mengatakan bahawa undang-undang Islam yang wujud sekarang ini adalah tidak cukup dan lemah untuk mengawal soal keganasan dalam keluarga di dalam masyarakat Islam.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai seorang Islam, saya tidak boleh membuat pengakuan dengan mengatakan bahawa undang-undang Allah S.W.T itu lemah. Tidak boleh! Ini soal 'faith'. Aqidah. Apabila saya mengaku saya sebagai seorang Islam, saya percaya bahawa undang-undang Islam yang telah ada ini cukup untuk mengawal perjalanan orang-orang Islam di dunia, bukan setakat seribu tahun yang lepas, tetapi juga sekarang dan sampai akhir zaman. Sebab itu agak berat bagi saya untuk menerima Rang Undang-undang ini kerana ia mengait juga orang-orang Islam. Saya hendak beritahu kepada Ahli-ahli Dewan Negara yang bukan Islam di sini dan juga khusus kepada kaum wanita, bukan saya mengatakan bahawa undang-undang ini tidak perlu. Ini bukan apa yang saya hujahkan pada petang ini.

Apa yang saya hujahkan pada petang ini ialah berkenaan dengan agama saya, agama Islam, di mana saya telah menyebut sebentar tadi bahawa ada dua asas kuat mengapa harus ada perbezaan undang-undang soal keluarga Islam di antara orang Islam dengan orang bukan Islam. Pertama tadi ialah kerana Artikel 3 yang mengatakan Agama Islam itu Agama Persekutuan dan kedua, saya telah menyebut iaitu beberapa perkara yang perbezaannya 'peculiar' kepada orang Islam sahaja di mana ianya merupakan kesalahan, tetapi kepada orang bukan Islam ia tidak merupakan kesalahan. Itulah perlunya ada undang-undang yang berbeza kepada orang-orang Islam dalam soal keluarga ini.

Tuan Yang di-Pertua, disebut sebentar tadi bahawa kelemahan penguatkuasaan. Memang betul. Kalau ada masalah penguatkuasaan itu kurang, maka kita perkuatkan penguatkuasaan **itu**. Bukan dengan mengata bahawa Undang-undang Keluarga Islam yang ada pada hari ini tidak mencukupi untuk mengawal, sebab kalau kita sebagai orang Islam mengatakan bahawa undang-undang itu tidak cukup, Undang-undang itu lemah, ini bermakna bahawa kita sendiri sebagai orang Islam tidak yakin dengan undang-undang yang telah diturunkan oleh Allah S.W.T. Ini masalah. Ini soal aqidah sebab saya yakin bahawa undang-undang Islam yang telah digunapakai di dalam negara kita ini cukup untuk mengawal soal keluarga Islam kita. Kalau ada kelemahannya, kelemahannya ialah kerana Kadi tidak ambil tindakan. Kelemahannya

ialah kerana Polis tidak mengambil tindakan. Kelemahannya ialah kerana kurang Pejabat Kadi. Kalau ini menjadi masalah, bermakna perbetulkanlah. Perbetulkan Kadi itu, perbanyakkan Pejabat Kadi. Suruh Polis buat kerja, bukan dengan mengadakan satu undang-undang yang lain untuk "memperkukuhkan" undang-undang Islam yang sedia ada mengawal soal keluarga dalam masyarakat Islam.

Ini masalah, Tuan Yang di-Pertua. Saya memberikan penjelasan ini oleh kerana saya seorang Islam dan saya tahu apakah implikasinya kalau maknanya saya menerima Rang Undang-undang ini secara 'total' yang melibatkan orang-orang Islam juga. Saya boleh menyokong Rang Undang-undang ini kalau dimasukkan, mungkin satu perkataan di situ iaitu, "This action applies to all persons in Malaysia except for Muslims". Tidak **apa**. Sebab kita sudah ada undang-undang kita. Itu sahaja.

Saya hendak jelaskan di sini kepada rakan-rakan saya, Senator wanita yang lain, saya sokong bahawa keganasan rumah tangga ini mesti dibanteraskan. Ini mesti kita perang habis-habisan dan kalau di dalam masyarakat orang bukan Islam belum ada lagi Rang Undang-undang yang sedemikian rupa, maka, dengan izin, by all means, prepare all the laws to fight this. Tetapi dalam Islam, sudah **ada**. Yang menjadi sungutan dan aduan pada hari ini ialah kerana penguatkuasaan, kerana prosedur. Bincanglah dengan orang yang membuat prosedur. Suruh Kadi buat kerja. Kalau....

Puan Sri Sarasa Pasamanickam: [Bangun]

Tuan Yang di-Pertua: Hendak minta penjelasan?

Puan Sri Sarasa Pasamanickam: Ya, saya hendak minta penjelasan di sini. Adakah Yang Berhormat Senator Datuk Nazri berpendapat bahawa agama-agama bukan Islam mengizinkan penderaan dan keseksaan anggota keluarga sendiri?

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Tidak. Sebenarnya Yang Berhormat ini tidak faham. Saya berucap 20 minit, 30 minit bercakap bahawa ada asas untuk membezakan undang-undang Islam dengan undang-undang bukan Islam, sebab soal keluarga ini meliputi semua hubungan harian. Jadi, ada benda yang kepada Islam itu merupakan kesalahan tetapi kepada orang bukan Islam, tidak merupakan kesalahan. Jadi, saya menyebutkan di sini bahawa bagi orang Islam, ianya dikawal oleh undang-undang Islam. Bukan saya bercakap bahawa agama lain mengizinkan penganut-penganut mereka melakukan keganasan. Tidak! Saya bercakap tentang agama saya. Agama saya kata, sebagai contoh - saya sudah jelaskan tadi, kepada orang Islam, seorang bapa tidak boleh bergaul berlebihan dengan anak perempuan yang sudah akil baligh. Tidak boleh. Macam peluk lebih-kah sebagai tanda sayang, itu haram kepada kita, tidak boleh. Tetapi kepada masyarakat lain itu okay, no problem. Biasalah, dengan anak sendiri takkan tidak boleh. Kita sayang, Walaupun anak

kita perempuan 25 tahun, kita hendak cium pipi apa salahnya anak kita, tetapi kepada orang yang bukan Islam, itu boleh. Tetapi kepada kita perkara ini sensitif, tidak boleh. Jadi, sebab itu tidak boleh ada satu undang-undang yang mana hendak menjaga orang bukan Islam dan orang Islam sebab Islam itu 'peculiar' sedikit. Macam saya sebut 'adultery' tadi. "There can never be an adulterous Muslim man" sebab dia boleh kahwin empat. But a Hindu man, a Christian, a Buddhist, will commit adultery if they take another wife, one more wife. This is the law in our country, dengan izin.

Jadi, saya minta kepada Puan Sarasa, jangan salah faham. Saya hendak mengatakan di sini bahawa memang dalam negara kita ini kerana apabila agama Islam itu menjadi agama Persekutuan, agama rasmi, tidak ada undang—undang yang tertentu yang mengawal cara hidup orang-orang Islam itu. Sebelum ada Rang Undang-undang ini, sudah ada undang-undang Keluarga Islam. Sudah ada. Kalau ada kelemahannya, maka kelemahannya itu kita kenal pasti dari segi penguatkuasaan. Islam kata memang tidak boleh cederakan isteri dia, tidak boleh. Tetapi kalau berlaku juga, maknanya kita kena perkuatkan prosedur. Apakah kita hendak kata dengan adanya Rang Undang-undang ini, semua masalah akan selesai? Tidak. Saya dengar juga ucapan dari Ahli-ahli Dewan Negara sebentar tadi. Ini bukan merupakan untuk menyelesaikan masalah tetapi mencegah ia dari berlaku. Saya setuju. Jadi, menggunakan 'argument' itu....

Puan Hajah Rahaiah binti Baheran: [Bangun]

Tuan Yang di-pertua; Yang Berhormat, ada yang minta **pen-jelasan**.

Puan Hajah Rahaiah binti Baheran: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin memajukan soalan kepada Yang Berhormat Datuk. Baru-baru ini dalam majalah Keluarga 1993, Aida iaitu nama samaran, satu **kes**, berumur 17 tahun, kini ditempatkan di Taman Seri Puteri Cheras, di-rogol oleh bapa tirinya sehingga mengandung dan menggugurkan anak sebanyak 3 kali. Menurutnya, bapa tirinya mengugut akan membunuhnya dengan pisau sekiranya dia enggan melakukan hubungan seks dengannya. Persoalan yang saya ingin tahu, apa yang saya persoalkan, apakah ada perlindungan bagi Aida ini, misalannya jika selepas pengguguran pertama dia mengadu ke mana-mana mahkamah, baik Syariah atau **sivil** dan jika selepas pengaduan tersebut tidak dapat perlindungan yang tertentu dari mana-mana pihak, dia akan diugut kembali dan keganasan yang lebih dahsyat akan berlaku ke atasnya sebelum kesnya dapat didengar di mana-mana mahkamah.

Jadi, Akta ini saya rasa dapat melindungi dan saya ingin mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat Datuk Mohamed Nazri. Apakah

Tuan Yang di-Pertua: Dengan ringkasnya, Yang Berhormat.

Puan Hajah Rahaiah binti Baheran: Ya. Apakah perlindungan yang didapati oleh Aida dari segi ini kalau tidak dengan Akta?

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Tuan Yang di-Pertua, sebelum ini pun dia boleh ambil tindakan, kalau Aida hendak mengambil tindakan, ia boleh pergi ke Pejabat Kadi dan merayu apa yang berlaku kepada dia. Itu satu.

Nombor dua, di bawah Penal Code, ia boleh report kepada polis dan ambil tindakan terhadap bapanya yang merogol. This has been covered before. Kalau maknanya, Yang Berhormat Senator ingin tahu, apakah sebelum ini dia boleh buat aduan, dia boleh buat. Dia boleh mengadu kepada Kadi kerana rogol itu merupakan satu jenayah di dalam Islam kita. Di mana yang dia tidak boleh mengadu?. Dia boleh pergi ke Pejabat Agama Islam untuk mengadu perkara ini dan saya pernah pergi ke Mahkamah Syariah membela orang dan masuk kes-kes seperti ini.

Puan Hajah Rahaiah binti Baheran; [Bangun]

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat,...

Puan Hajah Rahaiah binti Baheran: Soalannya tadi, Tuan Yang di-Pertua, apakah perlindungan untuk Aida sebelum kesnya didengar?

Datuk Haji Mobamed Nazri bin Abdul Aziz: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak tanya, kalau ada peruntukan ini, apa perlindungannya?

Tuan Yang di-Pertua: Interim protection order.

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Interim protection order. Dalam masyarakat Islam, kalau dia seorang perempuan dirogol, dia mengadu kepada Mahkamah Syariah, dia akan dapat 'protection' juga. Benda yang sama. Sudah **ada**. Cuma kita tidak tahu. "Ignorance" adalah masalah ini. Kita bercakap seolah-olah di bawah Undang-undang Islam Keluarga ini tidak **ada**. **Ada!** Cuma ini masalahnya dengan soal Mahkamah Syariah. Orang kita tidak tahu - ada. "She is protected." Tolong check tengok betul-betul, jangan kita 'assume' tidak **ada**. Kita tidak tahu mana hendak pergi, kita kata tidak ada. Sebenarnya, takkan saya hendak bertanya kepada Tuan Yang di-Pertua, kalau seorang perempuan datang, jumpa Kadi, dia kata "saya kena rogol", you balik rumah youlah. Saya ingat ini tidak berlaku tetapi masalahnya dia tidak tahu ke mana dia hendak pergi. Itu masalahnya.

Saya berkaca **ini**, Tuan Yang di-Pertua, kerana dalam Undang-undang Keluarga Islam sudah sedia ada salurannya. Saya tengok di **sini**, sebagai contoh, dalam muka surat 7 - "domestic violence" dalam bahasa Inggeris - (a) sampai (f) ini. Pengaduan boleh dibuat kepada Pejabat Kadi. **Ada!**

Baru-baru ini, ada kes seorang suami berlaku kepada dia, dia pergi jumpa Kadi. Jadi, Kadi beri 'appointment', jumpa. Sebab soalnya, okay, Yang Berhormat kata selepas itu, apa? Kalau selepas itu **apa**, maknanya yang lemahnya di sini ialah penguatkuasaan. Jadi, penguatkuasaan itu lemah, kita perbetulkan penguatkuasaan **itu**. Kalau pada hari **ini**, saya kata kalau kita anggap Mahkamah Syariah itu sebagai tidak lengkap, kita lengkapkan di situ. Jangan tengok kepada benda-benda yang lain. Sebab masalahnya di sini, kalau kita menerima Rang Undang-undang ini bagi orang Islamlah, maka kita berkata bahawa Rang Undang-undang Islam itu tidak lengkap dan cukup untuk membela orang-orang yang menganut agamanya. Ini satu pengakuan kalau kita bersetuju, Kalau orang Islam kata bahawa Undang-undang Islam itu lemah, saya rasa ini bukan lagi soal undang-undang. Ini adalah soal sudah lari akidah kita.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat boleh menggulung.

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Hendak suruh gulungkah? Nantilah dahulu. Mengapa kalau saya berhujah lebih sedikit, disuruh berhenti, Tuan Yang di-Pertua merasa bimbangkah?

Tuan Yang di-Pertua: Hendak beri peluang kepada....

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Sememang betul hendak beri peluang, tetapi saya hendak menjelaskan kedudukan dari segi Islam dalam hal **ini**. Satu perkara yang lain mengenai komplek kanak-kanak. Bagus. Memang boleh dibuat. Muka surat 15, Fasal 15 - "Aduan bagi pihak kanak-kanak atau orang dewasa tak berupayaan". Saya ingin cakap fasal kanak-kanak inilah. Aduan.

"Dalam hal seseorang kanak-kanak, aduan itu boleh difailkan". Okay, dia failkan komplek. Dengan izin, for heaven's sake, please define "child abuse". Kalau "child abuse" tidak didefinisikan, apa itu "child abuse"? Saya takut nanti kalau kita sepak anak kita, itu pun memberi dia kesempatan untuk membuat aduan terhadap kita. Ini bahaya, Tuan Yang di-Pertua. Tolong define "child abuse", you have to define "child abuse". Kalau "child abuse" itu berlaku kepada 'child' ini, bolehlah mengadu.

Tetapi kalau kita begitu umum, saya hendak bertanya dalam masyarakat kita ini bukan orang Islam sahaja, orang Timur kita, saya kalau hendak kirakan, kalau kena tampar, pukul, rotan daripada bapa saya, saya sudah mengadu kepada mahkamah, sudah 40-50 kali, 50 times, dengan izin. Sebab apa? Sebab bapa saya sepak saya, saya boleh pergi komplek. Apakah "sepak" itu "child abuse", saya hendak tanya? Ini terlalu umum. Jangan kita terlalu ghairah. Satu hari nanti, saya takut dan bimbang ada anak-anak Yang Berhormat Senator di sini masuk dalam kes si anak lawan dengan emaknya. Sebab kenapa? Sebab emaknya sepak dia. "Child abuse".

Saya ingat dalam hal ini memang kita bersetuju hari **ini**, saya kasihan tengok kepada anak-anak atau bayi yang tidak ada keupayaan untuk membela **diri**, mereka itu dianiaya, Tetapi mari kita definisikan apa itu "child abuse" dahulu. Baru kita hendak memberi keizinan kepada kanak-kanak untuk buat aduan. Saya takut nanti kalau anak-anak kita gagal ataupun kurang ajar kepada kita, kita sepak **dia**, dia bawa kita ke mahkamah. Mungkin pada ketika **itu**, hakim kata "**kes** buang **kes**". Tetapi sudah keluar pengakuan umum, orang sudah tahu bahawa anak saya bawa saya ke mahkamah kerana saya sepak dia.

Kita orang Timur, Tuan Yang di-Pertua. Jangan terlalu ghairah mengikut cara Barat. Saya tengok di Barat di mana seorang kanak-kanak menyaman ibu bapanya. Kerana apa? Kerana sepak. Ini cerita betul. Saya berada di United Kingdom baru-baru **ini**, apabila seorang bapa, dia mula hendak marah anaknya, dia hendak ambil rotan, dia kata "child abuse". Yes. Bapanya letak tali pinggang mula hendak pukul. Ini cara kita mendidik anak kita memang sekali segala rotan itu biasalah pada kita.

Saya rasa di kalangan kita yang ada di sini tidak ada seorang pun daripada kecil tidak pernah kena pukul atau rotan oleh bapanya. Kita bukan penjahat pada hari **ini**. Kita menjadi manusia yang baik. Sebab apa? Kerana didikan daripada ibu bapa kita yang kadangkala dia memerlukan sedikit-sebanyak memukul ataupun sepak kita. Jadi, saya minta Yang Berhormat Menteri sebelum Fasal 15 ini dilaksanakan, hendaklah didefinisikan apa itu "child abuse", apabila telah didefinisikan "child abuse" itu, maka barulah boleh dibenarkan kepada kanak-kanak untuk membuat komplen atau pengaduan terhadap ibu bapa mereka.

Tuan Yang di-Pertua, di sini saya sekali lagi mengucapkan tahniah kepada Kementerian kakak saya, Yang Berhormat Menteri, kerana telah memikirkan untuk mengadakan Rang Undang-undang **ini**. Saya memang rasa bahawa perlu ada Rang Undang-undang ini melihat daripada laporan-laporan akhbar dewasa ini yang mana banyak berlaku berbagai perkara keganasan terhadap sama ada isteri, anak-anak ataupun keluarga yang terdekat. Dalam hal ini, saya ingin menyatakan bahawa kalaulah boleh dikeluarkan "this Act shall apply to all persons in Malaysia" atas soal sensitif Islam dalam perkara ini di mana kita sudah pun mempunyai Undang-undang Keluarga Islam kita sendiri, saya boleh sokong Rang Undang-undang **ini**. Maknanya, buang "this Act shall apply to all persons in Malaysia" dan buang juga di muka surat 12 berkenaan dengan "conciliatory body" yang ada rujukan kepada "...where the parties are Muslims, also includes those set up under the Islamic Religious Affairs Department concerned.", kalau ini boleh dibuang, dan kalau "this Act shall apply to all persons in Malaysia" pun boleh dibuang, maka saya boleh menerima Rang Undang-undang ini. Kalau tidak, saya tidak menyokong Rang Undang-undang **ini**. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Janggu.

8.02 mlm.

Tuan Janggu Anak Banyang: Terima kasih; Tuan Yang di-Pertua, kerana memberi kesempatan kepada saya untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 ini.

Dengan kesempatan ini saya akan minta sedikit sebanyak penjelasan oleh kerana tadi Yang Berhormat Datuk Haji Mohamed Nazri telah membangkitkan perkara bagi semua orang dalam Malaysia. Ini saya sedia maklum kerana orang di Sarawak seperti saya sendiri kaum bangsa Iban dari Sarawak, oleh kerana kaum saya sendiri ada juga adat sendiri yang telah diluluskan oleh Dewan Undangan Negeri baru-baru ini dan adat-adat itu telah merangkumi seluruh orang Ulu dan orang Bidayuh di negeri Sarawak. Oleh kerana ini meliputi dan merangkumi orang-orang Malaysia, saya berharap Yang Berhormat Menteri akan mengecualikan kepada adat Iban, oleh kerana seperti saya kata tadi, kaum Iban di Sarawak ada adatnya sendiri. Bukan saya tidak menyokong Rang Undang-undang **ini**, tetapi saya minta ini akan diedarkan kepada Majlis Adat Istiadat Iban di Sarawak untuk disemak semula di sana untuk kegunaan kaum bangsa Iban di Sarawak.

Keduanya, di sini saya juga bersetuju dengan Yang Berhormat Datuk Haji Mohamed Nazri tadi dengan satu perkataan di sini, oleh kerana anak kita, saya sendiri pun masa kecil-kecil nakal juga, tetapi saya lihat ini tidak sesuai untuk kita memberi peluang kepada anak-anak kita untuk mengadu kepada mahkamah, oleh kerana kita ini adalah orang Malaysia yang amat penyayang, tetapi saya harap berkenaan perkara tadi seharusnya diberi perhatian dengan teliti. Jadi, definisi yang tetap patutlah akan digunakan. Dengan itu juga, saya berharap oleh kerana ini adalah Rang Undang-undang baru, saya telah memberi -pendapat saya untuk mengalu-alukan yang mana kaum wanita telah memikirkan begitu lama untuk mengadakan dan menelitikan undang-undang ini untuk kegunaan seluruh rakyat Malaysia.

Sebelum saya mengundur diri, dengan ini saya sekali lagi kalau dapat Yang Berhormat Menteri memberi penjelasan. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Puan Rosalind Yau Shuk Meng.

8.06 mlm.

Puan Rosalind Yau Shuk Meng: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 yang dibahaskan ini.

Tuan Yang di-Pertua, setelah berjuang selama hampir 8 tahun kini barulah berhasil satu Akta semacam ini untuk melindungi kaum wanita daripada keganasan rumah tangga. Sememangnya ini adalah satu kemenangan bukan bagi kaum wanita sahaja, bahkan bagi semua ahli-ahli keluarga pada amnya. Malahan ini juga akan menjadi satu pertanda yang amat baik bagi masyarakat kita kerana dapat menunjukkan kepada seluruh dunia bahawa negara kita adalah negara yang maju dan bertamadun. Akta ini sememangnya juga dapat sambutan yang baik bagi mereka yang pernah mengalami keganasan dalam rumah tangga dan bagi mereka yang kini sedang menghadapi tekanan keganasan dalam rumah tangga.

Bagi pihak-pihak yang tertentu mungkin Akta ini tidak begitu sempurna dan tidak begitu menyeluruh kerana mereka merasa dengan lulusnya Akta ini kedudukan mereka akan diancam. Apa yang perlu diingatkan ialah Akta ini akan terpakai bagi semua orang dalam Malaysia tanpa mengira keturunan dan agama. Tentang apa yang dikatakan tidak begitu menyeluruh pula, apa yang penting di sini ialah Akta ini dapat diluluskan agar kaum wanita di negara kita diberi perlindungan yang secepat mungkin supaya mereka tidak akan terus diganasi dan terus menderita. Apa lagi dengan lulusnya Akta ini tentunya akan dapat merubah keadaan yang selama ini terbiar dan tidak dapat dikendalikan dengan sempurna. Apa-apa yang dianggap tidak begitu menyeluruh, sememangnya boleh ditambah kelak.

Tuan Yang di-Pertua, kita mesti ingat bahawa Akta ini juga bertujuan memelihara keamanan dan kebahagiaan dalam keluarga serta mewujudkan masyarakat penyayang di negara kita. Oleh yang demikian, Akta ini patut mendapat sokongan yang sewajarnya dalam Dewan **ini**.

Seperti kita sedia maklum, keganasan rumah tangga biasanya berlaku di dalam keluarga yang berpendapatan rendah apabila menghadapi tekanan, kekurangan wang mahupun daripada apa juga ketidakpuasan. Si suami selalunya mencari satu saluran untuk meluahkan ketidakpuasan mereka di rumahnya, akibatnya yang menderita ialah si isteri. Jadi, perintah perlindungan yang diperuntukkan dalam Akta ini dapatlah memberi perlindungan kepada kaum wanita dan kanak-kanak yang berkenaan itu dengan cara serta-merta.

Saya percaya pada hari ini pihak Polis tentu akan memainkan peranan yang penting dengan mengambil tindakan serta-merta untuk memberi perlindungan kepada yang memerlukan. Selain daripada itu pula pihak yang tertentu juga perlu memberi kaunseling kepada yang melakukan keganasan itu, supaya mereka benar-bcnar memahami betapa seriusnya dan betapa buruknya perbuatan mereka supaya tidak mengulangi keganasan di rumah mereka lagi.

Kita memang sedia maklum bahawa sebab-sebab kenapa keganasan berlaku di rumah tangga adalah begitu banyak dan begitu kompleks. Oleh itu, orang-orang yang akan memberi kaunseling itu hendaklah

mempunyai pengalaman dan kelayakan yang cukup untuk membantu mereka agar masalah-masalah mereka dapat diatasi di peringkat awal. Dan ada kemungkinan juga pakar-pakar dalam bidang yang tertentu diperlukan untuk membantu dalam hal ini.

Adalah juga penting dinyatakan dalam membentuk keluarga penyayang, kita tidak menggalakkan suami-isteri berpisah dan keluarga jadi pecah. Oleh yang demikian, Akta ini hendaklah disebar seluas-luasnya kepada semua peringkat masyarakat pada amnya dan kepada kaum wanita khususnya, agar mereka benar-benar menyedari dan memahami bahawa semua peruntukan dalam Akta-akta ini adalah untuk perlindungan mereka masing-masing.

Akhir kata, kaum wanita serta jiran-jiran dan orang ramai hendaklah mengubah sikap mereka tentang keganasan keluarga dan berani tampil ke hadapan untuk melaporkan semua keganasan rumah tangga kepada pihak Polis supaya tindakan dapat diambil dengan serta-merta.

Tuan Yang di-Pertua, dengan ini sekali lagi saya menyokong Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Puan Kian Sit Har.

8.14 mlm.

Puan Kian Sit Har: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih.....

Tuan Yang di-Pertua: Ringkaskan ucapan.

Puan Kian Sit Har: satu minit sahaja saya hendak berikan. [Ketawa]

Saya hendak membahaskan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994.

Proses urbanisasi dan pemodenan masyarakat telah membawakan pengaruh dan perubahan besar terhadap asas kebudayaan dan masyarakat zaman lampau, sehingga menyebabkan perhubungan masyarakat dan nilai rumah tangga yang diamalkan sejak turun-temurun di bandar-bandar amat tipis sekali. Hal ehwal dan keselamatan seseorang itu hanya terlindung dan dalam pengetahuan kaum keluarga perkara berkenaan sahaja. Di luar rumah tangga segala tindak-tanduk kita adalah terkawal oleh Akta.

Peraturan pekerjaan atau undang-undang negara di dalam keluarga pula ada peraturan yang menggariskan peranan ibu bapa terhadap anak-anaknya, peranan suami terhadap isteri dan lain-lainnya adalah longgar. Peraturan ini sering berasaskan kebudayaan, keagamaan, kepercayaan dan persetujuan masyarakat. Ini telah menyebabkan keadaan bermaharajalela dan berat sebelah di kalangan ahli-ahli keluarga sehingga menimbulkan keganasan rumah tangga.

Di tempat awam jika berlakunya pertengkaran di antara dua orang yang tiada pertalian, maka pesalah akan menerima hukum undang-undang. Jika pertengkaran itu berlaku di kalangan ahli keluarga, maka keganasan rumah tangga itu tidak semestinya terkawal oleh undang-undang. Ini adalah kerana masyarakat menganggap keganasan atau masalah rumah tangga adalah hal kekeluargaan. Ianya adalah di luar kawalan undang-undang, anggapan bahawa seorang bapa berhak melakukan segala apa terhadap isteri atau anaknya telah menghalang tindakan yang bertujuan melindungi hak asasi ahli-ahli keluarga

yang tertindas. Dan yang lebih buruk lagi ialah si pengadu sering disyaki bahawa sikap menentanginya adalah punca seorang ayah atau suami bertindak ganas. Jika sekiranya pihak yang berkuasa atau undang-undang negara menunjukkan ketidakupayaannya terhadap keganasan rumah tangga, di mana ahli-ahli keluarga yang tertindas itu akan mendapat perlindungan. Bagaimana hak kita mempunyai kepercayaan untuk membantu ahli-ahli keluarga, jiran tetangga dan sahabat-handai kita yang tertindas dalam keganasan rumah tangga.

Jenayah sering berlaku di kalangan ahli-ahli keluarga seperti bertumbuk, merogol dan membunuh 'genus' menunjukkan bahawa kita adalah memerlukan perlindungan daripada menjadi mangsa saudara-saudara kita. Kita mengharapkan kuasa dan keupayaan undang-undang mengatasi masalah yang dianggap sebagai hal peribadi.

Memandangkan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 adalah bertujuan memelihara hak-hak asasi setiap insan, kita menyokong Rang Undang-undang ini diluluskan. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Puan Hajah Rahaiah binti Baheran,

8.18 mlm.

Puan Hajah Rahaiah binti Baheran: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Izinkan saya membentangkan hujah saya sebagai mewakili rakyat Malaysia dalam mendokong dan menyokong Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994.

Saya juga mengucapkan tahniah kepada Kerajaan kerana pada hari ini berjaya mengemukakan satu Rang Undang-undang sejajar dengan matlamat negara bagi mewujudkan masyarakat penyayang. Saya kira agak sukar untuk mencapai matlamat negara jika terdapat infrastruktur yang longgar di peringkat tertentu terutamanya di dalam rumah tangga yang merupakan '**kor**' kepada masyarakat kita sendiri.

Sejak akhir-akhir ini banyak cerita-cerita yang didengar ataupun yang dibaca di media-massa mengenai keganasan rumah tangga, dan di sini telah disebutkan beberapa kali oleh Yang Berhormat-Yang Berhormat sebelum saya dan saya pun telah sebutkan bahawa ada wanita telah dianiayai, seperti yang disebutkan tadi Aida yang menghadapi banyak masalah dan juga kes penganiayaan terhadap kanak-kanak seperti kes Balasundram. Saya hendak memendekkan apa yang saya sebutkan ini.

Pada pandangan saya, jika Rang Undang-undang yang dibincangkan pada hari ini diluluskan nanti, dijangka kes-kes yang disebutkan tadi dapat dibanteras apabila orang ramai mengetahui bahawa ada perlindungan bagi mangsa sebelum dibawa untuk diadili, dan juga di mana di masa interim kes-kes ini didengarkan di mahkamah-mahkamah yang diadili di bawah Kanun Keseksaan atau lain-lain.

Atas kesedaran ini saya menyokong penuh hasrat Kerajaan untuk menggubal satu Rang Undang-undang yang dinamakan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 ini, dan mengambil pendekatan memasukkan Rang Undang-undang ini sebagai undang-undang jenayah sebagai perlindungan tambahan. Saya ulangi, "perlindungan tambahan" kepada individu-individu yang teraniaya dalam sesebuah rumah tangga dan mempunyai hubungan kekeluargaan dan perkahwinan...

Tuan Haji Jamaludin bin Baji Ahmad; [Bangun]

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, Tuan Haji Jamaludin bangun minta penjelasan.

Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya inginkan penjelasan. Perlindungan yang bagaimanakah yang dikehendaki? Itu sahaja penjelasan yang saya minta.

Puan Hajah Rahaiah binti Baheran: Terima kasih, Yang Berhormat. Saya ulang sekali lagi mengenai kes Aida tadi. Sebenarnya kalau ditentukan bahawa Aida pada pertama kalinya dia menghadapi masalah dan di masa dia mengadu di mana-mana mahkamah, dia ditentukan mendapat perlindungan bahawa dia tidak perlu balik ke pangkuan keluarga dan menghadapi penganiayaan demi penganiayaan, jika dia tahu bahawa dia ada hak di segi undang-undang untuk dilindungi di "tempat-tempat tertentu sebelum kesnya didengar. Inilah yang saya maksudkan dengan perlindungan tambahan.

Tuan Yang di-Pertua, seperti yang saya katakan tadi Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga tadi cuma melebihi kuasa kepada undang-undang dan badan penguatkuasa untuk bertindak dan Rang Undang-undang ini bukanlah untuk memporak-porandakan ataupun menambahkan lagi kes perceraian. Walaupun si mangsa yang menjadi ahli keluarga mempunyai hak membawa kes keganasan yang dilakukan terhadapnya di mahkamah tidak bermakna dia mempunyai authority penuh untuk bertindak ke atas tertuduh. Peruntukan undang-undang yang ada sekarang tidak menjamin perlindungan kepada mangsa dan laporan mereka sering ditolak oleh pihak Polis kerana menganggap masalah ini

adalah masalah keluarga, Tambahan pula kebanyakan masyarakat di Malaysia amat sensitif dengan hal-hal yang bersangkutan dengan kekeluargaan. Oleh itu, ramai yang menganggap bahawa ahli keluarga mereka dan mereka secara individu tidak berhak membela diri.

Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga perlu diberi perhatian serius selaras dengan masalah sosial yang ada sekarang dan setiap apa yang dilakukan mestilah ada kerasionalannya supaya ia tidak bercanggah dengan agama - saya setuju - norma-norma dan adat ketimuran kita. Ini saya bersetuju. Sekiranya sebab-sebab keganasan yang dilakukan ke atas si mangsa dan mempunyai rasionalnya, pesalah tidak anggap sebagai melakukan kesalahan, misalnya seorang suami memarah si isteri bagi membetulkan kesalahan dan kesilapan si isteri ia tidak boleh dianggap sebagai satu keganasan dan sekiranya seorang bapa memukul si anak untuk mendisiplinkannya tanpa mencederakannya, ia juga tidak dianggap sebagai keganasan. Di masa yang sama, kita harus mengambil iktibar dengan undang-undang keluarga atau undang-undang rumah tangga masyarakat Barat. Kerana ibu bapa atau penjaga tadi tidak boleh memukul anak-anak mereka dengan tujuan mendisiplinkan dan mereka boleh mendakwa ibu bapa mereka di mahkamah seandainya mereka dicerderakan. Mengikut kata Yang Berhormat tadi, saya bersetuju, telah mengakibatkan masalah sosial yang semakin teruk.

Kita juga perlu mengambil iktibar terhadap apa yang berlaku di negara kita apabila talian Teledera diperkenalkan. Ramai kanak-kanak sudah berani mengugut ibu bapa bahawa mereka akan menghubungi "Teledera" atas alasan penderaan sekiranya ibu bapa mereka mengatakan akan memukul mereka untuk tujuan mendisiplinkan

mereka apabila berkelakuan nakal.

Tuan Yang di-Pertua, kita tidak mahu masalah seperti ini berlaku kerana tujuan sebenarnya Akta Keganasan Rumah Tangga ini adalah untuk keharmonian dan kebahagiaan dalam rumah tangga. Apa yang kita mahukan ialah membentuk perasaan hormat dan timbang rasa di antara ahli keluarga dan mengelakkan satu-satu kejadian buruk berlaku ke atas setiap individu dalam keluarga. Dengan perkataan lain, Rang Undang-undang ini digubal untuk melindungi mangsa dari ancaman seks, gangguan seks, pengabaian, kecederaan dan jenayah-jenayah yang lain yang boleh berlaku dalam sesebuah keluarga dan setiap ahli keluarga berhak untuk mendapat pembelaan. Mungkin ramai terkeliru atau tidak percaya kalau saya katakan di sini bahawa kaum lelaki juga termasuk dalam menghadapi ancaman keganasan.

Sebagaimana dilaporkan daripada Universiti Islam Antarabangsa bahawa terdapat 21 kes wanita yang memukul suami mereka. Dan laporan terbaru daripada Jabatan Perdana Menteri menyatakan bahawa seramai lebih 120 orang suami mendakwa bahawa mereka telah didera oleh isteri masing-masing.

Tuan Yang di-Pertua, tidak dinafikan pelbagai cara telah dilaksanakan untuk menangani masalah penindasan sama ada melalui proses undang-undang pendidikan dan institusi yang membentuk nilai budaya dan sikap. Namun demikian, keganasan yang berlaku terhadap keluarga dan rumah tangga dibiarkan begitu sahaja. Faktor ini berlaku bukan disebabkan tidak adanya keprihatinan badan penguatkuasa atau masyarakat. Cuma masalah ini dianggap sebagai masalah keluarga dan masyarakat tidak berhak untuk mengganggu

masalah yang berlaku di dalam sesebuah keluarga.

Bagi mangsa yang perlu dilindungi, sementara menunggu penyiasatan, perlindungan terhadap mangsa perlu disediakan. Tempat perlindungan tersebut hendaklah menyediakan khidmat pemulihan dan latihan vokasional supaya si mangsa boleh hidup berdikari. Tempat-tempat perlindungan untuk mangsa keganasan rumah tangga hendaklah disediakan. Khidmat pemulihan dan latihan vokasional di mana perlu hendaklah diadakan supaya semua mangsa boleh hidup berdikari.

Di peringkat nasional, penyemaian nilai dan sikap positif terhadap maruah dan imej wanita melalui sistem pendidikan media massa sangatlah wajar. Langkah yang perlu diambil ialah menyemak dan mengemaskinikan 'school curriculum' agar imej negatif wanita dalam buku teks dan bahan pembelajaran dihapuskan.

Tuan Yang di-Pertua, sesuai dengan penubuhan Jawatankuasa Perlindungan Kanak-kanak dan keperihatinan Kerajaan dalam meningkatkan usaha membanteras penderaan di samping memberi khidmat keluarga dan selaras dengan hasrat Kerajaan membentuk status wanita yang lebih tinggi dalam Rancangan Malaysia Keenam, Oleh itu, Rang Undang-undang Rumah Tangga mengubah tanggapan masyarakat hari ini bahawa ahli keluarga juga boleh mendapat pembelaan dan masyarakat juga bertanggungjawab membantu menyelesaikan masalah mereka sejajar dengan Wawasan 2020 yang memerlukan warganegara yang agresif dan inovatif, Rang Undang-undang ini perlu diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua, sekian terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Dr. Toh Kin Woon.

8.27 mlm.

Dr. Toh Kin Woon: Tuan Yan di-Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga yang telah dibentangkan sebentar tadi oleh Yang Berhormat Menteri Perpaduan dan Pembangunan Masyarakat di Dewan yang mulia **ini**.

Tuan Yang di-Pertua, saya hanya ada beberapa komen sahaja berkenaan dengan Rang Undang-undang ini. Saya rasa langkah yang pertama yang penting kalau kita ingin mencegah keganasan rumah tangga ialah memastikan bahawa kedua-dua mangsa dan mereka yang melakukan keganasan harus mengakuinya sebagai suatu kesalahan dan tahu bahawa sistem undang-undang akan membantu mangsa. Saya rasa sistem undang-undang mesti mempunyai sesuatu bagi menyampaikan mesej ini iaitu keganasan rumah tangga merupakan satu kesalahan dan ianya haruslah dilarang.

Tuan Yang di-Pertua, point yang kedua adalah berkenaan dengan tindakan yang diambil oleh pihak Polis. Seperti yang diakui oleh pihak polis sendiri, mereka enggan mengambil tindakan terhadap kes-kes keganasan rumah tangga oleh kerana pihak Polis tidak mempunyai kuasa di bawah Kanun Keseksaan semasa dan prosedur-prosedur seperti yang terdapat di bawah Penal Code **ini**. Ini adalah kerana kebanyakan di antara kes-kes berkait dengan keganasan rumah tangga dikategorikan sebagai non-ceaseable, dengan izin, iaitu pihak Polis tidak boleh menjalankan siasatan selagi mereka tidak mendapat perintah daripada Public Prosecutor.

Point yang ketiga yang saya ingin bangkitkan ialah bahawa permohonan untuk mendapatkan perintah perlindungan haruslah bebas daripada sebarang prosiding jenayah. Perintah perlindungan tidak

harus bergantung kepada sebarang posiding jenayah ataupun semasa menunggu siasatan terhadap kesalahan mengenai keganasan rumah tangga ataupun sebarang kesalahan yang lain. Ianya harus dikeluarkan kepada mana-mana mangsa yang telah membuat permohonan kepada mahkamah. Ini bererti pihak mangsa tidak payah menunggu siasatan Polis dihabiskan ataupun menunggu keputusan untuk menghadapi yang melakukan keganasan di mahkamah sebab proses ini mungkiri mengambil beberapa bulan, malah bertahun-tahun.

Perkara yang keempat ialah prosedur-prosedur polis bagi kes-kes keganasan rumah tangga tidak ditentukan dalam Akta ini. Apa yang dicadangkan ialah pihak polis akan mengikuti Kanun Prosedur Jenayah supaya peruntukan-peruntukan yang terdapat dalam Rang Undang-undang ini dilakukan dengan lebih berkesan dan supaya Rang Undang-undang ini dapat memberikan perlindungan yang lebih berkesan kepada bangsa, maka adalah penting tugas-tugas polis bagi kes-kes keganasan rumah tangga dijelaskan lagi dalam Rang Undang-undang **ini**.

Saya rasa suatu Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga amat penting bagi memberi perlindungan kepada semua ahli keluarga, khususnya kepada kaum wanita. Tetapi selain daripada undang-undang, saya rasa perubahan sikap dan persepsi masyarakat terhadap keganasan rumah tangga dan status wanita di dalam masyarakat pada amnya amat penting sekali.

Justeru, supaya kita dapat memastikan kejayaan undang-undang **ini**, maka kerjasama daripada semua pihak, khasnya pihak polis amat penting sekali. Itu sahaja, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Datin Wan Intan.

8.31 mlm.

Datin Hajah Wan Intan binti Haji Wan Ahmad Tajuddin : Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994. Masalah keganasan ini muncul dalam lebih kurang 10 tahun yang lepas. Saya mengatakan demikian, kerana mengikut pengalaman saya sebagai Penasihat Mahkamah Juvana, di dalam tahun-tahun 60-an jarang sekali terdengar kes-kes keganasan seperti yang berlaku sekarang. Tetapi tindakan pihak Kerajaan bagi mengatasi masalah sosial ini tidak sekali-kali memuaskan. Oleh **itu**, kenalah pada masanya Kerajaan menggubal Rang Undang-undang ini untuk mengurangkan keganasan rumah tangga pada hari ini.

Keganasan rumah tangga sebenarnya berbagai rupa. Ada suami. atau isteri yang ganas terhadap anak-anak, ada bapa yang tergamak merogol anak sendiri, ada ibu dan bapa yang sampai hati melepaskan anak-anak gadis untuk seks, semata-mata untuk mendapatkan dadah. Ada keganasan berterus-terang, dan ada keganasan berlaku secara tersembunyi. Semua ini merupakan gejala kemerosotan nilai kasih

sayang yang sepatutnya ada di dalam keluarga. Undang-undang ini bukan bererti kita tidak menghormati kepada Undang-undang Keluarga Islam, tetapi untuk mengurangkan keganasan yang berlaku di dalam rumah tangga, terutama isteri-isteri yang lemah, di samping untuk memastikan keganasan dan kezaliman dapat dilindungi dan dibela dengan sewajarnya.

Dalam usaha membantu Kerajaan menangani masalah ini, eloklah diadakan kempen secara besar-besaran untuk menyedarkan rakyat tentang masalah ini. Rakyat hendaklah digalakkan memberi kerjasama membantu Kerajaan dengan memberi laporan polis sekiranya diketahui ada kes keganasan di kalangan mereka. Saya fikir, anak-anak yang teraniaya itu patutlah segera diasingkan daripada ibu bapa yang ganas sekurang-kurangnya buat sementara waktu sehingga kes mereka diselesaikan oleh mahkamah. Jangan dibiarkan hingga anak-anak itu terus dianiaya lebih teruk lagi.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan syabas kepada Kerajaan dan ucap tahniah kepada Yang Berhormat Dato' Napsiah Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat. Sekianlah sahaja, saya menyokong Rang Undang-undang ini bagi diluluskan. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Haji Salleh bin Ali.
8.34 mlm.

Tuan Haji Salleh @ Hassan bin Ali: Bismillahir Rahmanir Rahim, assalamualaikum warahmatullahi wabarakatuh. Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil bahagian di dalam perbahasan Rang Undang-undang ini demi untuk melihat masyarakat dalam keluarga itu di dalam keadaan harmoni dan sejahtera. Dalam kita merebut keinginan kepada keselamatan dan kesejahteraan ini, kita tidak boleh sekali-kali membelakangkan kehendak agama itu sendiri. Undang-undang ini

dikemukakan amat baik dan elok. Tetapi kesempurnaannya masih kurang, kerana tidak merujuk ataupun tidak mengambil kira kehendak agama Islam itu sendiri sebagai agama rasmi di negara kita **ini**.

Rang Undang-undang ini telah merabelakangkan Undang-undang Keluarga Islam yang terlebih dahulu telah diwujudkan di setiap negeri di Malaysia kita **ini**, amat malang sekali. Saya sendiri ingin melihat suatu masyarakat yang adil, aman damai dan harmoni, kena ikutlah kehendak agama kita.

Saya pernah melihat seorang suami yang kerdil telah dilempar oleh isterinya yang gagah dan sasa. Ini bukan cerita dongeng - satu peristiwa saya lihat suami yang kerdil ini dilempar dari tingkap. Alangkah hinanya masyarakat, alangkah hinanya si isteri **itu**. Adakah ini suatu keinginan? Jawabnya, kita tidak inginkan ini semua. Adalah lebih elok -kalau kita memberi pandangan dan cadangan memperkemaskinikan ataupun menguatkuasakan Undang-undang Keluarga Islam di setiap negeri dan undang-undang yang dibentangkan ini diterima pakai kepada orang-orang yang bukan Islam. Inilah lebih elok dan lebih sempurna.

Oleh **itu**, saya cadangkan Rang Undang-undang ini kita serah kepada Jawatankuasa Pemilih Dewan untuk dirujuk kepada orang yang ahli dan orang yang pakar dalam bidang agama dan pakar dalam bidang kemasyarakatan, dan juga dengan badan-badan yang tertentu supaya ianya dapat diterima dengan sebaik mungkin dan boleh dipakai oleh seluruh rakyat di negara kita. Sekian.

Tuan Yang di-Pertua: Saya minta Yang Berhormat Menteri menjawab.

8.37 mlm.

Dato¹ Napsiah binti Omar: Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah bangun untuk mengambil bahagian di dalam perbahasan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga ini. Saya berterima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang menyokong undang-undang ini.

Sebenarnya kekeliruan yang ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat tadi berkenaan dengan undang-undang **ini**, izinkan saya untuk menjelaskan sedikit. Sebenarnya seperti mana yang saya sebutkan tadi Rang Undang-undang ini adalah undang-undang jenayah yang terpakai bagi semua rakyat di negara kita ini, Islam dan bukan Islam. Kesalahan undang-undang keluarga yang tidak menyalahi undang-undang jenayah hendaklah diuruskan oleh undang-undang keluarga masing-masing, bukan oleh Penal Code dan undang-undang jenayah. Sebenarnya Rang Undang-undang ini seperti mana yang saya sebutkan hendaklah dibaca atau dipakai bersama dengan undang-undang Penal Code atau Kanun Keseksaan yang sedia ada dan wujud dan terpakai di dalam negara kita ini. Apa yang saya minta, apa yang saya bawa ke dalam Dewan ini, Tuan Yang di-Pertua, ialah memohon suatu perlindungan bagi mangsa-mangsa keganasan dalam rumah tangga, yang dilakukan oleh pesalah-pesalah.....

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: [Bangun]

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, ada yang minta jalan.

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Tuan Yang di-Pertua, soalan saya kepada Yang Berhormat Menteri apakah di bawah Undang-undang Keluarga Islam ada pada hari **ini**, ianya tidak memberikan perlindungan. kepada kes-kes keganasan rumah tangga?

Dato' Napsiah binti Omar; Tuan Yang di-Pertua, setahu saya, di bawah Rang Undang-undang Keluarga Islam hari ini tidak ada peruntukan yang serupa atau yang saya bawa ke dalam undang-undang **ini**, iaitu 'interim protection order' ataupun 'protection order'. Perintah perlindungan tidak ada.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, seperti mana yang saya sebutkan tadi sekiranya jenayah-jenayah yang dilakukan terhadap ahli keluarga, sama ada melalui pertalian pernikahan ataupun pertalian darah dan sekiranya kesalahan-kesalahan itu menyalahi atau dianggap sebagai satu kesalahan di bawah Penal Code dan Criminal Procedure Code, maka barulah dipakai Undang-undang Keganasan Rumahtangga.

Ahli-ahli Yang Berhormat dan Tuan Yang di-Pertua, saya bawa Rang Undang-undang ini sebagai seorang Islam, with a clear consciencce, dengan izin. Saya bawa Rang Undang-undang ini oleh kerana tidak sanggup lagi melihat keganasan yang dilakukan terhadap mangsa-mangsa di dalam rumah iaitu wanita-wanita, anak-anak, orang tua, anak saudara, isteri-istcri, anak tiri dan juga kepada si suami - saya tidak lupa juga.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menegaskan di sini bahawa Rang Undang-undang ini memberi perlindungan kepada semua, tidak kira jantina asalkan keganasan ataupun jenayah itu dilakukan di dalam rumah tangga. Ahli Yang Berhormat, rasa saya jelas apa yang saya telah sebutkan tadi. Ada juga kekeliruan pada pandangan saya, yang disebut berkenaan dengan - katanya, "sekiranya ia memukul anaknya atau melempang anaknya kerana hendak mengajar anak".

Tuan Yang di-Pertua, di dalam kes-kes ini janganlah kita keliru, iaitu sekiranya perbuatan itu adalah satu perbuatan yang dibuat dengan kasih sayang untuk mengajar anak, untuk melindungi anak, untuk mendisiplin anak, maka tidaklah boleh dipakai Rang Undang-undang ini kerana itu tidak menjadi satu kesalahan di bawah Penal Code.

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: [Bangun]

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, ada yang minta penjelasan.

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Tuan Yang di-Pertua, anak-anak yang kena sepak, dia tidak akan tahu sama ada dia kena pukul itu kerana sayang ataupun tidak, dan dia akan lapor. Jadi, masalahnya di sini, dengan adanya undang-undang **ini**, kita akan dibawa ke mahkamah atas soal budak-budak kena sepak. Kita memang tahu bahawa kita pukul dia sebab kita sayang, tetapi budak-budak dia tidak tahu, yang dia tahu bapa pukul ini mesti kerana marah kepada dia. Jadi, saya minta supaya dalam hal ini definisi 'child abuse' ini mesti dimasukkan dalam Rang Undang-undang ini.

Dato' Napsiah binti Omar: Tuan Yang di-Pertua, definisi berkenaan dengan 'child abuse' ataupun penganiayaan kepada anak-anak sudah termaktub di dalam Rang Undang-undang ataupun Akta Perlindungan Kanak-kanak yang telah pun di luluskan oleh Dewan **ini**. Jadi, Ahli Yang Berhormat, Tuan Yang di-Pertua, saya minta maaf kerana tidak dapat memasukkan permintaan Ahli Yang Berhormat tadi. Saya ingin juga mengingatkan Ahli Yang Berhormat, adakah perlu kita pukul anak kita hingga menimbulkan perasaan yang begitu marah hinggalah anak membawa bapa ke mahkamah. Dalam riwayat Rasulullah s.a.w.

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: [Bangun]

Tuan Haji Salleh @ Hassan bin Ali:[Bangun].

Tuan Yang di—Pertua: Yang Berhormat, ada dua orang yang bangun.

Dato' Napsiah binti Omar: nanti dahulu. Dalam riwayat Rasulullah s.a.w., kalau saya tidak salah dan yang saya ingati, Rasulullah s.a.w. tidak pernah mengangkat suaranya, nada suaranya

tidak pernah ditinggikan ataupun dia tidak pernah menangani anaknya ataupun isterinya ataupun sesiapa.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, kenapakah kita tidak mahu mengikut perlakuan yang baik-baik begini?

Datuk Haji Mohamed Narri bin Abdul Aziz:[Bangun]

Tuan Yang di-Pertua: Mahu beri laluan?

Dato. Napsiah binti Omar: Saya faham bahawa Ahli Yang Berhormat tadi telah pun membawa kali ini nampaknya adik Nazriku sayang oi, tidak dapatlah saya beri lagi. Kita hendak cepat.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, dia tidak beri laluan.

Dato' Napsiah binti Omar; Tuan Yang di-Pertua, ingin juga saya nyatakan di sini statement Yang Berhormat tadi yang mengatakan, - "there is no adulterous Muslim man" - I beg your pardon, dengan izin, katanya, .sekiranya orang-orang lelaki Islam boleh menikah empat, alhamdulillah - nikahlah empat. The term 'adulterous' ataupun dengan izin, perkataan "adulterous" itu diguna atau dipakai kepada perhubungan seks di antara seorang lelaki dan perempuan Islam yang tidak nikah disebut "adulterous". Tuan Yang di-Pertua.....

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz:[Bangun]

Tuan Yang di—Pertua: Mahu beri jalan?

Dato¹ Napsiah binti Omar: Tuan Yang di-Pertua, kalau diizinkan saya boleh menunjuk, tetapi saya tidak mahu membuat demikian, kerana menjatuhkan air muka orang di khalayak ramai adalah satu kesalahan di dalam agama saya - agama Islam.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, dia tidak beri laluan.

Dato' Napsiah binti Omar: Sila.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, dia beri.

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Yang Berhormat, saya bercakap konsep 'adulterous' dalam konteks 'adultery' dalam Akta. Dalam Akta kita 'adultery' adalah merupakan.....

Dato' Napsiah binti Omar: Akta yang mana Yang Berhormat?

Datuk Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: "Adultery" adalah merupakan kesalahan yang dilakukan oleh orang-orang yang mempunyai isteri tetapi mengambil seorang lagi sebagai isteri. Kalau dia ada empat isteri, dia berhubungan jenis dengan orang lain, itu zina. Tetapi kalau kahwin lagi satu barulah 'adulterous, sebab 'adultery' ini maknanya mengambil seorang isteri lagi - 'adulterous' dalam konteks bahasa ,Inggeris, itu saya setuju, tetapi saya bercakap 'adulterous' dalam soal 'adultery', maknanya kalau kita punya isteri , kemudian kita kahwin seorang lagi 'that is you commit adultery'. Tuan Yang di-Pertua seorang Peguam, jadi, saya bercakap 'adulterous' dalam konteks kesalahan 'adultery' yang hanya boleh berlaku dalam masyarakat bukan Islam. Kalau dalam masyarakat Islam, dia boleh ambil isteri lebih dari satu, tetapi kalau dia ambil isteri lima orang dia membuat kesalahan daripada segi Islam, kalau dia ada hubungan seks dengan orang lain, itu zina, bukan 'adulterous', jadi saya hendak betulkan sediklt.

Dato¹ Napsiah binti Omar: Terima kasih di atas penerangan itu.

Tuan Yang di-Pertua: Teruskan, Yang Berhormat.

Dato' Napsiah binti Omar: Tuan Yang di-Pertua, saya pun sudah hilang ke mana saya bercakap tadi, tetapi pada pandangan saya, seperti mana yang saya sebutkan tadi, jelaslah apa yang saya bawa ini bukannya tambahan baru tetapi adalah sesuatu yang memohon perlindungan kepada mangsa-mangsa keganasan dalam rumah tangga dan ini tidak terhad kepada isteri sahaja. Ada juga kes di mana seorang tua yang dipukul oleh menantunya kerana dia tidak dapat menguruskan atau mengawal dirinya, kerana kadangkala bila sudah **tua**, otot-otot sudah lemah dia tidak dapat mengawal, misalnya, pembuangan najis dan sebagainya dan tanpa disedari selalunya dalam kes yang saya tahu **ini**, wanita itu dipukul oleh menantunya. Dalam kes ini wanita ini perlu diberi perlindungan.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa banyak perkara-perkara yang saya fikirkan perlu saya membawa di sini, tetapi nampaknya oleh kerana memandangkan masa tidak mengizinkan dan oleh kerana saya pandangkan Tadi dan saya dengar Ahli-ahli Yang Berhormat kebanyakannya semua menyokong Rang Undang-undang **ini**, maka saya rasa setakat ini sahajalah dan saya ucapkan, sekali lagi ribuan terima kasih kepada semua yang telah mengambil bahagian di dalam perbahasan ini.

Saya mengucapkan terima kasih di atas cadangan-cadangan yang telah dibawa oleh beberapa Ahli Yang Berhormat tadi. Insya Allah, cadangan-cadangan itu akan kita ambill kira dan kita akan membuatkan program-program supaya dapat kita mempertingkatkan lagi kesedaran masyarakat terhadap perlunya mereka membuat baik kepada ahli-ahli masyarakat yang lain, terutamanya di dalam rumah tangga dan perlunya kita memberi perlindungan kepada mereka yang menjadi mangsa di dalam keganasan rumah tangga.

Tuan Yang di-Pertua, sekali lagi saya ucapkan terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

[Tuan Yang di-Pertua mempengerusikan Jawatankuasa]

Fasal 1 hingga 20 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PEREMPUAN BERSUAMI (PINDAAN) 1994

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

8.54 mlm.

Dato' Napsiah binti Omar: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu suatu Akta untuk meminda Akta Perempuan Bersuami 1957 dibacakan kali yang kedua sekarang.

Akta Perempuan Bersuami 1957 yang menggariskan hak-hak dan liabilities wanita di sisi undang-undang perlulah dipinda berikutan

dcngan penggubalan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 yang dibentangkan pada Mesyuarat ini juga. Pindaan dan tambahan kepada Akta ini perlu dibuat supaya mana-mana peruntukan di bawah Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 tidak bercanggah dengan peruntukan-peruntukan di bawah Akta Perempuan Bersuami 1957 dan justeru itu, akan dapat menjamin keberkesanan penguatkuasaan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994.

Seksyen 10 Rang undang-undang Keganasan Rumah tangga 1994 membenarkan suami atau isteri membuat tuntutan pampasan bagi kecederaan diri atau kerosakan kepada harta atau kerugian kewangan akibat daripada keganasan rumah tangga. Ini membawa implikasi bahawa isteri atau suami boleh mendakwa satu sama lain 'in Tort'. Peruntukan Seksyen 10 ini adalah bercanggah dengan peruntukan Seksyen 9(2) Akta Perempuan Bersuami 1957 yang berbunyi seperti berikut, dengan izin,

9.(2) Except for the protection or security of his or her property, no husband or wife shall be entitled to sue the other for a tort.

peruntukan ini membawa makna bahawa suami atau isteri tidak dibenarkan mendakwa satu sama lain 'in tort' kecuali bagi keselamatan dan perlindungan harta. Untuk mengelakkan timbulnya masalah di dalam penguatkuasaan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994, khususnya peruntukan Seksyen 10, pindaan kepada Akta Perempuan Bersuami 1957 perlulah dibuat. Pindaan dan tambahan yang

dicadangkan adalah seperti berikut:-

- (i) Seksyen 4 Akta Perempuan Bercerai 1957 dipinda dengan memasukkan Seksyen 4A yang berbunyi:

"4A A husband or a wife shall be entitled to sue each other in tort for damages in respect of injuries to his or her person, as the case may be in the like manner as any other two separate individuals".

Pindaan ini dibuat untuk membolehkan seseorang suami atau isteri mendakwa satu sama lain bagi ganti rugi berkenaan dengan kecederaan diri yang disebabkan oleh pihak satu lagi.

- (ii) Seksyen 9 Akta Perempuan Bercerai 1957 dipinda dengan menggantikan subseksyen 9(2) seperti berikut:

"9.(2) A husband or a wife shall be entitled to sue each other in tort for the protection or security of his or her property, as the case may be".

Tuan Yang di-pertua, pindaan ini dibuat untuk memperluaskan keupayaan seorang suami atau isteri untuk mendakwa satu sama lain secara tort. Subseksyen 9(2) yang ada sekarang tidak membenarkan seseorang suami atau isteri mendakwa satu sama lain secara tort kecuali bagi perlindungan atau keselamatan hartanya.,

Dengan pindaan-pindaan seperti yang dicadangkan. **ini**, Tuan Yang Di-Pertua, penguatkuasaan Rang Undang-undang Keganasan Rumah Tangga 1994 akan dapat dijalankan dengan lebih licin dan berkesan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Dato' Mustapa bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah suatu Akta untuk meminda Akta Perempuan Bersuami 1957 dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Yang Berhormat Puan Kian Sit Har.

8.58mlm.

Tuan Kian Sit Har: Tuan Yang di-Pertua, pada zaman sekarang lelaki dan wanita mempunyai peluang yang sama. Sama-sama berpeluang menerima pendidikan universiti. Wanita juga boleh menjawat jawatan tinggi seperti yang disandang oleh kaum lelaki. Oleh kerana itu, faktor yang perlu diambil kira apabila menilai seseorang itu bukan jantintanya tetapi individual berkenaan.

Pada tahun yang lepas, satu kes yang menggegarkan masyarakat dunia telah berlaku di Amerika Syarikat di mana seorang isteri telah memotong kemaluan suaminya. Ramai orang dari berbagai lapisan masyarakat telah menyuarakan pandangan dan pendapat mereka terhadap kes tersebut. Sejak kes tersebut berlaku, satu demi satu kes yang seumpamanya telah berlaku di sana-sini seperti api hutan merebak atau seperti satu wabak. Baru-baru ini, satu kes serius telah berlaku di Taiwan di mana seorang suami telah dibunuh oleh isterinya. Kes yang seumpamanya juga telah berlaku di Pulau Pinang dan ia telah membawa kekejaman yang agak resah kepada masyarakat kita.

Kita dapati kes-kes kekasaran yang dilakukan oleh kaum wanita kian meningkat. Mengapa kes-kes tersebut kerap berlaku? Apakah akar masalahnya? Ramai sering menuduh dan menyalahkan wanita yang terlibat dalam kes-kes kekasaran **ini**. Saya berpendapat bahawa reaksi orang ramai ini tidak adil. Misalnya, kes yang di mana Lorena Bobbit dituduh memotong kemaluan suaminya. Akhirnya, Lorena Bobbit dibebaskan. Keputusan ini telah dianggap oleh organisasi-organisasi wanita di Amerika Syarikat sebagai satu kemenangan bagi kaum wanita. Manakala ramai lelaki pula menyuarakan ketidakpuasan hati dan menyifatkannya sesuatu yang mustahil dan mereka rasa khuatir lebih ramai lagi kaum wanita akan melakukan kekasaran terhadap kaum lelaki. Pada pendapat saya, adalah tidak patut menuduh siapa yang bersalah dan siapa tidak, setelah sesuatu tragedi rumah tangga berlaku. Yang penting adalah mencari punca masalah berkenaan kerana setiap kejadian yang berlaku pasti ada sebabnya. Manusia merupakan makhluk yang mempunyai perasaan, fikiran dan kehormatan diri, baik lelaki mahupun perempuan. Sekiranya kerap mengalami kekasaran dan penindasan lama-kelamaan akan menghadapi masalah tekanan jiwa dan minda terganggu. Apabila seseorang itu mengamuk, itulah bermulanya tragedi.

Perhubungan di antara manusia perlu dibina atas landasan saling hormat menghormati, saling menyayangi dan saling memahami. Tanpa asas ini dah sebaliknya yang ada hanya kekasaran, tragedi akan berlaku kepada bila-bila masa sahaja.

Akhirnya, saya menyokong Rang Undang-undang Perempuan Bersuami (Pindaan) 1994. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Ding Seling.

9.04 mlm.

Tuan Ding Seling; Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, Saya bangun untuk membahaskan Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Perempuan Bersuami- 1957.

Tuan Yang di-Pertua, walau pun saya bersetuju dan sedar tentang tujuan pindaan ini tetapi saya ingin juga mengemukakan satu soalan sama ada pihak Kementerian telah memikirkan, "apakah kesannya akibat adanya undang-undang seperti ini?" Latar belakang pemikiran saya ialah dalam negara kita, falsafah negara kita dan falsafah pendidikan negara kita ialah untuk memperbetulkan satu masyarakat penyayang dan yang menegaskan ataupun mengukuhkan nilai-nilai rohani dan sebagainya. Jadi, dalam keadaan yang begitu, Tuan Yang di-Pertua, bagi pandangan saya, sekiranya kita dengan begitu serius mengukuhkan atau membangunkan satu falsafah di mana negara kita bukan sahaja sekarang tetapi generasi yang akan datang, maka keadaan di mana seseorang suami yang pada masa dahulunya dan isteri itu telah berkahwin dengan dasar mereka mencintai satu sama dengan lain dan kemudian bergaduh sehingga mendera satu sama dengan lain sehingga mengheret satu sama dengan lain ke mahkamah. Saya kurang pasti sama ada dengan mengadakan satu undang-undang seperti ini ada bercanggah atau tidak dengan tujuan dan cita kita untuk mengadakan satu masyarakat penyayang iaitu saya menyoal sedikit mengenai falsafah masyarakat kita.

Itu sahaja. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Menteri dijemput untuk menjawab.

9.08 mlm.

Dato'Napsiah binti Omar: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih, saya ucapkan kepada Yang Berhormat Puan Kian Sit Har dan juga Yang Berhormat Tuan Ding Seling yang telah bangun untuk mengambil bahagian membahaskan pindaan kepada Akta Perempuan Bersuami 1957. Sebenarnya, saya ingin menyatakan di sini, seperti mana saya sebutkan tadi, kita perlu membuat pindaan ini supaya dapat kita melicinkan perjalanan Rang Undang-undang Keganasan Rumahtangga tadi. Saya faham juga apa yang dibawa oleh Yang Berhormat Tuan Ding Seling tadi dan saya juga memahami apa di sebalik kerisauan tadi.

Pada pandangan saya, pindaan ini akan menjadi satu 'deterrent' supaya tidak berlaku kes-kes seperti suami ataupun isteri boleh mendakwa satu sama lain. Tetapi hari **ini**, sepertimana disebutkan oleh Yang Berhormat Puan Kian Sit Har tadi, suami dan isteri sama-sama berusaha untuk meningkatkan kesejahteraan di dalam keluarga **itu**. Tetapi bila berlakunya sesuatu, yang mana ini adalah satu keadaan atau satu **realiti** yang perlu kita terima hari **ini**. Perkara ini berlaku dan perlulah kita mengadakan peruntukan-peruntukan supaya membolehkan sesuatu pihak itu - suami ataupun isteri boleh mendakwa satu dengan lain. Dan perlu kita pinda Akta ini supaya tidak ada halangan bagi kita untuk melaksanakan atau menguatkuasakan undang-undang keganasan dalam rumahtangga itu tadi.

Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

[Tuan Yang di-Pertua mempengerusikan Jawatankuasa]

Fasal 1 hingga Fasal 3 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua: Dewan ditangguhkan kepada satu tarikh yang tidak ditetapkan.

Dewan ditangguhkan pada pukul 9.11 malam.

